

การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจความภาษาไทย
โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รพีภรณ์ เพ็ญจันทร์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

พ.ศ. 2562

**Enhancing Thai Reading Comprehension Skills
by Using Extensive Reading Activities of Prathomsuksa 3 Students**

Rapeeporn Peudchantuk

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education**

Department of Curriculum and Instruction

College of Education Science, Dhurakij Pundit University

2019

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจความภาษาไทย โดยใช้
กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เสนอ โดย นางสาวพิภรณ์ เพื่อดจันท์ก

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสัจย์

ได้พิจารณาเห็นชอบ โดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชติ ทองอม)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสัจย์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.จันทร์พา ทัดภูธร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภารัตน์ แสงจันทร์)

วิทยาลัยครุศาสตร์รับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์
(อาจารย์ ดร.พงษ์กัญญา แมนโกศล)

วันที่ 11 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2562

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ชื่อผู้เขียน	รพีภรณ์ เพื่อดจันติก
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. ไพทยา มีสัจย์
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ 2 จำนวน 19 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านก่อนและหลังเรียน 3) แบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม 4) แบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน 5) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย 6) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test (Dependent Sample)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดรายบุคคลในชั้นเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 และนักเรียนที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 และคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดรายกลุ่มมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 100 และนักเรียนยังมีคะแนนของการทำแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน 3) นักเรียนมี

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางสูงขึ้น นักเรียนคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 17 คน เป็นร้อยละ 89.47 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 4) ผลการศึกษา ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.19, S.D. =0.64)

คำสำคัญ : กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง, การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย

Thesis Title	Enhancing Thai Reading Comprehension Skills by Using Extensive Reading Activities of Prathomsuksa 3 Students
Author	Rapeeporn Peudchantuk
Thesis adviser	Dr. Paitaya Meesat
Department	Curriculum & Instruction
Academic Year	2018

ABSTRACT

This experimental research aims to 1) enhance Prathomsuksa 3 students' Thai reading comprehension by using Extensive Reading activities; 2) investigate the effect of Extensive Reading activities on students' Thai reading comprehension as learning achievement; 3) explore students' satisfactory level towards learning through Extensive Reading activities. The sample group was 19 students in Prathomsuksa 3 of French international School of Bangkok, 2nd semester, year 2018. These 19 students were selected by purposive sampling. Tools used in the research were 1(lesson plans using Extensive Reading activities 2)Paper-Based Tests for investigating students' Thai reading comprehension)before and after the treatment(; 3) Exercises for individual work and group work.; 4) students' reflective journals for out of class reading; 5) learning achievement test after the treatment; 6) satisfactory evaluation sheet. The statistics used in the analysis were Percentage, Mean) \bar{X} (, Standard Deviation)S.D(, and Paired t-test.

The research findings were as follows:

1) The students' score in the post test on students' Thai reading comprehension could gain statistically significance at .05

2) The result from students' exercises for individual work was that 17 students (89.47%) could reach the criteria which was 80%. The result from students' exercises for group work was that all 19 students (100%) could reach the criteria which was 80%. Moreover, all students could gain overall scores of the reflective journals at least 80%.

3) The result of developing the learning achievement in students' Thai reading comprehension test revealed that 17 students (89.47%) could reach the test criteria which was 80%.

4) The results that obtained from the students' satisfaction questionnaires showed that 3 the overall score of satisfaction of Prathomsuksa 3 students was at a high level ($X = 4.19$, $S.D = 0.64$).

Keywords: Extensive Reading activities, reading comprehension

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีเนื่องจากได้รับความกรุณาจาก อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสัตรู อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา ข้อชี้แนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และ ยังได้ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องของงานวิจัย ตลอดจนได้ให้ความช่วยเหลือในกระบวนการ ดำเนินการวิจัยมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ทำให้งานวิจัยมีคุณค่า ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพ อย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเฒ่า ประธานกรรมการ สอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.จันทร์พา ทัดภูธร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภารัตน์ แสงจันทร์ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง ในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเฒ่า อาจารย์สิริลักษณ์ หุ่นศรีงาม ผลพานิช และอาจารย์ปรุ่งสุคนธ์ บุรณะถาวร ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ ที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ตลอดจนข้อคิดที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ คณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่านที่ให้กำลังใจ และ อำนวยความสะดวกตั้งแต่ต้นเสมอมา ตลอดทั้งเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องที่มีได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพมหานคร เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัย ครั้งนี้

ขอขอบคุณครอบครัวซึ่งเป็นที่เคารพรัก และเพื่อนๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นแรงใจสำคัญในการทำงานวิจัยครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องสักการะแก่คุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

รพีภรณ์ เผื่อจันทิก

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	6
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 หลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย โรงเรียนฝรั่งเศส นานาชาติ กรุงเทพมหานคร 2558.....	11
2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	17
2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแบบกว้างขวาง.....	33
2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
3. ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง.....	44
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	45
3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการศึกษา.....	55
4.1 ผลการคะแนนความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยก่อนและ หลังเรียนกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง.....	56
4.2 ผลคะแนนแบบฝึกหัดทั้งในและนอกชั้นเรียน การอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง.....	58
4.3 ผลการศึกษาการอ่านนอกชั้นเรียนจากแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน	59
4.4 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน.....	60
4.5 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง.....	61
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1สรุปผลการวิจัย.....	70
5.2อภิปรายผล.....	71
5.3ข้อค้นพบ.....	79
5.4ข้อเสนอแนะ.....	81
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก.....	89
ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้.....	90
ข ตัวอย่างบทอ่านและแบบฝึกหัด.....	111
ค ตัวอย่างแบบประเมินการอ่าน.....	143
ง ตัวอย่างแบบทดสอบการอ่าน.....	152
จ ตัวอย่างแบบสอบถามความพึงพอใจ.....	174
ประวัติผู้วิจัย.....	176

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 มาตรฐานรายวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย พุทธศักราช 2558 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพ ระดับประถมศึกษา.....	13
2.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้รายวิชา ภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ ไทยพุทธศักราช 2558 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพ ระดับประถมศึกษา	15
4.1 ผลแสดงคะแนนการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบ กว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน.....	56
4.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ก่อน และหลังเรียนการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง.....	58
4.3 ผลแสดงคะแนนรวมแบบฝึกหัดรายบุคคล.....	59
4.4 ผลแสดงคะแนนรวมแบบฝึกหัดรายกลุ่ม.....	60
4.5 ผลแสดงคะแนนรวมแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน.....	61
4.6 ผลแสดงความคิดเห็นและทัศนคติของผู้เรียนในการอ่านนอกชั้นเรียน.....	62
4.7 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	64
4.8 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการเรียนอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการ อ่านแบบกว้างขวาง.....	65

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นหนึ่งในแปดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ ด้วยเหตุผลที่ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ และเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่คนไทยใช้ในการติดต่อสื่อสาร แสวงหาความรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.37) แม้ว่าในปัจจุบันภาษาต่างประเทศได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการทำงานของคนไทยมากขึ้น การเรียนภาษาไทยก็ยังคงมีความสำคัญ ดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนสุตาฯ สยามบรมราชกุมารีที่ได้พระราชทานในพิธีพระราชทานรางวัลประกวดทำนองเสนาะของกรมศิลปากร เมื่อวันที่ 30 มีนาคม พุทธศักราช 2521 ตอนหนึ่งว่า “ภาษานอกจากเป็นเครื่องมือสื่อสารแสดงความรู้สึกรักใคร่ของชนทั่วโลกแล้ว ยังเป็นเครื่องแสดงให้เห็นวัฒนธรรม อารยธรรม และเอกลักษณ์ประจำชาติด้วย เราผู้เป็นอนุชนรุ่นหลังจึงควรภูมิใจ ช่วยกันผดุงรักษามรดกทางวัฒนธรรมอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่บรรพบุรุษได้อุทิศส่สำหรับสร้างขึ้นมาไว้ให้เจริญสืบไป” (ผะอบ โปษกฤษณะ, 2541, น. 14)

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้เพื่อให้รู้เท่าทันเหตุการณ์เพิ่มพูนสติปัญญาให้แก่ตนเองและประสบการณ์ในการดำรงชีวิต บุคคลที่มีความเข้าใจในการอ่านอย่างแท้จริงย่อมสามารถนำความรู้ ความคิด ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมประเทศชาติได้เป็นอย่างดี (จวิรรณ คูหาภินันท์, 2542, น. 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน คนที่อ่านหนังสือไม่ออกนับว่าเป็นคนด้อยโอกาสอย่างยิ่ง การอ่านมีความสำคัญมากในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการอ่านป้ายโฆษณา ฉลากยา หนังสือพิมพ์ แผนที่ พจนานุกรม ป้ายชื่อ ถนนหนทาง ตำรา นโยบาย ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องอ่านในชีวิตประจำวัน การอ่านมีความสำคัญต่อทุกคนและทุกอาชีพ ทุกเพศทุกวัย การอ่านช่วยให้เรารอบรู้ ฉลาด ทันโลก ทันเหตุการณ์และเป็นกุญแจไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งความเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับความเห็นของ (พรทิพย์ ชาตะรัตน์, 2545, น.59) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านโดยสรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านคือ สามารถอ่านได้เร็วและถูกต้องย่อมมีโอกาสในชีวิตหลายๆด้านมากกว่า เช่น ด้านการศึกษา ด้านสังคม

ด้านการประกอบอาชีพ เป็นต้น ตลอดจนรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็วและทันสมัยกว่าผู้ที่ขาดทักษะในการอ่าน และ (เพ็ญศรี รังสิยากุล, 2531, น.1-2) กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนและต้องใช้สมาธิอย่างมาก เพราะการอ่านไม่ใช่เพียงแค่การมองเห็นและรับความคิดของผู้เขียนผ่านรหัสสัญลักษณ์ตัวอักษรเท่านั้น แต่ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการตีความหมายของสิ่งที่อ่านให้ได้ ด้วยเหตุนี้การอ่านจับใจความจึงเป็นทักษะที่สำคัญในการทำให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่าน

การอ่านเพื่อความเข้าใจความเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งเป็นวิธีที่สามารถฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านหาข้อมูลต่างๆและแยกแยะหาข้อเท็จจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนได้ เป็นพื้นฐานการอ่านที่จะนำไปสู่การอ่านจับใจความ ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้เพื่อตนเองโดยเฉพาะในโลกยุคดิจิทัลนี้ที่เต็มไปด้วยข้อมูล ข่าวสารมากมายจากสื่อต่าง ๆ หลากหลายประเภทเช่นในปัจจุบัน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านจับใจความ จึงกำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน โดยกำหนดเป็นตัวชี้วัดในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ว่าต้องมีความสามารถในการเรียงลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน และสรุปความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2558) ซึ่งแววมยุรา เหมือนนิล (2541, น. 17) ได้กล่าวถึงการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความเป็นความเข้าใจเรื่องที่อ่านระดับต้น และเป็นพื้นฐานสำคัญมากสำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป สอดคล้องกับ ศรีวิไล พลมณี (2545, น.122) กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญโดยเฉพาะการอ่านจับใจความ เพราะผู้ที่อ่านจับใจความของเรื่องที่อ่านได้มากย่อมมีโอกาสรับรู้เรื่องราวได้ดีกว่าผู้ที่ไม่สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่มีวิจารณญาณ รู้จักจับประเด็นสำคัญและแยกแยะเนื้อหาในสิ่งที่อ่านได้ จึงเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสาระความรู้ที่จะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการใช้ชีวิตได้อย่างสูงสุด รู้เท่าทันและไม่ตกเป็นเหยื่อสื่อชวนเชื่อ

แม้ว่าการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศในโรงเรียนนานาชาติได้มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนการอ่านให้แก่ นักเรียนสัญชาติไทยมาเป็นเวลาหลายปี ปัจจุบันโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพ จัดหลักสูตรวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยให้แก่ นักเรียนสัญชาติไทยตามหลักสูตรแกนกลางภาษาไทยสำหรับโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนนานาชาติ โดยจัดสรรเนื้อหาทางด้านหลักภาษาและวัฒนธรรมในการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องบูรณาการสาระการ

เรียนรู้ภาษาไทยเข้ากับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ผสมผสานเข้ากับรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร โดยผู้สอนต้องคิดค้นและผลิตสื่อการเรียนการสอนใหม่ด้วยตนเอง บางครั้งครูผู้สอนต้องใช้เวลามากในการผลิตสื่อให้ได้หลากหลายรูปแบบแต่ยังไม่ครอบคลุมการพัฒนาทุกทักษะการเรียนรู้แก่นักเรียน นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนผู้วิจัยพบปัญหาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนสัญชาติไทยและนักเรียนต่างชาติที่มีระดับความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านคำศัพท์น้อยจึงทำให้ไม่เข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน และไม่สามารถสรุปใจความสำคัญหรือสาระของเรื่องที่อ่านได้ ประกอบกับชั่วโมงการเรียนวิชาภาษาไทยที่มีจำนวน 2-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ผู้วิจัยได้พบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพมหานคร ว่ามีปัญหาเนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถอ่านออกและเขียนได้ดีเท่าที่ควร จึงมีผลทำให้ไม่สามารถอ่านหรือทำความเข้าใจโดยภาพรวมได้ เมื่ออ่านจบแล้วผู้เรียนไม่สามารถตีความหรือสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ว่าเรื่องที่อ่านต้องการสื่อถึงสิ่งใด มีประโยชน์หรือให้ข้อคิดอะไรบ้าง ทั้งนี้เป็นเพราะผู้เรียนยังไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่านมากพอ อาจจะเป็นเพราะผู้เรียนสนใจแค่อ่านเรื่องนั้น ๆ เพื่อให้จบเรื่องไป ไม่ได้ติดตามหรือทำความเข้าใจตามไปด้วยพร้อมกับการอ่าน

นอกจากนั้นครูผู้สอนยังพบปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีความน่าสนใจ สนุกและได้ผลลัพธ์ที่ชัดเจนแก่นักเรียน โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมการอ่านยังไม่ครอบคลุมเหมาะสมกับระดับความสามารถที่แตกต่างกันของนักเรียน จึงทำให้ครูผู้สอนต้องเสียเวลามากในการเตรียมกิจกรรมให้ตรงตามความสามารถที่แตกต่างของผู้เรียน อีกประการหนึ่งปัจจัยทางด้านครอบครัว เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่เติบโตในครอบครัวลักษณะมีสองวัฒนธรรมร่วม คือวัฒนธรรมไทยและฝรั่งเศสหรืออังกฤษ ทำให้นักเรียนสื่อสารเป็นภาษาฝรั่งเศสหรือภาษาอังกฤษมากกว่าการใช้ภาษาไทยสื่อสารกับคนในครอบครัว นักเรียนมีโอกาสรู้คำศัพท์ภาษาไทยน้อยลง ซึ่งการได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัวเพื่อช่วยส่งเสริมการอ่านภาษาไทยที่บ้านจึงเป็นอีกสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกันหลากหลายระดับที่ไม่เท่ากัน และสุดท้ายคือปัจจัยทางด้านทัศนคติของผู้เรียนเป็นอีกสาเหตุที่มีผลอย่างมากต่อการพัฒนาการอ่าน สืบเนื่องจากการไม่ได้รับความช่วยเหลือการฝึกฝนภาษาไทยจากครอบครัวดังที่กล่าวมาแล้ว ทำให้นักเรียนไม่มีความมั่นใจในการสะกดคำและอ่านภาษาไทย ดังนั้นนักเรียนจึงรู้สึกขาดกำลังใจในการเรียนรู้ไม่เห็นประโยชน์จากการอ่านเพื่อนำไปเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ตนเอง ทำให้ขาดนิสัยรักการอ่านและไม่มีความสุขกับการเรียนรู้หรือทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ตลอดจนนักเรียนมีทัศนคติด้านลบกับการเรียนภาษาไทย

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ไทยและพบกับปัญหาการอ่านของนักเรียนมาตลอดจึงต้องการศึกษาและพัฒนากิจกรรมการอ่านให้มีประสิทธิภาพเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้เข้าใจภาษาไทยได้ดีมากยิ่งขึ้นและสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตามที่ศิริวรรณ เสนา (2541, น. 40) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่านถือเป็นหัวใจสำคัญของการอ่านเพราะว่า ถ้าผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านและไม่สามารถจับใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านได้ ผู้อ่านก็ไม่สามารถที่จะนำสาระความรู้และข้อเสนอไปใช้ปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองได้ ดังนั้นจึงกล่าวสรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตและการอ่านจับใจความที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้อ่านรับรู้สาระเรื่องราวของเรื่องที่อ่านด้วยความเข้าใจและสามารถนำสาระความรู้จากเรื่อง ที่อ่านมาพัฒนาปรับตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรหาวิธีการสอนที่จะพัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เป็นการพัฒนาการอ่านเพื่อที่จะสร้างเสริมนิสัยรักการอ่านและหาสาระความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนด้วยตัวนักเรียนเองและจากการศึกษาสภาพปัญหาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน พบว่ามีวิธีการสอนอ่านที่น่าสนใจในการช่วยแก้ปัญหาการอ่านได้และสามารถส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านได้รวดเร็ว เข้าใจเรื่องราว จับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านได้ แม้ผู้เรียนจะมีความสามารถในการอ่านที่อ่อนก็ไม่น่าเป็นอุปสรรคที่จะได้รับประโยชน์และความสนุกจากสิ่งที่อ่าน จึงทำให้สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านได้ และยังส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น คือ วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive Reading) ซึ่ง Brown (2000 อ้างถึงใน นพรัตน์ วิสาสุข, 2551) ได้กล่าวว่า การอ่านแบบกว้างขวางเป็นการอ่านบทอ่านที่มีลักษณะยาวอ่านในถ้อยความที่หลากหลาย โดยอ่านเพื่อให้เข้าใจภาพรวม ไม่ได้ใส่ใจในรายละเอียด เพื่อมุ่งให้เกิดความมั่นใจ ความคล่องแคล่วในการอ่านและกฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้ให้ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวางว่า หมายถึง การอ่านในปริมาณมากทั้งในและนอกห้องเรียน โดยใช้เวลาในการอ่านนอกชั้นเรียนมากกว่า มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนานิสัยในการอ่านและทักษะการอ่านให้เป็นผู้อ่านที่ดีและอ่านได้เก่ง เป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรือความรู้ที่เน้นความเข้าใจในเรื่องโดยรวมเป็นหลัก โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับคำศัพท์หรือกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ หนังสือที่ใช้อ่านอยู่ในระดับภาษาและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนอ่านในอัตราความเร็วของแต่ละคน เป็นการอ่านอย่างอิสระตามความพึงพอใจ โดยไม่มีความกดดันจากการสอบหรือการเก็บคะแนนจากการอ่าน ผู้เรียนอาจจะอ่านบทอ่านเดียวกันทั้งชั้นหรืออ่านบทอ่านที่แตกต่างกัน หลังจากการอ่านอาจจะมีการทำกิจกรรมอื่น ๆ หรือไม่ก็ได้

โดยการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางภายในชั้นเรียน

1. ขั้นตอนการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ ผู้สอนจะสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้กับผู้เรียน โดยครูจะเป็นผู้เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับหนังสือที่สนใจคร่าวๆ ให้ผู้เรียนได้ทราบแต่จะไม่เล่าถึงตอนจบ เพราะจะกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและต้องการจะอ่านเอง

2. ขั้นตอนการฝึกหัดและอ่านออกเสียง ผู้สอนเป็นผู้อ่านหนังสือให้ผู้เรียนฟัง และให้ผู้เรียนออกเสียงตาม ซึ่งการออกเสียงต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่อ่านด้วย เพื่อให้ผู้เรียนได้สังเกตอารมณ์และน้ำเสียงประกอบกับการอ่านไปด้วย มีการถามคำถามสั้น ๆ บ้าง เพื่อทดสอบความเข้าใจของผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้คาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการสนใจและอยากจะอ่านต่อ

3. ขั้นตอนการอ่านในใจด้วยตนเอง ผู้สอนจะเตรียมเนื้อหาไว้ ผู้เรียนจะได้บทอ่านที่มีเนื้อหาแตกต่างกันเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนจะต้องอ่านในใจด้วยตนเอง โดยผู้สอนจะจับเวลาประมาณ 2 นาที เมื่อหมดเวลาให้ผู้เรียนขีดเส้นใต้คนที่อ่านคำสุดท้ายเอาไว้ และให้ผู้เรียนนับจำนวนคำที่อ่าน ทำซ้ำอีก 1 ครั้ง เพื่อทดสอบว่าผู้เรียนอ่านได้จำนวนคำมากกว่าเดิมหรือไม่เป็นการทดสอบความเร็วในการอ่าน เมื่ออ่านในใจเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนก็จะมีใบงานให้ผู้เรียนทำการถามข้อมูลในเรื่องที่อ่าน

4. ขั้นตอนการอภิปรายเรื่องหลังจากอ่านบทจบเรียบร้อยแล้วผู้เรียนที่ได้อ่านเรื่องเดียวกันก็จะจับกลุ่มกันเพื่ออภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยผู้สอนจะคอยถามคำถามเป็นระยะ ๆ หลังจากอภิปรายกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนก็จะต้องทำงานเดี่ยว โดยในแต่ละคาบที่ทำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องเลือกกิจกรรมที่ไม่ซ้ำกับกิจกรรมที่เคยเลือกทำมาแล้ว

5. ขั้นตอนการเล่าทวนเรื่องที่อ่านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจหลังจากทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยวเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะออกมาเล่าทวนเรื่องหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนๆ ฟังเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตนเองและเพื่อให้เพื่อนๆ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและอยากรจะนำหนังสือเรื่องที่เพื่อเล่ากลับไปอ่านบ้าง

ขั้นตอนกิจกรรมการอ่านภายนอกชั้นเรียน

เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์เพื่อที่จะฝึกการอ่านของผู้เรียน โดยการฝึกด้วยตนเองภายนอกชั้นเรียน จะไม่มีการช่วยเหลือจากผู้สอนหรือเพื่อน ผู้เรียนจะเลือกอ่านหนังสือที่ตนเองสนใจ และเลือกสถานที่ที่อยากอ่าน เพื่อให้เกิดความผ่อนคลายและเพลิดเพลิน ในการอ่านนั้น

ผู้เรียนจะใช้วิธีการอ่านแบบที่ครูสอน หรือจะใช้วิธีการอ่านที่ผู้เรียนถนัด และเหมาะสมกับตนเองก็ได้ หลังจากอ่านจบแล้วให้เขียนสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน ในแบบสรุปที่ผู้สอนเตรียมไว้ให้

จากการศึกษาเกี่ยวกับการอ่านแบบกว้างขวางทำให้เห็นว่า การสอนอ่านแบบกว้างขวางเป็นวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพที่อาจช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนาน มีความกล้าและมั่นใจในสิ่งที่อ่าน และได้รับการฝึกฝนการอ่านตามระดับความสามารถที่เหมาะสม จากกรอ่านสื่อหลายรูปแบบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และนำผลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในแง่ของการศึกษาตามหลักสูตรนานาชาติแบบฝรั่งเศสและรวมถึงการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยหลังการเรียนการอ่าน โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางอยู่ในระดับมา

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตัวแปรตาม 1. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย โรงเรียนฝรั่งเศส นานาชาติ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2561 กลุ่มที่ 1 และ 2 จำนวน 34 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย โรงเรียนฝรั่งเศส นานาชาติ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2561 กลุ่มที่ 2 จำนวน 19 คน เลือกแบบเจาะจง Purposive Sampling

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองในชั้นเรียน คือ ครุภัณฑ์เลือกประเภทของสิ่งที่อ่านมา 6 ประเภท แต่ละประเภทมีหัวข้อแตกต่างกัน ได้แก่ หนังสือนิทานคัดเลือก 5 เล่ม บทอ่าน 4 เรื่อง การ์ตูน 5 เรื่อง โฆษณา 5 เรื่อง บทความ 4 เรื่อง และข่าวออนไลน์ 4 เรื่องซึ่งมีเนื้อหาน่าสนใจ น่าติดตาม มีเนื้อเรื่องที่ สนุกสนาน เหมาะกับวัยของผู้อ่าน ได้ความรู้และความเพลิดเพลินในการอ่าน โดยระพีพรรณ พัฒนาเวชและคณะทำงานห้องสมุดไทยคิดได้เสนอไว้ในหนังสือคู่มือคัดเลือกหนังสือสำหรับเด็กแต่ละช่วงวัย ซึ่งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 7-9 ปี ดังนี้

หลักเกณฑ์การเลือกหนังสือสำหรับเด็กวัย 7-9 ปี

1. ด้านเนื้อหา

1.1 ส่งเสริมและสร้างจินตนาการ

1.2 ส่งเสริมและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด เช่นความคิดสร้างสรรค์และความคิด

วิเคราะห์

1.3 สนุกเพลิดเพลินชวนติดตาม

1.4 เป็นตัวอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต ส่งเสริมคุณธรรมและศีลธรรมอันดี ไม่เป็น
เรื่องโทหัตถ์รุนแรง ไม่สร้างค่านิยมในทางที่ผิด ไม่นำเสนอเนื้อหาในทางลบ

1.5 นำเสนอเนื้อได้ตามวัตถุประสงค์ สื่อความเข้าใจได้ตรงกัน

2. ด้านภาษา

2.1 ราบรื่น สละสลวย เหมาะสมกับเนื้อหาและตัวละครนั้น ๆ เป็นภาษาที่เหมาะสม
กับวัย และสื่อความหมายได้เข้าใจโดยทั่วกัน

2.2 ไม่มีถ้อยคำหยาบคาย ถ้าเป็นร้อยกรองหรือบทกวีต่าง ๆ มีการเลือกสรรภาษาได้
อย่างงดงาม มีอรรถรสทางวรรณศิลป์และให้ความสุนทรีย์ต่อผู้อ่าน

2.3 ใช้ประโยคที่ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย

2.4 ถูกต้องตามหลักภาษา

3. ภาพประกอบ

3.1 มีสีสันสดใส สวยงาม เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

3.2 ภาพประกอบและเนื้อเรื่องมีความสัมพันธ์เท่าเทียมกัน

3.3 สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน

3.4 ตอบสนองความสนใจ

3.5 สีที่พิมพ์ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพผู้ใช้

4. องค์ประกอบด้านอื่น ๆ

4.1 เป็นหนังสือที่เด็กอ่านแล้วสามารถเข้าใจได้เอง

4.2 ขนาดและสีของตัวอักษรชัดเจน ถูกต้องตามรูปแบบพัญชนะไทย

4.3 สีของกระดาษพื้นและสีของตัวอักษรไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อ่าน

4.4 ตัวละครอาจเกิดจากจินตนาการ มีพฤติกรรมที่เหนือจริงได้ เช่น สัตว์พูดได้
ต้นไม้พูดได้ ถ้าเป็น ข้อมูลทางด้านวิชาการต้องเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง

4.5 ถ้าตัวละครเป็นคนควรอยู่ในวัยเดียวกับผู้อ่าน

4.6 การจบของเรื่องต้องจบด้วยความสุข

2. เนื้อหาที่ใช้ในห้องเรียน ครูให้นักเรียนเลือกอ่านหนังสือที่นักเรียนสนใจ ประเภท
ต่าง ๆ จากในห้องเรียน ห้องสมุด จากที่บ้านหรือแลกเปลี่ยนอ่านกับเพื่อน

3. ระยะเวลา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 6 แผนการเรียนรู้ แผนละ 4 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที
รวมทั้งสิ้น 24 คาบเรียน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บข้อมูลจากเรื่องที่อ่านเป็นหลัก ผู้อ่านต้องสามารถสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ว่าเรื่องนั้นเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญอย่างไร สามารถแสดงความคิดเห็น ตั้งคำถามหรือตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ รวมไปถึงการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ด้วย ซึ่งผู้อ่านต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน

ภาษาไทย หมายถึง ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยให้แก่นักเรียนสัญชาติไทยตามหลักสูตร โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ โดยจัดสรรเนื้อหาทางด้านหลักภาษาและวัฒนธรรมที่มีแนวทางการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ

การอ่านแบบกว้างขวาง หมายถึง การอ่านที่ไม่ได้เน้นคำศัพท์หรือหลักภาษามากนัก แต่เน้นการแปลความหมายภาพรวมและสาระสำคัญของสิ่งที่อ่าน อ่านให้ได้ปริมาณมาก อ่านอย่างมีความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน ในการอ่านมีทั้งการอ่านภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียน การอ่านภายนอกห้องเรียนผู้เรียนจะได้เลือกอ่านหนังสือที่ตนสนใจอย่างอิสระ ทำให้ผู้เรียนผ่อนคลายและมีความสุขในการเรียนมากขึ้น เกิดความมั่นใจในการอ่าน และทำให้ผู้เรียนอ่านหนังสือได้คล่องแคล่วและมีความรวดเร็วมากขึ้น

กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง หมายถึง กิจกรรมที่เน้นการอ่านจากสื่อที่หลากหลาย มีเนื้อหาแบ่งตามระดับความสามารถของผู้เรียน โดยไม่เน้นการอ่านเพื่อหาโครงสร้างทางไวยากรณ์หลักภาษาหรือเพื่อการจดจำคำศัพท์ เป็นการพัฒนาการอ่านให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและทำให้ผู้อ่านเกิดความสุขเพลิดเพลิน มีแรงจูงใจในการอ่านตลอดจนมีความต้องการอ่านมากขึ้น

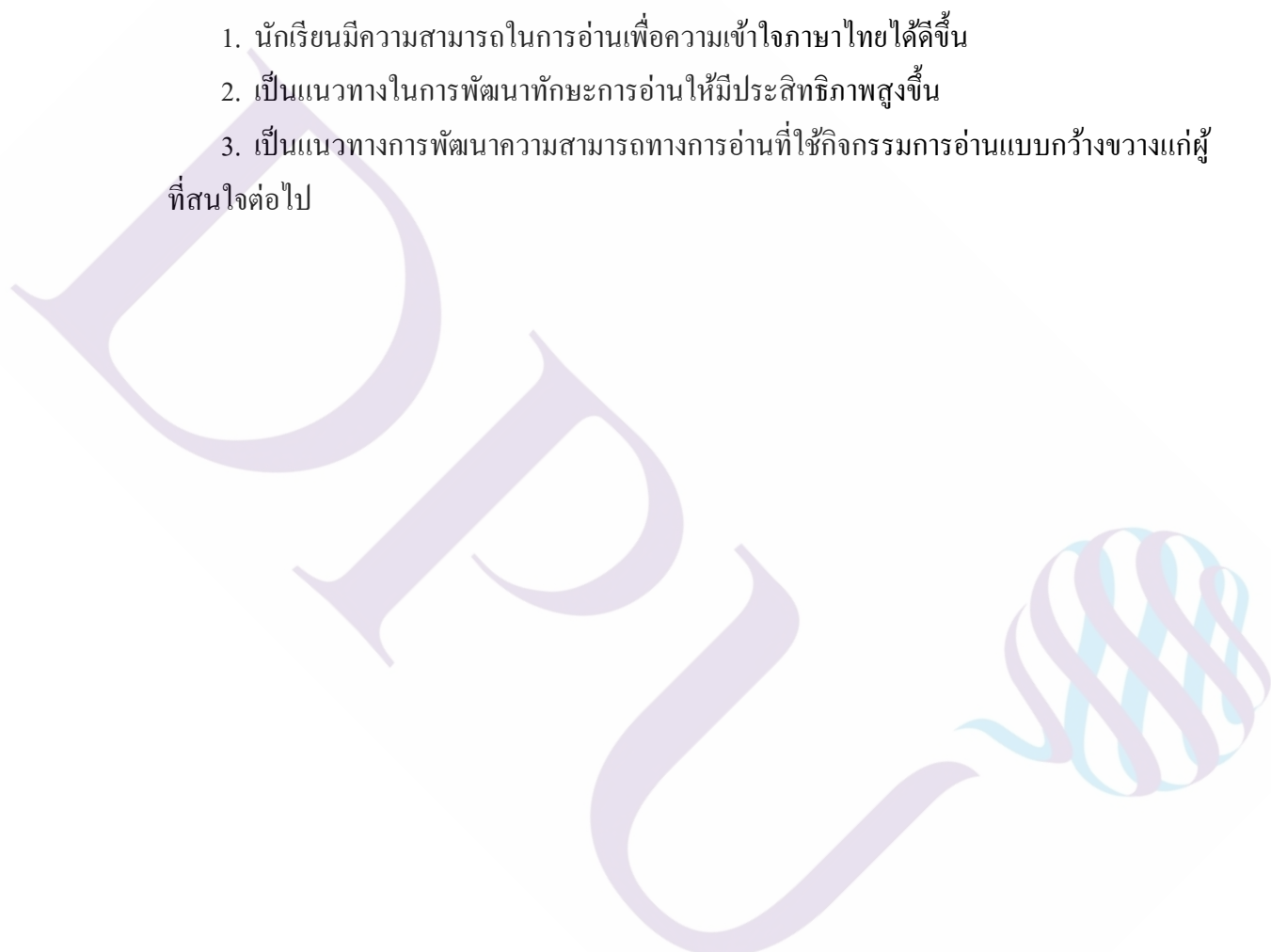
ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยวัดได้จากคะแนนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบปรนัย 20 ข้อ 20 คะแนน

แบบบันทึกการอ่าน หมายถึง สมุดที่ใช้บันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน โดยผู้วิจัยใช้สมุดบันทึกการอ่านนี้สังเกตพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ความคิดเห็นและทัศนคติของผู้เรียน

ความพึงพอใจต่อการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพมหานคร จำนวน 19 คนหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ในด้านผู้สอน ด้านการจัดการการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่จะได้รับ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยได้ดีขึ้น
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
3. เป็นแนวทางการพัฒนาความสามารถทางการอ่านที่ใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางแก่ผู้
ที่สนใจต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ซึ่งมีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 หลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพมหานคร พุทธศักราช 2558
- 2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- 2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแบบกว้างขวาง
- 2.4 งานวิจัยเกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพมหานคร พุทธศักราช 2558

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยสำหรับโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพมหานคร ดังนี้

2.1.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย มุ่งพัฒนา นักเรียนทุกคนให้เกิดทักษะการสื่อสารภาษาไทยได้เต็มศักยภาพ สำหรับนักเรียนสัญชาติไทยซึ่งเป็นกำลังสำคัญในอนาคตของชาติ ให้เป็นคนไทยที่ดี เก่งและมีความสุข และยังคงดำรงความเป็นไทยตามขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและสถานการณ์ สามารถบูรณาการความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนวิชาตามหลักสูตรนี้ในการศึกษาต่อและชีวิตประจำวันทั้งในสังคมไทยและสังคมโลก

2.1.2 หลักการ

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมืองไทยที่สมบูรณ์ โดยมีจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาเยาวชนไทยในโรงเรียนให้มีความเป็นไทย มีความรู้ ทักษะ เจตคติแสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านภาษา วัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพ

2. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ปลูกฝังเยาวชนไทยให้รักและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ไทยที่มีคุณูปการต่อชาติมาอย่างยาวนาน รักชาติและศาสนาที่ตนนับถือ

3. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปลูกฝังเยาวชนไทยให้รักเคารพและยึดมั่นในสถาบันกษัตริย์ไทยและบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในอดีตและความเป็นมาของชาติไทย มีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภูมิปัญญาไทย

4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ส่งเสริมให้เยาวชนชาวต่างประเทศได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องรวมทั้งมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ประวัติศาสตร์ไทย สถาบันพระมหากษัตริย์ไทย และสามารถสื่อสารด้วยภาษาไทยได้อย่างเหมาะสมตามพื้นฐานทางภาษาและวัฒนธรรมไทยของแต่ละคนซึ่งแตกต่างกัน

5. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างและการจัดการที่ยืดหยุ่นในการกำหนดทั้งด้านสาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ และการจัดเวลาที่ใช้สอน และใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการบูรณาการสาระและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เป็นไปตามความเหมาะสมกับหลักปรัชญาและบริบทของแต่ละโรงเรียน

6. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนรู้ด้วยการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์สร้างนวัตกรรม บูรณาการองค์ความรู้ และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร (ICT) ในการเรียน

2.1.3 วัตถุประสงค์

1. นักเรียนสัญชาติไทย

เพื่อให้ นักเรียนสัญชาติไทยเป็นผู้มีความเป็นไทย ใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง เคารพและยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้ตระหนักและสืบสานขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมของไทย มีความรับผิดชอบและตระหนักในหน้าที่พลเมืองไทย วิเคราะห์และเข้าใจในสถานการณ์ของประวัติศาสตร์ไทยจึงกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดกับนักเรียน ดังนี้

1.1 มีความเป็นไทย มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ มีความภาคภูมิใจและปฏิบัติตามขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมของไทยและมีเจตคติที่จะสืบสานต่อไปในอนาคต

1.2 มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการสื่อสารและใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและสถานการณ์

1.3 มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีจิตสำนึกในหน้าที่ความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.4 มีจิตสำนึกที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย มีจิตสาธารณะที่จะทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมไทยและสังคมโลก

1.5 มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพุทธศาสนาหรือศาสนา หลักจริยธรรมที่ตนนับถือ อีกทั้งยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

2.1.4 โครงสร้างหลักสูตร

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทยสำหรับนักเรียนสัญชาติไทย ที่ประกอบด้วยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น 2 สาระการเรียนรู้ คือ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย

ผู้วิจัยจึงศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องคือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ได้มีการคัดเลือกมาตรฐานจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยบางมาตรฐานการเรียนรู้ได้มีการดัดแปลงให้เฉพาะเจาะจงสำหรับวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยสำหรับโรงเรียนนานาชาติดังนี้

ตารางที่ 2.1 มาตรฐานรายวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย พุทธศักราช 2558 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพ ระดับประถมศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
สาระที่ 1 การอ่าน	
มาตรฐาน ท1.1	ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยหลักการอ่าน
สาระที่ 2 การเขียน	
มาตรฐาน ท 2.1	ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด	
สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์	
มาตรฐาน ท 4.1	เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ
สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม	
มาตรฐาน ท 5.1	เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ในชีวิตจริง

การอ่าน

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง อธิบายความหมายของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำคำอธิบายในคู่มือเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปพัฒนาตนเอง มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่านและเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

หลักการใช้ภาษาไทย

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ คำคล้องจอง สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง การใช้พจนานุกรมบอกความหมายของคำราชาศัพท์ และใช้คำตามระดับภาษาได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองได้ประเภทกลอนสี่สุภาพ

หลักสูตรภาษาไทย ระดับ ป.3

การอ่าน

ประเภทของสิ่งที่อ่าน ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกอ่านสื่อในรูปแบบต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น-คำ คำคล้องจอง สำนวนโวหาร

- คำที่พบบ่อย (high frequency words / sight words)

เสนอแนะให้อ่านคำที่พบบ่อยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 50 คำขึ้นไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 100 คำขึ้นไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 200 คำขึ้นไป

- ประโยคคำสั่ง ข้อเสนอแนะข้อความ ข่าว ประกาศสื่อโฆษณา
- ปฏิทิน
- เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญแผนผัง แผนที่ และแผนภูมิที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน

ชีวิตประจำวัน

- ร้อยแก้วร้อยกรองนิทาน เรื่องสั้นๆบทความจากสื่อสารสนเทศ หนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจ

- หนังสือตามความสนใจที่เหมาะสมกับวัย หนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน หรือวรรณกรรมเยาวชนที่ได้รับรางวัลหรือได้รับการเสนอแนะจากองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (เสนอแนะให้อ่านหนังสือระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 เรื่องขึ้นไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 เรื่องขึ้นไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 เรื่องขึ้นไป)

ตารางที่ 2.2 โครงสร้างตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย พุทธศักราช 2558 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ ระดับประถมศึกษา

การอ่าน

ตัวชี้วัด (ป.3)	สาระการเรียนรู้
การอ่านออกเสียง	
1.อ่านออกเสียงคำ เรื่องสั้นๆและบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว	<ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำพื้นฐานในชีวิตประจำวัน - คำที่พบในบทเรียน
การอ่านจับใจความ-การมีปฏิสัมพันธ์กับเรื่องทีอ่าน เช่น การแสดงความคิดเห็น การนำไปใช้ การวิเคราะห์ ฯลฯ	

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ตัวชี้วัด (ป.3)	สาระการเรียนรู้
การอ่านจับใจความ-การมีปฏิสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน เช่น การแสดงความคิดเห็น การนำไปใช้ การวิเคราะห์ ฯลฯ	
2.อธิบาย ความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ ถูกต้อง 3.ตั้งคำถาม/ตอบคำถามเชิงเหตุผล ลำดับ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความ 4. แสดงความคิด เห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน 5.อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่ง หรือข้อแนะนำ	- เรื่องราวจากบทเรียน - นิทาน - เรื่องเล่าสั้น ๆ - บทเพลงและบทร้อยกรองง่ายๆ - คำแนะนำต่าง ๆ ในห้องเรียน
การมีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน	
6.มีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน	- ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ

คุณภาพผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

มีทักษะในการคัดลายมือและเขียนด้วยลายมือที่เหมาะสมตามสถานการณ์และวัตถุประสงค์ที่ใช้สื่อสาร เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม เขียนความเรียง จดหมาย ไปรษณียบัตร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นสั้นๆง่ายๆ เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทและนิสัยการเขียนโดยเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น

2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ส่งผลในการพัฒนาทักษะด้านการคิดและทักษะด้านการติดต่อสื่อสารทั้ง พูด ฟังและเขียน ให้มนุษย์สามารถศึกษาหาความรู้ เพิ่มพูนประสบการณ์ให้แก่ตนเองและดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ผู้อ่านจำเป็นต้องศึกษาหลักการอ่านก่อนเพื่อให้เข้าใจวิธีการอ่านที่เหมาะสมแก่ตนเองอันจะนำมาซึ่งประโยชน์และความสำเร็จในการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่สำคัญในการรับความรู้ มนุษย์เราจะมีความสามารถในการเข้าใจความหมายของตัวอักษรในสิ่งพิมพ์ ตลอดจนสัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งการเข้าใจความหมายของมนุษย์ไม่ใช่เพียงแต่การเข้าใจในเนื้อเรื่อง แต่มนุษย์สามารถที่จะแปลความหมาย ตีความขยายความ จากสิ่งที่เห็นได้ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ ประมวลออกมาเป็นความรู้ ความคิดและนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสารต่อไป หน่วยงาน องค์กรและนักวิชาการ ได้อธิบายความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

ทัศนีย์ สุกเมธี (2542, น. 79) กล่าวว่า การอ่านคือการแปลสัญลักษณ์ที่เขียนหรือพิมพ์ให้มีความหมายออกมาเป็นสัญลักษณ์ สัญลักษณ์ในภาษาไทยคือ คำ ข้อความ จึงเป็นเรื่องสำคัญมากในการสอนอ่านแก่เด็กแรกเรียน นักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายและนำไปใช้ในการฟัง พูดและเขียนได้อย่างถูกต้อง

กรมวิชาการ (2543, น.46) กล่าวถึงความหมายของการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ผู้อ่านรับรู้และตัวอักษรสัญลักษณ์ ตลอดจนค้นคว้าความหมายความเข้าใจ แล้วแปลความหมายในสิ่งที่รับรู้มาแล้วนั้นเป็นความคิดที่ต้องอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการของผู้อ่านเอง มาช่วยพิจารณาของสิ่งที่อ่านนั้น จนเกิดความเข้าใจในที่สุด การอ่านจึงเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง

แมนมาศ ขวลิขิต (2544, น. 9) กล่าวถึงการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองในการรับสารซึ่งแสดงด้วยถ้อยคำที่เขียนลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยใช้อวัยวะสำหรับรับสาร คือ ตา เมื่อสมองรับภาพลักษณ์หรืออักษรมาแล้ว สมองจะจดลงในหน่วยความจำทันที และบอกได้ทันทีว่า “รู้” หรือ “ไม่รู้” อัตราความเร็วของกระบวนการในการรับสารจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความรู้เดิมของผู้อ่าน

รินทร์ลภัส เถลิษธรรมวงษ์ (2557, น. 23) ได้สรุปความหมายของการอ่านว่า หมายถึง กระบวนการรับข้อมูลโดยการแปลความหมายจากตัวอักษรและสัญลักษณ์โดยอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการ มาพัฒนาความรู้ สติปัญญาและจิตใจบุคคล จนเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน และนำไปใช้ในการฟัง พูดและเขียน ได้อย่างถูกต้อง

Dubin, & Bycina (1991) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การเสนอความหมายและการรับรู้ความหมายจากสิ่งที่อ่าน โดยที่ผู้อ่านจะนำความรู้ประสบการณ์และความรู้สึกรับของตนมาใช้ทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จากทัศนะเกี่ยวกับความหมายของการอ่านที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านคือ กระบวนการรับข้อมูลโดยการแปลความหมายจากตัวอักษรและสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นการเสนอความหมายและการรับรู้ความหมายจากสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการ มาพัฒนาความรู้ สติปัญญาและจิตใจบุคคล จนเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านและนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ฟัง พูดและเขียน ได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้เกิดความรู้ความสามารถที่ช่วยให้อำนาจชีวิตได้อย่างดีและประสบความสำเร็จในสังคม

ความสำคัญของการอ่าน

ในปัจจุบัน โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีสิ่งใหม่ๆเกิดขึ้นตลอดเวลา ข้อมูลมากมายและข่าวสารต่าง ๆ ที่เผยแพร่ผ่านสื่อหลากหลายวิธีการนำเสนอ โดยวิธีการที่สำคัญที่สุดในการเลือกรับรู้ข่าวสารที่ถูกต้องตามความเป็นจริงและมีประโยชน์ได้ คือ การอ่าน เพราะการอ่าน ได้อย่างถูกต้องและเข้าใจความหมายในสิ่งที่อ่านทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ ประสบการณ์ รู้เท่าทันเหตุการณ์ ตามติดกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเพื่อนำมาใช้พิจารณาหรือตัดสินใจในการดำรงชีวิตให้เป็นปกติสุขบนโลกที่ทุกอย่างเชื่อมโยงถึงกัน

สิวกานท์ ปทุมสูติ (2540, น. 15) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิด ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาในชีวิตในทางที่ดีงาม และยังช่วยประสานความรู้ของมนุษยชาติ ทุกชาติ ทุกภาษาเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดการพัฒนาลักษณะที่เป็นประโยชน์มากมาย

บรรเทา กิตติศักดิ์ (2542, น. 256) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้ การอ่านช่วยพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ ทำให้เกิดความรู้ ความคิด ประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ทำให้เป็นคนเฉลียวฉลาดและทันต่อเหตุการณ์ เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติในสังคมและการงานอาชีพ ทำให้ประสบผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต ช่วยให้มีควมรื่นรมย์ สนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียดและเป็นเครื่องมือในการศึกษา บุคคลทั่วไปใช้การอ่านเป็น

เครื่องมือเพิ่มพูนประสบการณ์ทำให้ได้ความรู้ ความคิดอันเป็นพื้นฐานให้เกิดการสังเคราะห์ความรู้ใหม่ไม่สิ้นสุด

มณิรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2548, น.19) ได้อธิบายความสำคัญของการอ่านไว้ว่าการอ่านช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ การอ่านมากทำให้ผู้นั้นเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ ที่สำคัญทำให้คนมีความคิดกว้างไกลและมีวิสัยทัศน์ เนื่องจากการอ่านเป็นการจุดประกายความคิดของผู้อ่านทำให้เกิดการพัฒนาทางสติปัญญา ด้วยการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปบูรณาการกับความคิดของตนเอง เกิดความคิดใหม่ในการพัฒนาให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริและบาหยัน อิมสำราญ (2553, น. 91) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านหนังสือทำให้ผู้อ่านได้รับสาระความรู้ต่าง ๆ ทันท่วงที และความรู้ความก้าวหน้าของโลกได้เช่นเดียวกันกับการรับสารจาก วิทยุ โทรทัศน์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ หนังสือเป็นสื่อที่ดีที่สุด ใช้ง่ายที่สุดและมีราคาถูกที่สุดที่บุคคลทั่วไปควรใช้ศึกษาหาความรู้และความเพลิดเพลิน การอ่านหนังสือเป็นการฝึกให้สมองได้คิดและเกิดสมาธิ หากมีการฝึกอย่างต่อเนื่องจะทำให้ทักษะด้านนี้พัฒนาและเกิดผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น สามารถสร้างความคิดและจินตนาการได้เอง ในขณะที่วิทยุ โทรทัศน์จะจำกัดความคิดของผู้อ่าน ดังนั้นการอ่านหนังสือจึงทำให้ผู้อ่านมีอิสระทางความคิดได้ดีกว่าการใช้สื่อชนิดอื่น

จากความเห็นที่กล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลและรับรู้ความหมายของสิ่งที่อ่าน เพื่อเชื่อมโยงกับความคิดและทักษะด้านการสื่อสาร ฟัง พูดและเขียน พัฒนาจนเกิดเป็นความรู้ความสามารถ การอ่านมากทำให้รู้มาก มีวิสัยทัศน์กว้างไกล รู้เท่าทันโลก และนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาบูรณาการกับความคิดของตนเอง และส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาในชีวิต ที่ทำให้ตนเอง คนรอบข้างและสังคมเจริญก้าวหน้า

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านที่ดีนั้น ผู้อ่านควรมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่ชัดเจนว่าต้องการเรียนรู้สิ่งใดจากการอ่านเพราะจุดมุ่งหมายของการอ่านนั้นมีอยู่หลายประการ หากผู้อ่านกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนจะช่วยให้การอ่านนั้นมีทิศทางที่ต้องการไม่ต้องเสียเวลา ไปอย่างเปล่าประโยชน์และยังช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายของการอ่านนั้นสามารถแบ่งได้หลายประการ เช่น การอ่านเพื่อความรู้เพื่อต้องการข่าวสารและข้อมูล อ่านเพื่อแก้ไขปัญหา อ่านเพื่อการค้นคว้าวิจัย อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน อ่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อ่านเพื่อเป็นที่ยอมรับทางสังคม และอ่านเพื่อปรับปรุงอาชีพและบุคลิกภาพ เป็นต้น จะเห็นว่าจุดมุ่งหมายของการอ่านมีหลายประการขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้อ่านเป็นหลัก

ผะอับ โปษะกฤษณะ (2532, น.109) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน ไว้ว่าการอ่านไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กเรื่องใหญ่ จุดประสงค์ที่มาก่อน คือเพื่อรู้ เช่นการอ่านสายตา การอ่านตำรา ฯลฯ และเพื่อให้เกิดความบันเทิงการอ่านการอ่านเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน หนังสือสามารถสร้างจินตนาการและเร้าอารมณ์ของผู้อ่านให้คล้อยตามและเกิดความสุขสนานได้เป็นอย่างดี

สนิท ตั้งทวี (2538, น.279) แสดงเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายการอ่านไว้ว่าเพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียดหรือโดยย่อเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น เพื่อต้องการทราบข่าวข้อเท็จจริงเพื่อการศึกษาค้นคว้า เพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับในวงสังคม และเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ลินจง จันทรวราทิตย์ (2542, น.12-13) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านว่ามีหลายประการได้แก่ อ่านเพื่อศึกษาความรู้ อ่านเพื่อต้องการทราบข่าวสารข้อเท็จจริง อ่านเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และอ่านเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ

ฟ็อน เปรมพันธ์ (2542, น.105) สรุปจุดมุ่งหมายการอ่านว่าได้แก่ อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ อ่านเพื่อความบันเทิง

พนิตนันท์ บุญพามี (2542, น.11-12) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการอ่านว่ามี4ประการ คือ อ่านเพื่อความรู้ซึ่งมีวัตถุประสงค์ 5 ประเด็นได้แก่ 1) หากำตอบในสิ่งที่สงสัย 2) ศึกษาหาความรู้โดยละเอียด 3) รับรู้ข่าวสารข้อเท็จจริง 4) ศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ 5) รวบรวมข้อมูลมาทำรายงาน จุดมุ่งหมายต่อไป คืออ่านเพื่อให้เกิดความคิด อ่านเพื่อความบันเทิง คือการอ่านที่คลายความเคร่งเครียดจะช่วยพัฒนาความรู้สึกและพัฒนาอารมณ์ และจุดมุ่งหมายสุดท้ายคืออ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ การอ่านนี้ช่วยให้ผู้อ่านเข้าสู่วงสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพเสริมบุคลิกภาพในการสนทนากับผู้อื่นและสนทนาได้อย่างราบรื่น

สรุปได้ว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่ต้องการรู้และอ่านอย่างลึกซึ้งในการศึกษาหาความรู้ หาข้อเท็จจริงศึกษาค้นคว้าในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียด ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวที่อ่านได้พัฒนาศักยภาพในการคิด และเพื่อได้รับความบันเทิง ความเพลิดเพลิน ช่วยพัฒนาอารมณ์ ตลอดจนอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพที่สามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าสู่วงสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต

ประโยชน์ของการอ่าน

การอ่านออกเสียงมีประโยชน์หลายประการ เช่น การอ่านออกเสียงในการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมประเภทร้อยกรอง ไม่ว่าจะเป็นการอ่านเองหรือการอ่านให้ผู้อื่นฟังจะทำให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนานในบทประพันธ์นั้น ๆ และผู้ฟังได้รับความไพเราะหรืออรรถรสจากการฟังการอ่านออกเสียงซึ่งการอ่านอาจเป็นการอ่านออกเสียงธรรมดาหรืออ่านแบบ

ทำนองเสนาะผู้อ่านที่ได้รับการฝึกฝนจะมีท่วงทำนอง สีสานในการอ่านและออกเสียง ได้ถูกต้องตามอักขรวิธี ซึ่งสอดคล้องกับ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, น.23-24) กล่าวถึงประโยชน์ในการอ่านออกเสียงว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบวิชาชีพ เช่น ผู้ประกาศ พิธีกรในงานต่าง ๆ ผู้อ่านต้องฝึกอ่านออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนมีจังหวะการเว้นวรรคที่ถูกต้อง ส่วนการอ่านในใจต้องอ่านให้เร็วจึงถือว่าเป็นประโยชน์ต่อการอ่านหนังสือได้มากขึ้น ในเวลาที่จำกัดแต่การอ่านเร็วเป็นส่วนหนึ่งเท่านั้นที่สำคัญนั้นคือผู้อ่านจำเป็นต้องจับใจความสำคัญให้ได้ ตอบปัญหาหรือตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ ย่อความได้ สรุปความและตีความได้ รวมถึงสามารถแยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็นได้สามารถวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลรอบคอบเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการอ่าน

ศิริรัตน์ เจริญจันทร์ (2536, น.6) กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้

1. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์
2. ทำให้มนุษย์เกิดความรู้ทักษะต่าง ๆ ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิชาชีพ
3. ทำให้มนุษย์เกิดความคิดสร้างสรรค์ความเพลิดเพลินบันเทิงและเกิดความบันเทิงใจ
4. เป็นการใช้เวลาว่างให้ประโยชน์
5. ทำให้มนุษย์ทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของโลก
6. เป็นการส่งเสริมสุขภาพของมนุษย์
7. ช่วยให้มีมนุษย์แก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และปัญหาส่วนตัว

กรมวิชาการ (2546, น.7-8) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาสติปัญญา ให้เกิดความรู้ ความฉลาด เกิดภูมิคุ้มกันที่ดีในชีวิตจิตใจ
2. ทำให้มีความรู้ในวิชาด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไปหรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้ เช่น

การอ่านตำราแขนงต่าง ๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่าง ๆ

3. ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านหนังสือพิมพ์ การอ่านสื่อสารสนเทศ การอ่านสื่อเหล่านี้ นอกจากจะทำให้รู้ทันข่าวสารบ้านเมืองและสภาพการณ์ ในสังคม ทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว ยังจะได้ทราบข่าวกีฬา ข่าวกบฏ บทความ วิจารณ์ตลอดจนโฆษณาสินค้าอีกด้วยซึ่งประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับความเป็นอยู่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมของตนในขณะนั้น

4. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เราข้องใจสงสัย ต้องการรู้ได้ เช่น อ่านพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเพื่อต้องการรู้ข้อปฏิบัติ หนังสือคู่มือแนววิธีเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นต้น

5. ทำให้เกิดความเพลิดเพลินในการอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาดี น่าอ่าน น่าสนใจ ย่อมทำให้ผู้อ่านมีความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้น ๆ ผ่อนคลายความตึง

เครียด ได้ข้อคิดและยังเป็นการยกระดับจิตใจผู้อ่านให้สูงขึ้นได้อีกด้วย เช่น อ่านนิทาน นวนิยาย การ์ตูน และเรื่องสั้น เป็นต้น

6. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้อ่านหนังสือสม่ำเสมอเกิดความชำนาญในการอ่านสามารถอ่านได้เร็วเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้องเข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่องและสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล เช่น การอ่าน บทความ บทวิจารณ์ สารคดี และเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ

7. ทำให้ชีวิตมีพัฒนาการเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ก้าวหน้า ประสบความสำเร็จ ประพฤติดี ประพฤติชอบ ผู้อ่านย่อมมีความรู้เรื่องต่าง ๆ มาก เกิดความรู้ ความคิดที่หลากหลายกว้างไกล สามารถนำมาเป็นแนวทางในการประพฤติตนให้ชีวิตมีคุณค่าและระเบียบแบบแผนที่ดียิ่งขึ้น เช่น การอ่านหนังสือธรรมะกฎแห่งกรรม มงคลชีวิต ผู้แล้วรวย ชีวประวัติผลงานของบุคคลดีเด่น เป็นต้น

8. ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ผู้อ่านมากย่อมรู้มากมีข้อมูลต่าง ๆ สะสมไว้มากเมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจ ไม่ขัดเงินเพราะมีภูมิความรู้สามารถถ่ายทอดความรู้แนะนำให้แก่ผู้อื่น เช่น การอ่านหนังสือ นิยายสาร วารสารสุขภาพ หมอชาวบ้าน หนังสือการสร้างมนุษยสัมพันธ์ และเพื่อนที่ดีที่ต้องการ เป็นต้น

จะเห็นว่าประโยชน์ที่ได้จากการอ่านช่วยให้มนุษย์ได้พัฒนาสติปัญญาให้เกิดความรู้ในวิชาด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไปหรือความรู้เฉพาะด้านที่สามารถถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่นและสร้างสัมพันธภาพต่อมนุษย์ด้วยกัน ทำให้เกิดภูมิคุ้มกันที่ดีในชีวิตจิตใจซึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการของมนุษย์และทำให้มนุษย์เกิดความรู้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักคิดแก้ไขปัญหาในชีวิต และรอบรู้ทันต่อเหตุการณ์โลก

2.2.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

มีผู้เชี่ยวชาญและนักการศึกษาด้านการอ่านได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

นภวรรณ เกตุกำจร (2545) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึงการอ่านเรื่องหรือข้อความแล้วสามารถทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้ บอกสาระสำคัญของเรื่อง และจุดมุ่งหมายของเรื่องสามารถย่อเรื่องและตั้งชื่อเรื่องรวมทั้งแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล

ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร (2548) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึง กระบวนการรับรู้จุดประสงค์ หรือความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาผ่านตัวอักษร ข้อความ ซึ่งต้องอาศัยความรู้ และประสบการณ์เดิม และวิธีต่าง ๆ ช่วยในการอ่านเพื่อให้เกิดความ

เข้าใจในการอ่าน เช่น การตั้งจุดประสงค์ก่อนการอ่าน อาทิ เพื่อต้องการข่าวสาร คำแนะนำ การทำกิจกรรมต่างๆ ความอยากรู้อะไรเกิดขึ้น หรือเพื่อความสนุกสนาน ตื่นเต้น เป็นต้น (River and Temperley, 1978) การตั้งคำถาม การคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า การเลือกใช้กลวิธีการอ่านที่เหมาะสมและถนัด และในขณะที่อ่านก็มีการพิจารณารูปแบบการนำเสนอของผู้เขียน และเมื่ออ่านเสร็จแล้ว สามารถตอบคำถาม สรุปตีความ และแก้ปัญหาความไม่รู้ในการอ่านนั้นๆ ได้

ไฉน อรุณเกล้า (2550) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึงกระบวนการที่มีได้อาศัยเพียงแค่ความสามารถในการอ่านสัญลักษณ์ และแปลความหมายของสัญลักษณ์ที่ได้อ่านแต่ต้องพยายามเข้าใจความหมาย อีกทั้งผู้อ่านควรต้องมีปฏิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่อ่านตลอดจนใช้ความรู้สึกรู้จักคิด จินตนาการ ความรู้ และประสบการณ์เดิมมาผสมผสานเข้าไปในขณะที่อ่าน จึงจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างแท้จริง ดังที่ Smith (1976 อ้างถึงใน เสน่ห์ อ่วมพยัพ) ได้กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านได้เรียนรู้ถึงใจความหลักของสิ่งที่อ่านและมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน การคาดเดา การทำนายสิ่งที่จะเกิดล่วงหน้า การตรวจสอบ ตลอดจนการตั้งคำถามเพื่อถามตนเองจะทำให้ผู้อ่านตื่นตัวและเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย

เพ็ญยุพา สุขเอม (2550) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึงกระบวนการทางความคิดที่ใช้ความรู้ ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาใช้สร้างความหมายให้เข้าใจในเรื่องที่อ่านให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน โดยผู้อ่านจะต้องสามารถตีความ และสรุปความในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านรับรู้

ละออ คันธวงศ์ (2551) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึงความสามารถในการเข้าใจความที่อ่าน ได้ตรงตามที่ต้องการ และสามารถสรุปความ จับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ด้วยการแปลความ ตีความ และสรุปแนวคิด ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในคำศัพท์ สามารถเรียงลำดับได้ จับใจความสำคัญได้ ซึ่งผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีระดับความเข้าใจแตกต่างกันออกไป

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึงการอ่านเพื่อเก็บข้อมูลของเรื่องที่อ่านเพื่อให้เข้าใจความหลัก เพื่อทราบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรหรือมีสาระสำคัญอย่างไร สามารถแสดงความคิดเห็นกับเรื่องนั้นๆ ได้ และที่สำคัญการอ่านเพื่อความเข้าใจยังเป็นการอ่านเพื่อทราบเจตนาอารมณ์ของผู้เขียนซึ่งอาจจะระบุไว้ตรงๆ ในบทอ่านหรือผู้อ่านจะต้องใช้ความพยายามในการตีความเพื่อให้เข้าใจถึงเจตนาอารมณ์ของผู้เขียน

จากความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจดังกล่าวมานั้น สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึงการอ่านเพื่อเก็บข้อมูลจากเรื่องที่อ่านเป็นหลัก ผู้อ่านต้องสามารถตีความ หรือสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ว่าเรื่องนั้นเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญอย่างไร เมื่ออ่านแล้วก็ต้อง

สามารถแสดงความคิดเห็น ตั้งคำถามหรือตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ รวมไปถึงการคาดเดา เหตุการณ์ล่วงหน้าได้ด้วย ซึ่งผู้อ่านต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อช่วยให้เกิดความ เข้าใจในการอ่าน

2.2.2 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

กัลยา ขวนมา (2539 อ้างถึงใน กัทธีรา มณีเลิศ, 2546) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการ อ่านเพื่อความเข้าใจ ไว้ว่า การที่อ่านแล้วจะเกิดความเข้าใจได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยเบื้องต้น เกี่ยวกับตัวผู้อ่านดังนี้

1. ประสบการณ์ของผู้อ่านในเรื่องที่อ่านจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ชัดเจนและเห็น ภาพพจน์ เกิดจินตนาการได้ง่ายเพราะมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นมาแล้ว
2. ความสามารถด้านภาษา คือความรู้ในด้านศัพท์ ถ้อยคำ สำนวน โวหาร และ ความหมายต่าง ๆ ของการตีความ
3. ความสามารถในการคิด ผู้อ่านจะเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้จะต้องใช้ความสามารถใน การคิด ประสบการณ์เป็นส่วนประกอบสำคัญของการคิด การเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ และการมี ประสบการณ์ตรง ซึ่งจะเป็นส่วนประกอบในการพัฒนาความคิด
4. ความสนใจและความเชื่อ จะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้เกิดความสนใจและความเข้าใจ เรา มักอ่านเรื่องที่เรานสนใจด้วยความอยากรู้ อยากรู้
5. จุดประสงค์ในการอ่าน การอ่านอย่างมีจุดประสงค์จะทำให้ผู้อ่านสามารถมุ่งความ สนใจไปสู่เนื้อหาเรื่องทำให้เกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของการอ่านเพื่อความ เข้าใจไว้

ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ ประโยชน์หรืออ้างอิงถึงก็ทำได้โดยไม่ยาก
2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจาก ประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนั้ได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควร จะ สนใจเป็นพิเศษหรือไม่ก็ตัดทิ้งไปได้เลย
3. สามารถตีความเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านได้ว่า มีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อย ขนาดเพียงใด
4. สามารถลงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่างๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้รับ จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลและเทศะ

การอ่านกับความเข้าใจ มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องซึ่งกันและกันจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ คนที่อ่านหนังสือได้เร็วจึงมักจะจับประเด็นหรือสาระสำคัญต่างๆ ได้ทันที เข้าใจแนวเรื่องหลัก สามารถลำดับเหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ หรือแนวคิดได้อย่างถูกต้อง นอกจากรู้คำศัพท์มาก และสามารถนำเอาบริบทต่าง ๆ ที่มีอยู่ในข้อความที่อ่านรวมทั้งข้อมูลความรู้และประสบการณ์ส่วนตัวออกมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยทำความเข้าใจต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียนว่ามีจุดมุ่งหมายอะไร ต้องการจะอธิบายชี้แนะ ตั้งสอน หรือชักจูง ตลอดจนเข้าใจน้ำเสียง เจตคติ และความนึกคิดต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อีกด้วย ดังนั้นทุกครั้งที่อ่านถ้าหากเป็นหนังสือหรือตำรา ก็จะต้องอ่านบทแรกและบทสุดท้ายด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่งและควรอ่านติดต่อกันไปให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ พยายามเดา คาดการณ์ หรือพยากรณ์ล่วงหน้าให้ได้ว่าข้อความที่จะอ่านต่อไปนั้นจะมีเนื้อหาเป็นอย่างไรเป็นต้นซึ่งเหล่านี้เรียกว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจ

จากองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านที่จะทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจได้นั้นจะต้องอาศัยความรู้เดิมของผู้อ่าน ทั้งด้านคำศัพท์และด้านความหมาย ประสบการณ์ของผู้อ่าน และยังต้องมีจุดประสงค์ในการอ่านที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่าน สามารถจับใจความสำคัญหรือแยกแยะประเด็นสำคัญต่างๆ ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านได้อีกด้วย โดยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านนั้นจะช่วยเชื่อมโยงข้อมูลใหม่จากสิ่งที่อ่านให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นภาพในเรื่องที่อ่านได้อย่างชัดเจนเป็นอย่างดีและเกิดการคิดต่อยอดนำไปสู่การคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นได้

2.2.3 ประเภทของความเข้าใจในการอ่าน

สมุทฺร เซนต์เซาวินิช (2542 อ้างใน สักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร, 2548) ได้กล่าวถึงประเภทของความเข้าใจในการอ่านเอาไว้ว่า ประเภทของความเข้าใจในการอ่าน สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความเข้าใจในทันที (Receptive Comprehension) และความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective Comprehension) โดยความเข้าใจแบบทันทีจะเน้นไปที่ การรู้คำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ และความเข้าใจที่สำคัญๆ ของสำนวนและประโยคต่างๆ ที่ผู้เขียนใช้ ขณะที่ความเข้าใจแบบไตร่ตรองนั้น จะเน้นไปที่ความรอบรู้ทักษะ และความสามารถในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความสามารถด้านการคิดไตร่ตรองเพื่อหาข้อสรุป ต้องอาศัยเหตุผล และประสบการณ์เดิม ของผู้อ่านเป็นหลัก

จากประเภทของความเข้าใจในการอ่านที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน มี 2 ประเภท คือความเข้าใจแบบทันที คือผู้อ่านต้องมีพื้นฐานคำศัพท์ที่ดีและรู้คำศัพท์ต่างๆเป็นจำนวนมาก เมื่อเห็นคำศัพท์ต่างๆในเรื่องที่อ่านก็จะทำให้รู้ความหมายของเรื่องที่อ่านและเข้าใจได้ทันที และความเข้าใจแบบไตร่ตรองคือ ผู้อ่านจะต้องมีทักษะในการคิด ไตร่ตรอง หาเหตุผล เพื่อหาข้อสรุปของเรื่องให้อ่านให้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน โดยจะต้องอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านด้วย

2.2.4 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

มีผู้เชี่ยวชาญและนักการศึกษาด้านการอ่านได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านไว้แตกต่างกันไว้ดังนี้

Lapp and Flood (1986 อ้างถึงใน กัทธีรามา ณีเลิศ, 2546) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) คือ ผู้อ่านเข้าใจข้อความในเรื่องที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา
2. ระดับความและอ้างสรุป (Inferential Comprehension) คือ ผู้อ่านเข้าใจข้อความในเรื่องที่อ่าน และสามารถนำข้อมูลจากการอ่านมาช่วยพิจารณาตัดสินข้อความที่แสดงโดยนัย
3. ระดับวิจารณ์ (Critical Comprehension) คือ ผู้อ่านใช้ความคิด ประสบการณ์ของตนเองและความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร ระดับตีความ และอ้างสรุป มาช่วยในการตัดสินและประเมินข้อความที่อ่าน

เขาวรีย์ ประเสริฐศักดิ์ (2534 อ้างถึงใน ไฉน อรุณเกล้า, 2550) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้ คือ

1. ความเข้าใจในระดับข้อเท็จจริงหรือความเข้าใจในระดับตัวอักษร (Factual Level) หมายถึง ความเข้าใจที่เกิดขึ้นกับผู้อ่านตามตัวอักษรที่ปรากฏในเนื้อหาข้อความนั้นๆ เป็นความเข้าใจเนื้อหาที่ผู้เขียนได้เขียนเอาไว้นั่นเอง
2. ความเข้าใจในระดับการตีความ (Interpretive level หรือ Reading Between The Lines) หมายถึง ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ของผู้อ่านที่สามารถตีความและสรุปสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้รู้ทั้งที่ผู้เขียนมิได้ระบุไว้โดยตรงในเนื้อหา ความเข้าใจระดับนี้ซับซ้อนกว่าระดับแรกทีกล่าวเอาไว้

3. ความเข้าใจในระดับประเมินค่า (Evaluation level หรือ Reading Beyond The Lines) หมายถึงความเข้าใจที่เกิดจากความสามารถในการประเมินผลว่าข้อมูลหรือเนื้อหาสาระนั้นๆ มีความถูกต้องหรือไม่ อย่างไร หลังจากที่ได้อ่านเรื่องราวทั้งหมดแล้ว ทั้งนี้ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์และความรู้ที่ได้สะสมมาช่วยในการวิเคราะห์วิจารณ์และตัดสินสิ่งที่ได้อ่าน

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2532 อ้างถึงใน เพ็ญยุพา สุขेम, 2550) กล่าวว่า ระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจแบ่งเป็น 4 ชั้นและจำแนกทักษะย่อย ดังนี้

1. ชั้นอ่านตามตัวอักษร (Literal Reading) คือ การอ่านที่ผู้อ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระที่ผู้เขียนกล่าวออกมาโดยตรง มีทักษะย่อยดังนี้

- 1.1 การชี้คำสรรพนามที่ใช้แทนคำนาม (Recognizing Facts)
- 1.2 การไปตามทิศทาง (Following Directions)
- 1.3 การหาประโยคสำคัญ (Finding Topic Sentence)
- 1.4 การตั้งหัวข้อเรื่อง (Organizing Topic) และการเก็บความสำคัญ (Getting Main Ideas)
- 1.5 การเก็บรายละเอียดสำคัญ (Getting Important Details)
- 1.6 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Detecting The Sequences)
- 1.7 การเปรียบเทียบ (Making Comparisons)
- 1.8 การเข้าใจความสำคัญของเหตุและผล (Understanding Cause and Effect Relationship)
- 1.9 การชี้อุปนิสัยของบุคคลในเรื่อง (Identifying Character Traits)

2. ชั้นการอ่านตีความ (Interpretative Reading) คือ การอ่านที่ผู้อ่านจะต้องเสาะแสวงหาความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ในข้อความที่ปรากฏอยู่ ซึ่งผู้เขียนไม่ได้กล่าวออกมาโดยตรงเพื่อประเมินคำสั่งที่ผู้เขียน เขียนโดยใช้ความรู้และประสบการณ์รวมทั้งความสามารถในการอ่านตามตัวอักษร มีทักษะย่อย ดังนี้

- 2.1 การกล่าวสรุป (Drawing Conclusions)
- 2.2 การสรุปกฎ (Making Generalizations)
- 2.3 การคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า (Anticipating Outcomes)
- 2.4 การเข้าใจสำนวนภาษา (Inferring Meanings of Figurative Language)
- 2.5 การตั้งหัวข้อเรื่อง (Organizing Topic) และการเก็บใจความสำคัญ (Getting Main Ideas)
- 2.6 การเก็บรายละเอียดสำคัญ (Getting Important Details)
- 2.7 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Detecting Sequences)
- 2.8 การเปรียบเทียบ (Making Comparisons)

2.9 การเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล (Understanding Cause and Effect Relationship)

2.10 การชี้อุปนิสัยของบุคคลในเรื่อง (Identifying Character Traits)

3. ขั้นการอ่านโดยใช้วิจารณญาณ (Critical Ceding) คือขั้นของการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการพิจารณาตัดสินเพื่อประเมินค่าสิ่งที่ผู้เขียน เขียน โดยใช้ความรู้และประสบการณ์รวมทั้งความสามารถในการอ่านตัวอักษรและอ่านตีความ

3.1 การแยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น (Differentiating Facts and Opinions)

3.2 การแยกเรื่องที่เป็นจริงกับเรื่องเพ้อฝัน (Distinguishing Reality From Fantasy)

3.3 การหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้อง (Finding Relevant or Irrelevant Information)

3.4 การพิจารณาโฆษณาชวนเชื่อ (Detecting Propaganda)

3.5 การพิจารณาเหตุผลที่สามารถบอกได้ว่าจริงหรือไม่จริง (Recognizing Fallacious Reasoning)

3.6 การพิจารณาความเหมาะสมและคุณค่าการยอมรับความคิด (Judging Adequacy Worth Acceptability)

3.7 การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง (Identifying Author's Purposes)

3.9 การแสดงความรู้สึกและจับความรู้สึก (Ability to Express or Sense Feeling)

4. ขั้นการนำไปใช้ (Application Reading) หมายถึง การอ่านที่ผู้เรียนสามารถที่จะนำความรู้ ประสบการณ์ และข้อคิดต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านนั้น ไปใช้กับสถานการณ์อื่นในทำนองเดียวกันต่อไป

จากแนวคิดที่เกี่ยวกับระดับความเข้าใจในการอ่านที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า ในการอ่านหลายๆแนวคิดมีลักษณะที่เหมือน ๆ กัน คือ จะแบ่งจากความเข้าใจในระดับที่ง่ายไปสู่ความเข้าใจในระดับที่ยากและมีความซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งจะเริ่มจากขั้นของการเข้าใจตัวอักษรในบทอ่านก่อน จากนั้นก็จะไปสู่ความเข้าใจในเรื่องของการตีความและสรุป และสุดท้ายผู้เรียนต้องสามารถวิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อ่าน และผู้เรียนสามารถที่จะนำความรู้ ประสบการณ์ และข้อคิดต่าง ๆ ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.2.5 คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่าน

Nuttal (1982 อ้างถึงใน กัทธีรา มณีเลิศ, 2546) ได้แยกประเภทต่าง ๆ ของคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจตามระดับอักษร (Questions of Literal Comprehension) เป็นคำถามที่มีคำตอบปรากฏให้เห็นชัดเจนอยู่ในเนื้อเรื่อง คำถามชนิดนี้ต้องการคำตอบ โดยใช้คำศัพท์ที่มีอยู่ในเนื้อเรื่องนั่นเอง และถือว่าคำถามระดับตามตัวอักษรเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกสุด เพราะถ้าหากผู้อ่านไม่สามารถตอบคำถามในระดับตัวอักษรได้ก็คงไม่มีประโยชน์ในการที่จะพยายามให้ผู้อ่านตอบคำถามในระดับที่ยากไปกว่านี้

2. คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในระดับการจัดเรียงเรียงเนื้อเรื่อง (Questions Involving Reorganization) เป็นคำถามที่เกี่ยวกับการจัดเรียงเรียงเนื้อความ คำถามชนิดนี้ยากกว่าคำถามแบบที่ 1 เล็กน้อยเพราะเป็นการถามที่ให้อ่านรวบรวมข้อมูลในระดับตามตัวอักษรเข้าด้วยกัน หรือเข้าใจได้ลึกซึ้งมากขึ้น คำถามชนิดนี้มีประโยชน์ในการช่วยให้ผู้อ่าน อ่านเนื้อเรื่องโดยรวมมากกว่าการแยกอ่านทีละประโยค และยังทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้เต็มที่

3. คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับสรุปอ้างอิง (Questions of Inference) เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้อ่านอ่านข้อความระหว่างบรรทัด เพื่อที่จะได้พิจารณาได้ว่าอะไรคือความนัยที่แฝงอยู่โดยมิได้ปรากฏให้เห็นในเนื้อเรื่อง คำถามชนิดนี้ยากกว่าคำถามทั้งสองชนิดข้างต้นมาก เพราะเป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องดีพอที่จะดึงเอาความนัยที่แฝงอยู่ออกมาให้ได้และความยากนั้นเป็นความยากในแง่ของการใช้ความรู้ทางด้านไวยากรณ์เช่นเดียวกับคำถามชนิดที่ 2 คำถามชนิดนี้ต้องการให้ผู้อ่านรวบรวมข้อมูลที่กระจัดกระจายอยู่ในเนื้อเรื่องเพื่อจะได้เข้าใจความสัมพันธ์ของความนัยของเนื้อเรื่อง

4. คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจ ในระดับการประเมินผลเนื้อเรื่องที่อ่าน (Questions of Evaluation) ระดับความเข้าใจที่จะประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเกี่ยวข้องกับผู้อ่านในการที่จะพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ว่าผู้เขียนต้องการจะสื่อความอะไร และอ่านได้เข้าใจมากแค่ไหน ผู้อ่านจะถูกถามคำถามเพื่อลงความเห็นหรือตัดสิน ตัวอย่างเช่น ผู้เขียนชื่อตรงหรือลำเอียงคำถามชนิดนี้เป็นคำถามที่ซับซ้อนกว่าคำถามทั้ง 3 ชนิดข้างต้น เพราะไม่เพียงแต่การถามผู้อ่าน เพื่อให้ได้ตอบเท่านั้น แต่เพื่อวิเคราะห์ข้อโต้ตอบและค้นหาเหตุผล รวมทั้งประเมินจุดมุ่งหมายของผู้เขียนอีกด้วย

5. คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นส่วนตัวของผู้อ่าน (Questions of Personal Response) ในบรรดาคำถามทั้งหมด คำตอบของคำถามชนิดนี้ขึ้นอยู่กับผู้อ่านมากที่สุดและผู้เขียนน้อยที่สุด เพราะ

เป็นคำถามที่ต้องการให้แสดงความคิดเห็น โดยที่ในการอ่านผู้อ่านไม่ต้องคำนึงว่าผู้เขียนใช้กลวิธีอย่างไรในการเขียน ผู้อ่านเพียงแต่ต้องคำนึงถึงปฏิริยาระหว่างตัวเองกับบทอ่านเท่านั้น

Valmont (1997 อ้างถึงใน กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์, 2556) เกี่ยวกับคำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านดังนี้

1. คำถามที่เกี่ยวกับใจความหลักเป็นคำถามที่ครอบคลุมใจความของเนื้อเรื่อง
2. คำถามเกี่ยวกับรายละเอียดเป็นคำถามที่มักใช้ถามเกี่ยวกับที่ปรากฏในเนื้อความในเรื่องคำถามควรง่ายและตรงไปตรงมาและเกี่ยวข้องกับใจความหลักของเรื่อง ควรหลีกเลี่ยงคำถามที่ไม่เกี่ยวกับใจความหลักให้มากที่สุด
3. คำถามที่เกี่ยวกับการสรุปอ้างอิงจากเนื้อเรื่อง (Inferential Questions) เป็นคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อความที่ผู้เขียนตั้งใจให้ผู้อ่านตีความได้เองโดยไม่มีเนื้อความปรากฏในเนื้อเรื่องผู้สร้างคำถามควรสร้างคำถามชนิดนี้บ้าง เพื่อทดสอบความสามารถของผู้อ่านในการอนุมานด้วยเพราะการเป็นผู้อ่านที่ดีจะต้องสามารถตัดสินใจและพิจารณาข้อความบางตอน โดยอาศัยเนื้อความตอนใดตอนหนึ่งได้
4. คำถามที่เกี่ยวกับการสรุปใจความเป็นคำถามที่สามารถทดสอบความเข้าใจในการอ่านได้ดี เพราะการที่ผู้อ่านจะตอบคำถามประเภทนี้ได้ผู้อ่านจะต้องเก็บเนื้อหาหรือข้อความที่ปรากฏในเนื้อเรื่องหรืออาจอาศัยจากการอนุมานจากเนื้อเรื่องก็ได้
5. คำถามที่เกี่ยวกับการจัดเรียงเนื้อความ (Organization Questions) มีสองลักษณะคือคำถามที่เกี่ยวกับการจัดระเบียบข้อความผู้แต่งที่ใช้กับบทความสั้นและใช้สำนวนไปในทางที่เกี่ยวกับทักษะการเขียนมากกว่าการอ่านและคำถามที่เกี่ยวกับลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่องซึ่งอาศัยการอ่านให้เข้าใจโดยตลอด
6. คำถามเกี่ยวกับเหตุผล (Cause and Effect Questions) เป็นคำถามที่ทดสอบความเข้าใจของผู้อ่านเกี่ยวกับเหตุและผล ผู้อ่านจะต้องรู้ว่าสาเหตุของผลดังกล่าวสืบเนื่องมาจากอะไร เช่น ถ้าผู้เขียนถามเกี่ยวกับเหตุ ผู้อ่านจะต้องหาคำตอบที่เป็นผลและในทางเดียวกันถ้าผู้เขียนถามถึงผล ผู้อ่านก็ต้องหาเหตุเป็นต้น
7. คำถามที่เกี่ยวกับคำศัพท์ (Vocabulary Questions) สิ่งที่ต้องการทดสอบก็จะเป็นความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ซึ่งอาจเป็นความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความของคำหรือวลีที่พบบ่อย ๆ หรือเป็นความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำหรือวลีที่ใช้ในเนื้อเรื่องนั้น ๆ ว่าผู้อ่านมีความรู้ที่ถูกต้องหรือไม่

จากคำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า คำถามที่จะใช้ในการวัดความเข้าใจของผู้อ่านนั้น สามารถแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ดังนี้ 1.คำถาม ที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด มีคำตอบอยู่ในเนื้อเรื่อง คำถามง่ายและตรงประเด็นในเรื่องที่อ่าน 2. คำถามเพื่อให้

ผู้อ่านได้ตีความหรือสรุปความจากเรื่องที่อ่าน โดยจะไม่มีคำตอบอยู่ในเนื้อเรื่องที่อ่านแต่ผู้อ่านจะต้องตีความเอง ว่าเรื่องที่อ่านนั้นผู้เขียนต้องการจะสื่อถึงอะไร 3. คำถามที่เกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่านมาตลอดทั้งเรื่อง 4. คำถามที่ให้ผู้อ่านหาเหตุและผล โดยต้องวิเคราะห์และหาเหตุผลสำคัญของเรื่องได้ 5. คำถามที่ให้ผู้อ่านออกความคิดเห็น เพื่อแสดงถึงความรู้สึกหรือความคิดที่มีต่อเรื่องที่อ่านและแสดงความคิดเห็นของตนออกมา

2.2.6 การประเมินผลการอ่าน

การประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ จะช่วยให้ทราบถึงความเข้าใจของผู้เรียนในการอ่านว่ามีความเข้าใจมากน้อยเท่าใด อีกทั้งผู้สอนยังสามารถนำไปใช้ในวางแผนเพื่อการพัฒนาหรือจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้นได้อีกด้วย ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

Hefner and Jolly (1997 อ้างถึงใน วาสนา โพธิ์วัลย์, 2549) ได้กล่าวถึงการวัดและการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจได้จากความสามารถดังนี้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่างๆจากเรื่องที่อ่านได้
2. เข้าใจคำชี้แจงสามารถปฏิบัติตามคำชี้แจงเพื่อกำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้ถูกต้อง
3. จดจำและสามารถบรรยายเรื่องที่อ่านเป็นคำพูดของตนเองได้
4. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวที่อ่านได้ถูกต้อง
5. แยกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญ ตอนไหนไม่สำคัญ
6. บอกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญอย่างไร
7. บอกได้ว่าประโยคไหนเป็นประโยคแสดงเนื้อหาความสำคัญ หรือข้อความสำคัญของเรื่องราวที่อ่าน
8. แสดงข้อสรุปของบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
9. บอกได้ว่าเนื้อหาของสิ่งที่อ่านมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทความอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างไร
10. บอกได้ว่าในการเขียนบทความที่นั้นผู้เรียนยึดแนวอะไรในการจัดระเบียบเรียง เช่น เวลา สถานที่ หรือสาเหตุและผลเริ่มต้น
11. บอกได้ว่าอะไรคือความหมายที่ซ่อนเร้น ที่ไม่แสดงไว้ในบทอ่าน
12. บอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีแนวการดำเนินเรื่องหรือให้อารมณ์อย่างไร
13. บอกวัตถุประสงค์ในการเขียนซึ่งผู้เขียนไม่ได้เขียนตรงๆ
14. บอกได้ว่าที่ไหนผู้เขียนใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบบอย่างใดมีความหมายอย่างไร

จากการวัดและการประเมินผลที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า การประเมินผลการอ่านแบ่งได้ เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือประเภทแรก การประเมินการอ่านคำศัพท์หรือไวยากรณ์ ที่ถูกต้องตาม หลักภาษา และประเภทที่สองคือ การประเมินความเข้าใจในภาพรวมของการอ่าน เช่น การตีความ การสรุปความ การจับใจความสำคัญของเรื่อง โดยที่ไม่มีข้อมูลเนื้อหาเหล่านี้ในเนื้อหาที่อ่าน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 อ้างถึงใน กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์, 2556) กล่าวว่าถึงการประเมิน ทักษะการอ่านสามารถใช้เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบย่อย และเกณฑ์ที่กำหนด ตามความสามารถในการรับสาร หรืออาจใช้เกณฑ์ประยุกต์เข้าด้วยกัน โดยใช้น้ำหนักเกณฑ์แบบ รวมมากกว่าเกณฑ์แบบย่อย

1. เกณฑ์กำหนดความสามารถของการอ่านที่เป็นแบบเกณฑ์ย่อย มีดังนี้
 - 1.1 ความรู้คำศัพท์ ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ ส่วนวนที่ใช้อยู่ในระดับใด
 - 1.2 ความรู้ไวยากรณ์ ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจ และการเชื่อมโยงของเนื้อความ โดยใช้คำในลักษณะต่าง ๆ กัน ที่กำหนดหน้าที่ทางภาษา
2. เกณฑ์กำหนดความสามารถการอ่านแบบรวม มีดังนี้
 - 2.1 ความสามารถเรียงเรียงความ ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจความ สามารถแสดง ความเข้าใจโดยการตอบคำถามที่ให้เรียงเรียงด้วยคำใหม่โดยให้ได้ใจความเดิม หรือสามารถตอบ คำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงข้อความ
 - 2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ผู้เรียนสามารถโยงรายละเอียด ที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็นรายละเอียดที่ขัดแย้ง กันเพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดด้วยกัน
 - 2.3 ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ ผู้เรียนสามารถระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่องและ ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
3. ความสามารถวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ ของการใช้ภาษา ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและความรู้ เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่าน สามารถวิเคราะห์ ประเมิน และสรุปได้ว่าบทอ่านที่อ่าน นั้นเป็นบทอ่านประเภทใด ลีลาภาษาที่ใช้ เจตนา ทักษะคิดของผู้เรียน สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึง เหตุผลและผลที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิผลของบทอ่านได้ ซึ่งความสามารถใน ระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน การกำหนดความสามารถ ข้างต้นเป็นลำดับขั้นที่ขึ้นต่อกัน และสามารถกำหนดความสามารถตามเกณฑ์ โดยใช้มาตราส่วน ประเมินค่าเป็นระดับ ดังนี้

- ระดับ 1 หมายถึง มีความสามารถต่ำ
- ระดับ 2 หมายถึง มีความสามารถน้อย
- ระดับ 3 หมายถึง มีความสามารถพอประมาณ
- ระดับ 4 หมายถึง มีความสามารถมาก
- ระดับ 5 หมายถึง มีความสามารถยอดเยี่ยม

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแบบกว้างขวาง

2.3.1 ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวาง

ภัทธิรา มณีเลิศ (2546) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางไว้ว่า หมายถึง การอ่านที่เน้นความหมายของสิ่งที่อ่านมากกว่าตัวภาษา เช่น โครงสร้างทางไวยากรณ์ พิจารณาถึงบทอ่านโดยรวมมากกว่าความหมายของคำแต่ละคำ หรือประโยคแต่ละประโยค ผู้เรียนจะอ่านสิ่งพิมพ์จำนวนมาก โดยสามารถเลือกอ่านตามความสนใจ โดยสิ่งพิมพ์จะมีระดับความยากง่ายทางภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้สอนจะคอยให้กำลังใจ กระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุน และจูงใจให้ผู้เรียนอ่านมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ การอ่านมี 2 ลักษณะ คือการอ่านในชั้นเรียน และการอ่านนอกชั้นเรียน การอ่านในชั้นเรียนนั้นผู้สอนจะจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการอ่าน เมื่อผู้เรียนอ่านผู้สอนก็จะอ่านในใจไปพร้อม ๆ กันกับผู้เรียน ผู้สอนมีหน้าที่คอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน หลังจากอ่านแล้ว ผู้เรียนก็จะทำกิจกรรมหลังการอ่าน ซึ่งผู้เรียนจะเป็นผู้เลือกกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยตนเอง ส่วนการอ่านนอกชั้นเรียนนั้น ผู้เรียนจะเลือกเรื่องที่ตนเองสนใจ มีระดับความยากง่ายทางภาษาที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อนำกลับไปอ่านด้วยตนเองนอกเวลาเรียน และหลังจากอ่านจบ ผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมหลังการอ่านเช่นเดียวกับการอ่านในห้องเรียน

บุญรอด โชติวิจิรา (2547) ได้ให้ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวางไว้ว่า หมายถึง การที่บุคคลเลือกอ่านสิ่งพิมพ์จำนวนมากตามความถนัด ความสนใจของตนเองทั้งในและนอกชั้นเรียน มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนานิสัยในการอ่านและทักษะการอ่านให้เป็นผู้ที่อ่านที่ดีและอ่านได้เก่ง เป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินที่เน้นความเข้าใจเนื้อหาโดยรวมเป็นหลัก โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับคำศัพท์หรือกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์มากนัก หนังสือที่ใช้อ่านอยู่ในระดับความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนอ่านในอัตราความเร็วของแต่ละคน เป็นการอ่านอย่างอิสระตามความพึงพอใจ โดยไม่มีความกดดันจากการสอบหรือการเก็บคะแนนจากการอ่านอย่างเป็นทางการ ผู้เรียนอาจจะอ่านบทอ่านเดียวกันทั้งชั้นเรียน หรืออ่านบทอ่านที่แตกต่างกัน หลังจากการอ่านจะมีการทำกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน

Day and Bamford (อ้างถึงใน บุญรอด โชติวชิรา, 2547) ได้ให้ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวางไว้ว่า หมายถึงการอ่านที่อาศัยการอ่านในปริมาณที่มากเพื่อให้เกิดรู้ ความเพลิดเพลิด ความพึงพอใจ เป็นการอ่านอย่างรวดเร็วและได้ใจความโดยมีการประเมินในสิ่งที่อ่านเพียงเล็กน้อยในชั้นเรียนและบรรยากาศในชั้นเรียนจะไม่ดึงเครียด ผู้อ่านสามารถได้ข้อมูลและความพึงพอใจในแต่ละประเภทและหัวข้อเรื่องที่ตนเองเลือกอ่าน โดยไม่ต้องถูกยึดไปกับโปรแกรมชั้นเรียนที่ขาดการยืดหยุ่น ประกอบกับผู้อ่านสามารถติดตามความก้าวหน้าในการอ่านของตนเองได้ทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นการเพิ่มแรงจูงใจแก่นักเรียนให้ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิด สามารถเป็นนักอ่านที่ดีและอ่านได้เร็วขึ้น ซึ่งครูก็จะต้องอ่านและเล่าถึงสิ่งที่อ่านให้นักเรียนดูและฟังเป็นตัวอย่างด้วย

Brown (2000 อ้างถึงใน นพรัตน์ วิสาสุขุ, 2551) ได้ให้ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวางว่า หมายถึงการอ่านบทอ่านที่มีลักษณะยาวอ่านในถ้อยความที่หลากหลาย โดยอ่านเพื่อให้เข้าใจภาพรวม ไม่ได้ใส่ใจในรายละเอียด เพื่อมุ่งให้เกิดความมั่นใจ ความคล่องแคล่วในการอ่าน

Susser and Robb (1990 อ้างถึงใน ภาณุวัฒน์ รังสรรค์, 2555) ได้ให้ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive Reading (ER)) ไว้ว่าเป็นกระบวนการเรียนหรือการสอนภาษาโดยอ่านในปริมาณมากๆ หรืออ่านเนื้อหาที่มีลักษณะยาวๆ เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจทั่วไป อ่านเพื่อความบันเทิงใจ หรืออ่านเนื้อหาที่มีลักษณะยาวๆ เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจทั่วไป อ่านเพื่อความบันเทิงใจ และเป็นการอ่านในสิ่งที่ตนต้องการอ่านด้วยตนเอง ซึ่งมีอ่านแล้วจะไม่มีกรนำเอาสิ่งที่ได้อ่านมาอภิปรายในชั้นเรียน

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้ให้ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวางว่า หมายถึงการอ่านในปริมาณมากทั้งในและนอกห้องเรียน โดยใช้เวลาในการอ่านนอกชั้นเรียนมากกว่า มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนานิสัยในการอ่านและทักษะการอ่านให้เป็นผู้ที่อ่านที่ดีและอ่านได้เก่ง เป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิด หรือความรู้ที่เน้นความเข้าใจในเรื่อง โดยรวมเป็นหลักโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับคำศัพท์หรือกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ หนังสือที่ใช้อ่านอยู่ในระดับภาษาและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนอ่านในอัตราความเร็วของแต่ละคน เป็นการอ่านอย่างอิสระตามความพึงพอใจ โดยไม่มีความกดดันจากการสอบหรือการเก็บคะแนนจากการอ่าน ผู้เรียนอาจจะอ่านบทอ่านเดียวกันทั้งชั้น หรืออ่านบทอ่านที่แตกต่างกัน หลังจากการอ่านอาจจะมีการทำกิจกรรมอื่นๆ ได้ หรือไม่ก็ได้

จากความหมายของการอ่านแบบกว้างขวางที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านแบบกว้างขวาง คือการอ่านที่ไม่ได้เน้นคำศัพท์หรือตัวภาษามากนัก แต่จะเน้นไปที่แปลความหมายภาพรวมของสิ่งที่อ่านและอ่านปริมาณมาก เพื่อให้เกิดความรู้ ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เป็นการอ่านที่ผู้อ่านได้เลือกอ่านสิ่งที่ตนสนใจอย่างอิสระ มีทั้งการเรียนภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียน จะทำให้ผู้เรียนผ่อนคลายและมีความสุขในการเรียนมากขึ้น เกิดความมั่นใจในการอ่าน และจะทำให้ผู้เรียนอ่านหนังสือได้คล่องแคล่วมากขึ้น หลังการอ่านอาจมีการจัดกิจกรรมหรือไม่ก็ได้

2.3.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านแบบกว้างขวาง

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้กล่าวถึง แนวคิดและทฤษฎีการอ่านแบบกว้างขวางไว้ว่า การอ่านแบบกว้างขวางและการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Extensive Reading and Second Language Acquisition) การอ่านแบบกว้างขวางมีแนวคิดมาจากสมมติฐานการเรียนรู้ภาษาที่ 1 เท้ากับการเรียนรู้ภาษาที่ 2 (The L1=L2 Hypothesis) (Azabdaftari, 1992) ซึ่งสมมติฐานนี้ระบุว่า กระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่หรือภาษาที่ 1 และกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่ 2 มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก การเรียนรู้ภาษาที่ 2 เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางสมอง (Mental Abilities) กับสถานะแวดล้อมทางภาษา (Linguistic Environment) ซึ่ง Azabdaftari ยืนยันว่าการเรียนภาษาอย่างเป็นทางการไม่ใช่สิ่งจำเป็น เพราะความรู้ทางภาษาเกิดขึ้นได้เองตามธรรมชาติจากการอ่านโดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนภาษาที่ 2 และถ้อยความในหนังสือ การอ่านภาษาที่ 2 ทำให้ได้รับประสบการณ์ทางภาษาเพื่อให้เกิดการกระตุ้นให้เกิดการสื่อสารในชีวิตจริง เมื่อการเรียนรู้ภาษาที่ 1 เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว (unconscious) การอ่านแบบกว้างขวางก็เกิดขึ้นในทำนองเดียวกันในการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้เรียนจะรู้ภาษาได้รับตัวป้อนจากการอ่านและการฟังภาษาที่ 1 ซึ่งเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว แต่การอ่านแบบกว้างขวางนั้นเป็นการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ของผู้ใหญ่ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นการเรียนรู้ภาษาที่รู้สึกตัวครึ่งหนึ่ง (Sub-Conscious) เพราะผู้เรียนรู้ว่าตนเองกำลังศึกษาแม้ว่าจะมีการเรียนรู้ภาษาอย่างไม่รู้ตัวที่เกิดขึ้นจากการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินด้วยความสนใจและต้องการอ่าน หรือการทำกิจกรรมที่สนุกสนานอย่างอื่นก็ตาม ในการอ่านบทอ่านใดๆ จะเกิดการเรียนรู้ภาษาแล้วเกิดการรับรู้ได้นั้น Krashen (1985 อ้างถึงใน กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์, 2556) ให้รายละเอียดว่าตัวป้อนทางภาษาจะต้องเป็นตัวป้อนที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) การอ่านบทอ่านที่มีลักษณะดังกล่าวมีความสำคัญในการเรียนภาษาที่ 2 เพราะนอกจากจะช่วยสร้างความสามารถทางภาษาโดยรวมให้กับผู้อ่านแล้ว ยังช่วยพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้อีกด้วย ตัวป้อนทางภาษาโดยทั่วไปนั้น ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพูดและเขียนได้อย่างดี (Krashen, 1985; Krashen and Terrell, 1983) อ้างถึงใน กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์, 2556) ในการอ่านแบบกว้างขวางนั้น ผู้เรียนจะ

ได้รับตัวป้อนทางภาษาที่สามารถเข้าใจได้เนื่องจากบทอ่านที่ใช้ในการอ่านแบบกว้างขวางจะอยู่ในระดับภาษาของผู้เรียน ดังนั้น การเน้นให้ผู้เรียนได้อ่านในปริมาณมาก ๆ ทำให้ผู้เรียนได้รับตัวป้อนทางภาษาที่เข้าใจได้ในปริมาณมากจนกระทั่งผู้เรียนได้รับรู้และตั้งสมมติฐานทางด้านคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาอย่างเพียงพอจะทำให้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้พัฒนาขึ้นได้

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เป็นการเรียนรู้ทางภาษาที่ผู้เรียนจะรู้สึกตัวครั้งแรกหนึ่ง จากการอ่านที่มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน โดยที่ผู้อ่านก็ไม่ต้องรู้ว่ากำลังเรียนรู้อาษาอยู่ แต่การที่ผู้เรียนจะรับรู้ภาษาที่สองได้เป็นอย่างดีนั้น ก็จะต้องมีตัวป้อนทางภาษาที่ดีด้วย ซึ่งการอ่านแบบกว้างขวางจะเป็นตัวป้อนทางภาษาที่ดีและเหมาะสม เพราะระดับทางภาษาจะอยู่ในระดับความสามารถของผู้เรียน และเมื่อผู้เรียนได้รับตัวป้อนทางภาษาที่ดีในปริมาณมาก จึงมีผลช่วยในการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้ดีขึ้น

2.3.3 ลักษณะวิธีการอ่านแบบกว้างขวาง

นพรัตน์ วิวาสุข (2551) ได้กล่าวถึงลักษณะของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเอาไว้ว่าเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นสากล คือ เป็นการอ่านเน้นการอ่านในใจในปริมาณมาก เช่น วันละ 1 ชั่วโมงหรือมากกว่า 1 ชั่วโมง ซึ่งการอ่านในใจจะทำในชั้นเรียน หรือในเวลาว่างของนักเรียน แต่โดยมากมักจะเป็นการอ่านเองนอกชั้นเรียน โดยที่นักเรียนเลือกหนังสือที่เป็นบันเทิงคดี (Fiction) หรือเรื่องจริง (Non-Fiction) ที่หลากหลายจากชั้นเรียนหรือห้องสมุดไปอ่านด้วยตนเอง หลังการอ่านสิ้นสุดลงจะไม่มีมีการฝึกทักษะทางภาษาต่างๆ แต่จะมีการกิจกรรมหลังการอ่านตามความเหมาะสมและไม่มีการสอบอย่างเป็นทางการ โดยการอ่านดังกล่าวมีวัตถุประสงค์หรือผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับเมื่อสิ้นสุดการสอนแล้วอย่างชัดเจน

กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางจะประสบความสำเร็จต้องประกอบด้วยการใช้เอกสารการอ่านที่เหมาะสม

1. เอกสารควรประกอบด้วยตัวป้อนทางภาษาที่เข้าใจได้ ส่วนการอ่านเอกสารที่ยากกว่าระดับความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนถือเป็นตัวป้อนที่ไม่สามารถเข้าใจได้ การเรียนรู้ก็จะไม่เกิดขึ้น ในชั้นเรียนเดียวกันอาจมีผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางการอ่านที่แตกต่างกันหลายระดับ ดังนั้นควรมีการเตรียมบทอ่านหรือหนังสือที่มากพอสำหรับระดับการอ่านที่แตกต่างกันออกไปของผู้เรียนแต่ละคน

2. เอกสารให้ผู้เรียนอ่านควรแตกต่างและหลากหลายตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเลือกหนังสือที่สอดคล้องกับความสนใจของแต่ละคน ได้อย่างสะดวก เพราะผู้เรียนแต่ละคน

มีความสนใจแตกต่างกัน ในขณะที่บางคนชอบเรื่องสยองขวัญ แต่บางคนกลับชอบเรื่องเกี่ยวกับความรัก ฉะนั้นการเปิดโอกาสให้ได้เลือกอย่างเสรีจึงมีความสำคัญมาก

3. กิจกรรมหลังการอ่านเป็นกิจกรรมที่สั้น ง่าย และใช้เวลา น้อย เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอ่านหนังสือในปริมาณมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะการอ่านเป็นกิจกรรมหลักและมีความสำคัญอย่างยิ่งในการอ่านแบบกว้างขวาง ดังนั้น จึงไม่ควรให้ผู้เรียนเสียเวลาไปกับภาระงานหลังการอ่านมากนัก กิจกรรมที่สั้นและง่ายจะไม่ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายในการอ่าน

จากลักษณะวิธีการอ่านแบบกว้างขวางที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เป็นกิจกรรมที่ใช้การอ่านในใจในปริมาณมาก สามารถอ่านได้ทุกที่ ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกอ่านด้วยตนเองตามความสนใจในหนังสือประเภทต่างๆ เมื่อการอ่านจบลง กิจกรรมหลังการอ่านควรเป็นกิจกรรมที่เหมาะสม ผ่อนคลาย สนุกสนานและไม่เน้นการทดสอบที่อาจสร้างความตึงเครียดให้แก่ผู้อ่าน

2.3.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมทางอ่านแบบกว้างขวาง

กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การอ่านภายในชั้นเรียน และการอ่านภายนอกชั้นเรียน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ขั้นตอนการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ ผู้สอนจะสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้กับผู้เรียน โดยครูจะเป็นผู้เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับหนังสือที่สนใจคร่าวๆ ให้ผู้เรียนได้ทราบ แต่จะไม่เล่าถึงตอนจบ เพราะจะกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและต้องการจะอ่านเอง

2. ขั้นตอนการฝึกหัดและอ่านออกเสียง ผู้สอนเป็นผู้อ่านหนังสือให้ผู้เรียนฟัง และให้ผู้เรียนออกเสียงตาม ซึ่งการออกเสียงต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่อ่านด้วย เพื่อให้ผู้เรียนได้สังเกตอารมณ์และน้ำเสียงประกอบกับการอ่านไปด้วย มีการถามคำถามสั้นๆ บ้าง เพื่อทดสอบความเข้าใจของผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้คาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการสนใจและอยากจะทำต่อไป

3. ขั้นตอนการอ่านในใจด้วยตนเอง ผู้สอนจะเตรียมเนื้อหาไว้ ผู้เรียนจะได้บทอ่านที่มีเนื้อหาแตกต่างกันเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนจะต้องอ่านในใจด้วยตนเอง โดยผู้สอนจะจับเวลาประมาณ 2 นาที เมื่อหมดเวลาให้ผู้เรียนขีดเส้นใต้ที่อ่านคำสุดท้ายเอาไว้ และให้ผู้เรียนนับจำนวนคำที่อ่าน ทำซ้ำอีก 2 ครั้ง เพื่อทดสอบว่าผู้เรียนอ่านได้จำนวนมากกว่าเดิมหรือไม่เป็นการทดสอบความเร็วการอ่าน เมื่ออ่านในใจเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนก็จะมีใบงานให้ผู้เรียนทำเป็นการถามข้อมูลในเรื่องที่อ่าน

4. ขั้นตอนการอภิปรายหลังจากอ่านบทจบเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนที่ได้อ่านเรื่องเดียวกัน จะจับกลุ่มกันเพื่ออภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยผู้สอนจะคอยถามคำถามเป็นระยะ ๆ หลังจากอภิปรายกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนก็จะต้องทำงานเดี่ยว โดยในแต่ละคาบที่ทำ

กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องเลือกกิจกรรมที่ไม่ซ้ำกับกิจกรรมที่เคยเลือกทำมาแล้ว

5. ขั้นตอนการเล่าทวนเรื่องที้อ่านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจหลังจากทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยวเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะออกมาเล่าทวนเรื่องหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนๆ ฟังเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตนเองและเพื่อให้เพื่อนๆ เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินและอยากจะนำหนังสือเรื่องที่เพื่อนเล่ากลับไปอ่านบ้าง

ขั้นตอนกิจกรรมการอ่านภายนอกชั้นเรียน

เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์ที่จะฝึกการอ่านของผู้เรียน โดยการฝึกด้วยตนเองภายนอกชั้นเรียน จะไม่มีการช่วยเหลือจากผู้สอนหรือเพื่อน ผู้เรียนจะเลือกอ่านหนังสือที่ตนเองสนใจ และเลือกสถานที่ที่อยากอ่าน เพื่อให้เกิดความผ่อนคลายและเพลิดเพลิน ในการอ่านนั้นผู้เรียนจะใช้วิธีการอ่านแบบที่ครูสอน หรือจะใช้วิธีการอ่านที่ผู้เรียนถนัดและเหมาะสมกับตนเองก็ได้ หลังจากอ่านจบแล้วให้เขียนสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน ในแบบสรุปที่ผู้สอนเตรียมไว้ให้

2.3.5 รูปแบบการเลือกเอกสาร ประกอบกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

Susser and Robb (1990 อ้างถึงใน ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัฒน์, 2548) ได้เสนอเอกสารประกอบการดำเนินกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางไว้ว่า การเป็นหนังสือประเภทวารสาร นิตยสาร หรือสื่อการอ่านในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งอยู่ในระดับความสนใจของผู้เรียน นั่นคือมีเนื้อหาที่ได้รับการปรับระดับทางภาษาแล้วเหมาะสำหรับผู้อ่านเฉพาะ บรรจุคำศัพท์ที่น่าสนใจไว้ ลักษณะเนื้อหาควรเป็นเรื่องความรัก เพศ การผจญภัย และแฟนตาซี ซึ่งแม้แต่หนังสือเก่าๆ ที่สะสมไว้ก็อาจมีประโยชน์ แต่ผู้เรียนในการฝึกใช้ทักษะการแปล

Nuttal (1989 อ้างถึงใน ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัฒน์, 2548) ได้เสนอวิธีการเลือกหนังสืออ่านไว้ 2 ประการ คือ หนังสือนั้นๆ จะต้องมัลักษณะที่ผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างเข้าใจนั่นคือมีระดับภาษาที่สามารถอ่านได้ (Readability) และเนื้อหาเองมีความเหมาะสมในตัวเอง เหมาะสมสำหรับผู้อ่าน (Suitability of Content) และยังคงกล่าวเสริมไว้ว่า หากต้องการพัฒนาให้นิสัยรักการอ่าน หนังสือที่จัดสรรมาให้อ่านต้องน่าอ่านจริงๆ ซึ่งส่วนนี้จะสำคัญกว่าแรงจูงใจอื่นใดและนอกจากนี้แล้ว Nuttal (1989 อ้างถึงใน ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัฒน์, 2548) ยังเสนอวิธีการเลือกหนังสืออีกวิธีคือ SAVE ซึ่งมาจากคำว่า Short, Appealing, Varie และ Easy กล่าวคือ เด็กจะต้องการการอ่านในเนื้อหาที่มีบทสั้นๆ เพื่อให้อ่านเสร็จไวๆ ไม่ก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย และหมดแรงใจก่อนที่จะอ่าน เนื้อหาต้องมีลักษณะดูแล้วเกิดความรู้สึกอยากอ่าน นั่นคือมีรูปแบบการเรียบเรียงหนังสือสวยงาม มีภาพประกอบ ตัวหนังสือ น่าดึงดูดใจให้อ่าน ไม่มีคำถามหรือข้อความใดๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการอ่าน เป็นต้น เนื้อหานอกจากนี้ยังควรมีลักษณะหลากหลายเหมาะสมต่อผู้เรียนทุก

คน เหมาะสมในส่วนเนื้อหา ภาษา และสติปัญญาของผู้เรียน และสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ พัฒนาการการอ่านจะเกิดขึ้นได้ดีหากเนื้อหาที่อ่านมีความง่ายที่จะให้เสร็จในเวลาอันสั้น

Schmidt (1996; อ้างถึงใน ภาณุวัฒน์ รังสรรค์, 2555) ได้เสนอรูปแบบ การเลือกเอกสารประกอบการอ่านไว้ 3 รูปแบบ คือ

1. รูปแบบเอกสารที่มีลักษณะเป็นแบบเดียวกันทั้งชั้น ซึ่งก็คือเอกสารที่ให้ผู้เรียนอ่านเหมือนกันทั้งชั้น มีข้อดีก็คือช่วยให้การอภิปรายภายในชั้นเรียนมีความสะดวกมากขึ้นในขณะที่ข้อเสียก็คือไม่เอื้อต่อระดับการอ่าน ความสนใจ และความกระตือรือร้นในการอ่านของผู้เรียนแต่ละคน เพราะความแตกต่างระหว่างบุคคลนั่นเอง

2. เอกสารหรือหนังสือที่จัดไว้ตามมุมอ่านภายในห้องเรียนเป็นเอกสารที่มีลักษณะอ่านนอกเวลาเรียน เพื่อว่าผู้เรียนจะสามารถหาอ่านได้อย่างสะดวก สามารถเลือกอ่านได้ตามความสนใจในปริมาณที่มากที่สุดตามความต้องการของตัวนักเรียนเอง หรือตามปริมาณที่ผู้สอนกำหนดร่วมกับผู้เรียน

3. รูปแบบเอกสารอ่านนอกชั้นเรียนที่เป็นเอกสารหรือหนังสือที่จัดไว้ตามห้องสมุดของโรงเรียน ซึ่งมีอยู่ในปริมาณที่มาก ผู้อ่านสามารถเลือกหาอ่านได้ตามความพอใจ สามารถเรียนรู้เรื่องการยืมคืนหนังสือการเลือกหาอ่านหนังสือได้ด้วยตนเองเป็นการฝึกให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสำคัญ

จากรูปแบบการเลือกหนังสือประกอบการอ่านที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า หนังสือที่ใช้ในกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางนั้น จะเป็นหนังสือหรือเอกสารที่มีลักษณะเดียวกันคือนักเรียนทุกคนใช้หนังสือหรือเอกสารที่เหมือนกันทั้งชั้นเรียนก็ได้ หรือจะเป็นหนังสือที่จัดไว้ตามมุมอ่านหนังสือภายในห้องเรียน หรือหนังสือที่จัดไว้ภายในห้องสมุดของโรงเรียนที่มีความหลากหลายก็ได้ ซึ่งหนังสือที่จัดไว้สำหรับเด็กในการทำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางควรเป็นหนังสือที่มีระดับภาษาง่าย เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและมีลักษณะ โดดเด่น สนุกสนานหรือตื่นเต้น มีรูปแบบการเรียบเรียงหนังสือสวยงาม มีภาพประกอบ ตัวหนังสือ น่าดึงดูดใจให้อ่าน สิ่งเหล่านี้มีผลช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอ่านมากขึ้น

จากการศึกษาแนวคิดของการอ่านแบบกว้างขวางและเปรียบเทียบกับการอ่านแบบเข้ม (Intensive Reading) ที่ต้องเน้นความสำคัญกับความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากกว่าความเร็ว จึงต้องอ่านอย่างละเอียดรอบคอบและอ่านอย่างลึกซึ้ง รวมถึงการอ่านเพื่อเก็บข้อมูลด้านคำศัพท์สำคัญ (key words) ของข้อความที่อ่าน เพื่อการตีความเข้าใจความหมายที่ลึกซึ้งของเนื้อความบางตอนในบทอ่าน ซึ่งการอ่านแบบเข้ม(Intensive) นี้จะต้องใช้ควบคู่กับการอ่านแบบผ่านๆ(Scanning) และการอ่านแบบจับประเด็นสำคัญของเรื่อง (Skimming) เสมอ จึงเป็นการอ่านที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน

ที่มีความสามารถในการอ่านได้ดีและมีวงคำศัพท์มาก ดังนั้นสรุปได้ว่าการอ่านแบบกว้างขวางจึงเป็นวิธีการอ่านที่จะช่วยให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านอ่อนหรือแตกต่างกันมีความรู้สึกลื่นคลา ย สนุกสนาน เพลิดเพลินมากกว่าจนทำให้มีความต้องการอ่านเพิ่มมากขึ้น และนำมาสู่การมีนิสัยรักการอ่านที่แท้จริง ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพให้แก่ผู้เรียน

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิศิษฐ์ พวงมลิวัลย์ (2547) ทำการวิจัยในหัวข้อ การใช้การอ่านหนังสือนอกเวลาเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านการเรียนรู้คำศัพท์และเจตคติในการอ่าน กรณีศึกษาของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพื่อศึกษาผลของการใช้การอ่านหนังสือนอกเวลาเพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ การจำคำศัพท์ และความคิดเห็นของนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการอ่านหนังสือนอกเวลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 จำนวน 120 คน ในการทดลองได้แบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองประกอบไปด้วย นักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูง ปานกลางและต่ำ โดยดูจากคะแนนจากข้อสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจและการจำศัพท์ หลังจากทดลองนักศึกษาในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองจะได้รับการทดสอบความรู้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการจำศัพท์ โดยข้อสอบฉบับเดียวกันกับข้อสอบที่ใช้ที่ใช้สอบ ผลการวิจัยคือ นักศึกษากลุ่มทดลองสามารถทำคะแนนในฉบับการอ่านเพื่อความเข้าใจได้มากกว่านักศึกษาในกลุ่มควบคุมก่อนการแบ่งกลุ่มมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ชัยภพ เสรีผล (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของโรงเรียนนานาชาติเซนต์สตีเฟนส์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน โรงเรียนนานาชาติเซนต์ สตีเฟนส์ เกรด 3-9 จำนวน 234 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความถี่ในการเข้าใช้ห้องสมุด 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ โดยเข้าใช้ตามตารางเวลาที่จัดให้ วัตถุประสงค์ในการอ่านส่วนใหญ่ อ่านเพื่อความบันเทิงและใช้ทรัพยากรประเภทหนังสืออ่านนอกเวลามากที่สุด ด้านความต้องการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านส่วนใหญ่ต้องการให้มีประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมโดยครูประจำชั้น และมีความต้องการกิจกรรมประเภทนิทรรศการมากที่สุด รองลงมาคือ กิจกรรมแนะนำหนังสือ และจัดทำบรรณานุกรม สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีของรางวัลหรือรางวัลที่ให้ไม่จูงใจ รองลงมาคือกิจกรรมไม่น่าสนใจ

นวทัศน์ ชาญสมร (2551) ได้ศึกษาพัฒนาการการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการส่งเสริมการอ่าน โดยใช้โปรแกรมการอ่านหนังสือนอกเวลา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนห้องเรียนละ 28 คน ซึ่งจัดระบบห้องเรียนแบบความสามารถ รวมทั้งสิ้น 56 คน แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนและกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน กลุ่มทดลองได้รับการส่งเสริมการอ่าน โดยใช้โปรแกรมการอ่านหนังสือนอกเวลา ซึ่งจัดให้นักเรียนอ่านหนังสือนอกเวลาตามความสามารถและความสนใจของแต่ละคน รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและกลุ่มควบคุมได้รับการส่งเสริมการอ่าน โดยไม่ใช้โปรแกรมการอ่านหนังสือนอกเวลา ผลวิจัยพบว่า 1.กลุ่มทดลองที่ได้รับการส่งเสริมการอ่าน โดยใช้โปรแกรมการอ่านหนังสือนอกเวลา ซึ่งจัดให้นักเรียนอ่านหนังสือนอกเวลาตามความสามารถและความสนใจของแต่ละคน รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน มีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการส่งเสริมการอ่าน โดยไม่ใช้โปรแกรมการอ่านหนังสือนอกเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.012 หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการด้านการอ่านสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ในขณะที่กลุ่มควบคุมไม่พบความแตกต่างในการอ่าน

สิตรา ศรีเหรา (2560) ได้ศึกษาพัฒนาการการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โรงเรียนบ้านหลังเขา อำเภอปอพลอย จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 16 คน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผนและ กิจกรรมการอ่านนอกชั้นเรียน พบว่านักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาการอ่านทั้งในและนอกชั้นเรียนทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดีขึ้นและมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมาก การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมแบบกว้างขวางจึงเป็นกลยุทธ์สำคัญและมีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำไปพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมการอ่านให้แก่ทุกระดับชั้นเรียน

Lai, E, F, K. (1993) ได้ทำการศึกษาในเรื่อง ผลของการอ่านแบบกว้างขวางต่อการเรียนภาษาอังกฤษในฮ่องกง เพื่อที่จะทำตามทฤษฎีภาษาที่ 2 ของ Krashen โดยอาศัยการอ่านแบบกว้างขวางเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบกับกลุ่มทดลองชาวฮ่องกงจำนวน 1351 คน ในช่วงภาคเรียนที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 และช่วงปิดเทอมฤดูร้อน โดยให้ผู้เรียนเลือกอ่านบทอ่านตามระดับความสามารถของผู้เรียนเอง วัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อที่จะตรวจสอบว่าสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมเป็นตัวกรอง (Filter) ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ผลจากงานวิจัยนั้นแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการจดจำคำศัพท์ ความเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน ในด้านการจดจำคำศัพท์และความเร็วในการอ่านนั้นกลุ่มทดลองมีผลการศึกษาสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Krashen แต่ในด้านของการอ่านเพื่อความเข้าใจแล้วผลการศึกษานั้นไม่แตกต่างกัน

Hayashi (1999) ได้ศึกษาว่าการอ่านแบบกว้างขวางสามารถพัฒนาการอ่านได้หรือไม่ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชาวญี่ปุ่นในระดับมหาวิทยาลัยที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับจำนวน 100 คน ซึ่งวัดผลด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยทดสอบก่อนและหลังเรียน กลุ่มทดลองต้องเรียนในชั้นเรียนและอ่านนอกชั้นเรียน โดยอ่านอย่างต่ำ 100 หน้าต่อ 1 เดือน หลังการอ่านให้เขียนสรุปความและแสดงความคิดเห็นลงในแบบการเขียนรายงานหนังสือ ไม่เกิน 200 คำ สำหรับกลุ่มควบคุมเรียนเฉพาะในห้องเรียนตามปกติ ไม่ต้องอ่านนอกชั้นเรียน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Apple (2005) ได้ทำการศึกษาในหัวข้อ การเริ่มต้นการอ่านแบบกว้างขวาง การประเมินเชิงคุณภาพของผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชาวญี่ปุ่นที่ศึกษาวิชาเอก ภาษาอังกฤษ และภาษานานาชาติ ในคณะภาษาต่างประเทศในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งทางตะวันตกของญี่ปุ่น จำนวน 74 คน เริ่มในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2004 และใช้เวลาทั้งสิ้น 4 ภาคการศึกษา ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษนอกเวลา ผลของการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเห็นว่าการอ่านแบบกว้างขวางนั้นมีประโยชน์ หรือมีข้อดีในอัตราส่วนที่มากกว่าข้อเสีย และมีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 38 คน ที่เห็นว่าการอ่านแบบกว้างขวางที่ทั้งข้อดีและข้อเสีย

Iwahori (2008) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความคล่องแคล่วในการอ่าน โดยใช้การอ่านแบบกว้างขวางในบริบทที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางสามารถพัฒนาความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษได้สูงขึ้น

Macalister (2008) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนอ่าน โดยผสมผสานกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางการศึกษาซึ่งสอน โดยอาจารย์คนละคนกันในมหาวิทยาลัยในประเทศนิวซีแลนด์โดยดำเนินการวิจัยเป็นเวลา 12 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่าเมื่อนักศึกษาได้เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางไปแล้วทำให้ทักษะการอ่านของนักศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

Reis และคณะ (2008) ได้ทำการวิจัยในฐานะผู้สังเกตการณ์ในหัวข้อ “การเพิ่มความคล่อง ความเข้าใจและเจตคติที่มีต่อการอ่าน โดยใช้การอ่านเสริมประสบการณ์” โดยทดลองกับผู้เรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนประถมศึกษามีโดวบรูค(Meadowbrook Elementary School) และโรงเรียนนอร์ทเวสต์ (Northwest School) จำนวนทั้งสิ้น 558 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 313 คน และกลุ่มควบคุม 245 คน จำนวน 14 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบวัดความคล่องทางการอ่านภาษาอังกฤษ (ORF) และแบบวัดความเข้าใจในการอ่าน (ITBS) ผลของการวิจัยคือ ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้การอ่านเสริมประสบการณ์นั้นมีความคล่องทางการอ่านสูงกว่าผู้เรียนที่เรียน โดยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Bell (2010) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบการสอน 2 แบบ คือการสอนอ่านแบบกว้างขวางและการสอนอ่านละเอียด ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านในวัยทำงานชาวเยอรมันในกลุ่มที่อ่านแบบกว้างขวาง ซึ่งอ่านหนังสือจัดระดับมีความเร็วและความเข้าใจในการอ่านมากกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบละเอียดที่เน้นการอ่านบทอ่านสั้นๆ

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่าการอ่านแบบกว้างขวางที่นำไปใช้ทดลองในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศนั้นสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและความคล่องแคล่วในการอ่านของผู้เรียนให้เพิ่มสูงขึ้น และช่วยสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการอ่านให้ผู้เรียนด้วยเหตุนี้จึงแสดงให้เห็นว่า การอ่านแบบกว้างขวางมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมการพัฒนาการอ่านภาษาไทยในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศหรือในภาษาอื่นๆได้

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 19 คน โรงเรียนฝรั่งเศส นานาชาติ กรุงเทพมหานคร ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2561 กลุ่มที่ 1 และ 2 จำนวน 34 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2561 กลุ่มที่ 2 จำนวน 19 คน เลือกแบบเจาะจง Purposive Sampling

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง วิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย 6 แผน แผนละ 4 คาบ คาบๆละ 50 นาที จำนวน 24 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

3.2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

3.2.4 แบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานบุคคลและงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

3.2.5 แบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

3.2.6 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีรายละเอียด ดังนี้

3.3.1 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

1. ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยในโรงเรียนนานาชาติฉบับปรับปรุงปีพุทธศักราช 2558 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ เพื่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเรียนรู้การอ่านแบบกว้างขวางเพื่อวิเคราะห์สาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย และกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ

3. กำหนดเนื้อหาการสอนและศึกษาหลักการจัดการระดับความสามารถในการอ่าน โดยใช้นิทาน เรื่องสั้นและบทความสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น โดยศึกษาแนวทางการเลือกหนังสือและเรื่องที่จะอ่านตามที่ ระพีพรรณ พัฒนาเวชและคณะทำงานห้องสมุดไทยคิดได้เสนอไว้ในหนังสือคู่มือคัดเลือกหนังสือสำหรับเด็กแต่ละช่วงวัย ซึ่งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 7-9 ปี

4. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางจำนวน 6 แผน แผนละ 4 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที จำนวน 24 ชั่วโมง

5. นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของคำถาม ความถูกต้องในการใช้ภาษาให้ข้อเสนอแนะและทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

6. นำแผนจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล การใช้ภาษาที่ถูกต้องในแผนการจัดการเรียนรู้ และนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้นจึงหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่า IOC เท่ากับ 0.66-1

7. นำเครื่องมือที่ได้รับการตรวจสอบเรียบร้อยแล้วมาจัดทำเป็นเครื่องมือที่ใช้จริงต่อไป

3.3.2 แบบทดสอบความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

1. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านแบบกว้างขวาง

2. วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ก่อนและหลังเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัย 15 ข้อ จำนวน 15 คะแนน โดยข้อสอบก่อนและหลังเรียน โดยข้อสอบเป็นคนละชุดและมีความยากง่ายเป็นไปในลักษณะคู่ขนานกัน

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของคำถาม ความถูกต้องในการใช้ภาษาให้ข้อเสนอแนะและทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดการพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

แบบทดสอบความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่า IOC เท่ากับ 0.66-1

3.3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

1. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบ

2. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้และจุดประสงค์

3. ผู้วิจัยสร้างเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ให้เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยเป็นหลัก ในข้อสอบเป็นข้อสอบแบบปรนัย 3 ตัวเลือก 20 ข้อ 20 คะแนน

4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของคำถาม ความถูกต้องในการใช้ภาษา ให้ข้อเสนอแนะและทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมและหาค่าความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่า IOC เท่ากับ 0.66-1

3.3.4 สร้างแบบฝึกหัดในชั้นเรียนเป็นรายบุคคลและรายเป็นกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

1. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกหัดในชั้นเรียน

2. ผู้วิจัยวิเคราะห์ขอบเขตของสาระการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้และวัตถุประสงค์ประสงค์ของการทำวิจัย

3. ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกหัดในชั้นเรียนเป็นงานรายบุคคลและงานเป็นกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง แบบฝึกหัดงานเดี่ยวได้แก่ ใบงานการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ใบงานเขียนบันทึกสรุปเรื่องที่อ่าน ใบงานวาดภาพประกอบเรื่อง และเขียนอธิบาย ซึ่งนำมาใช้ในการเล่าเรื่องหน้าชั้นเรียน และงานกลุ่มคือใบงานการตั้งคำถามและตอบคำถาม และเรื่องจากเรื่องที่อ่าน

4. นำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนเป็นงานรายบุคคลและงานเป็นกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของคำถาม ความถูกต้องในการใช้ภาษา ให้ข้อเสนอแนะและทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. จากนั้นนำแบบฝึกหัดรายบุคคลและรายกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบหาค่าความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบฝึกหัดมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบฝึกหัดมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบฝึกหัดไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แบบฝึกหัดรายบุคคลและรายกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่า IOC เท่ากับ

0.66-1

6. นำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนงานเดี่ยวและงานกลุ่มปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปดำเนินการวิจัยต่อไป

3.3.5 แบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการอ่านแบบกว้างขวาง

1. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบบันทึกการอ่านในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน

2. ผู้วิจัยวิเคราะห์ขอบเขตของสาระการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้และวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย

3. ผู้วิจัยสร้างแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยการอ่านแบบกว้างขวาง ซึ่งหัวข้อในการบันทึกคือ วันที่ ยืม-วันที่คืน ชื่อหนังสือ ผู้แต่ง สรุปใจความสำคัญเรื่องที่อ่าน ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ลายเซ็น ผู้ปกครองและลายเซ็นครูผู้สอนและจำนวนหนังสือที่อ่าน

4. นำแบบบันทึกการอ่านในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของคำถาม ความถูกต้องในการใช้ภาษา ให้ข้อเสนอแนะและทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. นำแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบหาค่าความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบบันทึกการอ่านมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบบันทึกการอ่านมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบบันทึกการอ่านไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่า IOC เท่ากับ

0.66-1

6. นำแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

3.3.6 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

1. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

2. ผู้วิจัยวิเคราะห์กำหนดประเด็นในการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางในด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านประโยชน์การเรียนรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ โดยลักษณะรูปแบบการ

วัดเป็นแบบใช้มาตราส่วนประมาณค่า (1Rating Scale) ตามวิธีของ Likert Scale โดยมีระดับคะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 105 -106)

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับดีมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3. นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของคำถาม ความถูกต้องในการใช้ภาษา ให้ข้อเสนอแนะและทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

4. นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบหาค่าความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่า IOC เท่ากับ 0.66-1

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปในการดำเนินการวิจัยต่อไป

3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ เขตวังทองหลาง จังหวัดกรุงเทพฯ กลุ่มที่ 2 จำนวน 19 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางให้นักเรียนทราบ

3.4.2 ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 15 ข้อและบันทึกคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนไว้เพื่อนำไปใช้เปรียบเทียบกับแบบทดสอบหลังเรียน

3.4.3 ผู้วิจัยชี้แจงขั้นตอนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางและดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 6 แผน แผนละ 4 คาบๆละ 50 นาที รวม 24 ชั่วโมง ในแต่ละแผนการเรียนรู้นักเรียนต้องทำใบงานรายบุคคลคนละ 1 ใบและแบบฝึกหัดรายกลุ่ม กลุ่มละ 1 ใบ เมื่อดำเนินการครบทั้ง 6 แผนแล้ว นักเรียนจะต้องมีใบงานรายบุคคลคนละ 6 ใบงานและใบงานกลุ่ม กลุ่มละ 6 ใบงาน

3.4.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางนอกชั้นเรียน โดยอธิบายประเภทและระดับของหนังสือ รวมถึงวิธีการเลือกและการยืมคืนหนังสือที่ได้จัดไว้เป็นมุมหนังสือในชั้นเรียน ซึ่งมีการจัดแบ่งหนังสือตามระดับความสามารถในการอ่าน โดยใช้สัญลักษณ์พยัญชนะไทยตามลำดับตั้งแต่ ก (ป้ายสีฟ้า), ข (ป้ายสีส้ม), ค (ป้ายสีเขียว) และ ง (ป้ายสีชมพู) แบ่งเป็นระดับง่ายสุดจนถึงยากที่สุด เป็นป้ายติดไว้หน้าโต๊ะเก้าอี้หนังสือ และหนังสือแต่ละเล่มจะมีสติ๊กเกอร์สีเดียวกันกับป้ายระดับหนังสือปะไว้บนหน้าปกเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักระดับความยากง่ายของหนังสือแต่ละเล่มและเพื่อความสะดวกในการจัดเก็บเข้าหมวดหมู่ให้ถูกต้องง่ายต่อการยืมและคืน จากนั้นนักเรียนยืมหนังสือกลับไปอ่านได้ตามความถนัดและความสนใจของตนเอง ในแต่ละแผนการเรียนรู้ผู้วิจัยจะทำการเลือกนักเรียน 1 คน ตามลำดับรายชื่อนักเรียน เพื่อทำหน้าที่เป็นบรรณารักษ์ตัวน้อยคอยให้ความช่วยเหลือเพื่อนๆในขั้นตอนการยืมและคืนหนังสือและตรวจสอบการจัดเก็บหนังสือให้เข้าหมวดหมู่ให้ถูกต้องทุกครั้งก่อนหมดคาบเรียน โดยผู้วิจัยบันทึกผลจากการตรวจแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนหลังการใช้แบบบันทึก 3 ครั้งในแผนที่ 2, 4 และ 6 เพื่อยืนยันว่ากิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นได้

3.4.5 หลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียนแก่นักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย จำนวน 15 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบคนละชุดกับแบบทดสอบก่อนเรียนและเป็นชุดข้อสอบแบบคู่ขนานที่มีระดับความยากง่ายใกล้เคียงกัน

3.4.6 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย หลังเรียนจบการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 20 ข้อ

3.4.7 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยประเมินด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน

3.4.8 นำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางก่อนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทางสถิติ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 นำผลคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยการหาค่า t-test (Dependent Sample)

3.5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน โดยค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ

3.5.3 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดทั้งในชั้นเรียนรายบุคคลและรายกลุ่มและแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยใช้การหาค่าร้อยละและการพรรณนา

3.5.4 วิเคราะห์ประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 สถิติพื้นฐาน

ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	X	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคะแนนนักเรียนทั้งหมด

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$S.D. = \frac{\sqrt{N \sum X^2 - (\sum X)^2}}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	คะแนนนักเรียนแต่ละคน
	$(\sum X)^2$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการคุณภาพเครื่องมือ

หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2539)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรม
$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ดัชนีความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร ล้วน สายยศ ; และอังคณา สายยศ (2543)

$$P = \frac{R}{N}$$

P	แทน	ค่าความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ
R	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูก
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ทำข้อสอบข้อนั้น

การหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

$$r = \frac{P_H - P_L}{\frac{n}{2}}$$

r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
P_H	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนสูง
P_L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนต่ำ
n	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มคะแนนสูงหรือกลุ่มคะแนนต่ำ

3.6.3 สถิติในการทดสอบสมมุติฐาน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยใช้สถิติ Paired t-test ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2540)

$$t = \frac{\sum D}{\frac{\sqrt{n \sum D^2 - (\sum D)^2}}{n - 1}}$$

T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบกับค่าวิกฤติเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
D	แทน	ค่าความต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนทุกคน
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง
$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนทุกคนยกกำลังสอง

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 24 คาบ

2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

3. แบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

4. แบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

6. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยผู้วิจัยขอเสนอผลข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการการศึกษาพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านกว้างขวาง โดยจะมีการแสดงผลเรียงลำดับดังนี้

4.1 ผลคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

4.2 ผลคะแนนแบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

4.3 แบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

4.4 ผลคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตอนที่ 2 ผลคะแนนระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตอนที่ 1 ผลการการศึกษาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางจากเครื่องมือต่อไปนี้

4.1 ผลคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตารางที่ 4.1 แสดงคะแนนการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ลำดับ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	การแปลผลพัฒนาการ
1	8	15	เพิ่มขึ้น
2	6	13	เพิ่มขึ้น
3	10	13	เพิ่มขึ้น
4	15	15	เท่าเดิม
5	8	13	เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลำดับ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	การแปลผลพัฒนาการ
6	15	15	เท่าเดิม
7	6	11	เพิ่มขึ้น
8	11	14	เพิ่มขึ้น
9	6	10	เพิ่มขึ้น
10	9	13	เพิ่มขึ้น
11	7	11	เพิ่มขึ้น
12	9	14	เพิ่มขึ้น
13	7	14	เพิ่มขึ้น
14	11	14	เพิ่มขึ้น
15	7	13	เพิ่มขึ้น
16	12	14	เพิ่มขึ้น
17	9	11	เพิ่มขึ้น
18	6	13	เพิ่มขึ้น
19	8	15	เพิ่มขึ้น

จากตารางที่ 4.1 แสดงคะแนนการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่านักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นหลังจากเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 นักเรียนมีคะแนนเท่าเดิมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ จากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	19	15	9.00	2.86	7.76*	.000
หลังเรียน			13.11	1.49		

*มีนัยยะสำคัญทางสถิติระดับเท่ากับ .05

จากตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 9.00 จากก่อนเรียน (ค่าเฉลี่ย = 9.00, S.D. = 2.86) และได้คะแนนเฉลี่ย 13.11 จากหลังเรียน (ค่าเฉลี่ย = 13.11, S.D. = 1.49) และเมื่อทดสอบสถิติ Paired-test ความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ สถิติที่ระดับ .05 ($t = 7.76$, $sig = 0.00$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

4.2 ผลคะแนนแบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

4.2.1 ผลการศึกษาแบบฝึกหัดรายบุคคลจากแบบฝึกหัดในชั้นเรียนรายบุคคล จำนวน 6 ใบงาน (6 ครั้ง) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตารางที่ 4.3 ผลแสดงคะแนนรวมแบบฝึกหัดรายบุคคลจำนวน 6 ใบงาน (6 ครั้ง) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ลำดับ ที่	คะแนนแบบฝึกหัดรายบุคคลจำนวน 6 ใบงาน (6 ครั้ง)						รวม 96 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ผ่าน คะแนนไม่ ต่ำกว่าร้อยละ 80
	ครั้งที่ 16 คะแนน								
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6			
1	13	14	15	14	15	15	86	89.58	ผ่าน
2	9	12	13	13	12	14	73	76.04	ผ่าน
3	13	14	15	15	15	14	86	89.58	ผ่าน
4	16	16	16	15	16	16	95	98.95	ผ่าน
5	15	15	16	14	16	16	92	95.83	ผ่าน
6	16	16	16	16	16	16	96	100	ผ่าน
7	12	13	14	14	15	14	82	85.41	ผ่าน
8	16	16	16	16	15	16	95	98.95	ผ่าน
9	13	14	15	15	14	15	86	89.58	ผ่าน
10	14	14	14	13	15	15	85	88.54	ผ่าน
11	15	16	16	16	15	16	94	97.91	ผ่าน
12	11	12	13	12	11	14	73	76.04	ผ่าน
13	14	15	15	15	15	15	89	92.70	ผ่าน
14	13	14	15	14	15	15	86	89.58	ผ่าน
15	10	12	12	12	11	12	69	71.87	ไม่ผ่าน
16	8	10	12	12	12	14	68	70.83	ไม่ผ่าน
17	16	15	16	16	16	16	95	98.95	ผ่าน
18	13	12	14	15	14	15	83	86.45	ผ่าน
19	14	14	15	15	15	15	88	91.66	ผ่าน

4.2.2 ผลการศึกษาการทำแบบฝึกหัดรายกลุ่ม จากแบบฝึกหัดรายกลุ่มในชั้นเรียนจำนวน 6 ใบงาน (6 ครั้ง) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตารางที่ 4.4 ผลแสดงคะแนนรวมแบบฝึกหัดรายกลุ่ม จำนวน 6 ใบงาน (6 ครั้ง) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ลำดับ ที่	คะแนนรวมแบบฝึกหัดรายกลุ่ม จำนวน 6 ใบงาน(6 ครั้ง)						รวม	ร้อยละ	แปลค่า
	ครั้งที่ละ 16 คะแนน								
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6			
1	15	16	16	16	16	16	95	98.95	ผ่าน
2	13	15	15	14	14	14	85	88.54	ผ่าน
3	14	16	16	15	15	14	90	93.75	ผ่าน
4	12	14	15	15	16	16	88	91.66	ผ่าน
5	14	15	16	15	15	13	88	91.66	ผ่าน
6	15	14	15	14	15	13	86	89.58	ผ่าน
7	14	15	16	15	14	15	89	92.70	ผ่าน

จากตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาคะแนนรวมแบบฝึกหัดรายกลุ่ม จำนวน 6 ใบงาน (6 ครั้ง) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ของนักเรียนจำนวน 19 คน พบว่า การทำแบบฝึกหัดงานกลุ่มมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 100

4.3 ผลการศึกษาการอ่านนอกชั้นเรียนจากแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

4.3.1 ผลคะแนนการอ่านนอกชั้นเรียนที่ได้จากแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตารางที่ 4.5 ผลแสดงคะแนนการอ่านนอกชั้นเรียน จากแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ลำดับที่	คะแนนการอ่านนอกชั้นเรียน			รวม 36 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ผ่านคะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 6			
	12 คะแนน	12 คะแนน	12 คะแนน			
1	12	12	12	36	100	ผ่าน
2	10	12	10	32	88.89	ผ่าน
3	12	12	12	36	100	ผ่าน
4	10	9	11	30	83.33	ผ่าน
5	11	11	11	33	91.67	ผ่าน
6	12	12	12	36	100	ผ่าน
7	9	9	11	29	80.56	ผ่าน
8	11	11	11	33	91.67	ผ่าน
9	10	12	10	32	88.89	ผ่าน
10	8	11	10	29	80.56	ผ่าน
11	11	11	11	33	91.67	ผ่าน
12	10	10	11	31	86.11	ผ่าน
13	12	12	12	36	100	ผ่าน
14	11	11	11	33	91.67	ผ่าน

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนการอ่านนอกชั้นเรียน			รวม 36 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ผ่านคะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 6			
	คะแนน	คะแนน	คะแนน			
15	8	9	11	28	77.78	ผ่าน
16	10	10	11	31	86.11	ผ่าน
17	12	12	12	36	100	ผ่าน
18	11	11	11	33	91.67	ผ่าน
19	10	12	11	33	91.66	ผ่าน

จากตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาคะแนนการทำแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน โดยศึกษาจากคะแนนการบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 19 คน พบว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 หลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

4.3.2 ผลการแสดงความคิดเห็นและทัศนคติของผู้เรียนในการอ่านนอกชั้นเรียนจากแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตารางที่ 4.6 ผลการแสดงความคิดเห็นในคำถามข้อเสนอแนะ จำนวน 17 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 19 คน โดยมีผลแสดงความคิดเห็นดังตารางต่อไปนี้

ประเด็นความคิดเห็นที่ปรากฏในข้อเสนอแนะ	จำนวนคน	คิดเป็นร้อยละที่ได้แสดงความคิดเห็น
1. มีความพอใจที่ได้เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจและความถนัดของตนเอง	15	78.9
2. มีความพอใจในเรื่องอิสระของเวลาที่ทำกิจกรรม	16	84.2
3. มีความพอใจในเรื่องอิสระการเลือกสถานที่ทำกิจกรรม	10	52.6
4. มีความประทับใจเนื้อเรื่อง และตัวละคร	14	73.6
5. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์	7	36.8
6. ได้ข้อคิดจากเนื้อเรื่อง	12	63.1
7. ได้ฝึกทักษะการอ่านด้านการจับใจความและสรุปความ	11	57.8
8. ได้ฝึกทักษะการเขียนในด้านการสรุปความ	8	42.1
9. ได้เพิ่มพูนคำศัพท์	12	63.1
10. ได้ฝึกอ่านเร็ว	5	26.3

จากตารางที่ 4.6 จำนวนผู้แสดงความคิดเห็นในคำถามข้อเสนอแนะซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 17 คน จากจำนวนทั้งหมด 19 คน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นและทัศนคติในการอ่านนอกชั้นเรียนจากแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนคิดเป็นร้อยละที่ได้แสดงความคิดเห็นมากที่สุดคือ ประเด็นด้านมีความพอใจในเรื่องอิสระของเวลาที่ทำกิจกรรม จากจำนวนนักเรียนที่แสดงความคิดเห็น ทั้งหมด 16 คน คิดเป็นร้อยละ 84.2 รองลงมาคือ ประเด็นด้านมีความความพอใจที่ได้เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจและความถนัดของตนเอง จากจำนวนนักเรียนที่แสดงความคิดเห็น ทั้งหมด 15 คน คิดเป็นร้อยละ 78.9 และประเด็นด้านมีความประทับใจเนื้อเรื่อง และตัวละคร จากจำนวนนักเรียนที่แสดงความคิดเห็น ทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 73.6

4.4 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตารางที่ 4.7 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ลำดับ	คะแนนรวม (20)	คิดเป็นร้อยละ	ผ่านเกณฑ์ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
1	17	85	ผ่าน
2	15	75	ไม่ผ่าน
3	16	80	ผ่าน
4	17	85	ผ่าน
5	18	90	ผ่าน
6	18	90	ผ่าน
7	16	80	ผ่าน
8	20	100	ผ่าน
9	18	90	ผ่าน
10	19	95	ผ่าน
11	19	95	ผ่าน
12	16	80	ผ่าน
13	17	85	ผ่าน
14	18	90	ผ่าน
15	16	80	ผ่าน
16	15	75	ไม่ผ่าน
17	20	100	ผ่าน
18	18	90	ผ่าน
19	17	85	ผ่าน

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 19 คน พบว่านักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 17 คิดเป็นร้อยละ 89.47 ซึ่งตรงกับสมมติฐานการวิจัย และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการเรียนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

4.5 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตารางที่ 4.8 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการเรียนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.16	0.55	มาก
1. ได้เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจและความถนัด	3.95	0.56	มาก
2. ได้ฝึกการตั้งและตอบคำถามให้ชัดเจนและถูกต้อง	4.06	0.50	มาก
3. ได้พัฒนาการเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน	4.32	0.50	มากที่สุด
4. ได้แสดงและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ	4.05	0.58	มาก
5. ได้ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม	4.42	0.32	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนรู้	4.25	0.69	มากที่สุด
6. บทอ่านมีเนื้อหาที่หลากหลาย	4.37	0.32	มากที่สุด
7. บทอ่านที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.00	0.61	มาก
8. บทอ่านที่ใช้ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็ว	4.37	0.68	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.16	0.75	มาก
9. ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ	4.21	0.37	มากที่สุด
10. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	4.11	0.84	มาก
ผลรวมเฉลี่ย	4.19	0.64	มาก

จากตารางที่ 4.8 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง พบว่า โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.19, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านสื่อการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.25, S.D. = 0.69) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.16, S.D. = 0.55) และด้านประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.16, S.D. = 0.75) ตามลำดับ แต่ละด้านเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านสื่อการเรียนรู้ ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ข้อบทอ่านมีเนื้อหาที่หลากหลาย (ค่าเฉลี่ย = 4.37, S.D. = 0.32) รองลงมาคือ ข้อบทอ่านที่ใช้ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็ว (ค่าเฉลี่ย = 4.37, S.D. = 0.68) และข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ข้อบทอ่านที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.00, S.D. = 0.61)

2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสามข้อ ได้แก่ ข้อ ได้ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย = 4.42, S.D. = 0.32) รองลงมาคือข้อ ได้พัฒนาการเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน (ค่าเฉลี่ย = 4.32, S.D. = 0.50) และข้อ ได้ฝึกการตั้งและตอบคำถามให้ชัดเจนและถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย = 4.06, S.D. = 0.50)

3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ข้อช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ (ค่าเฉลี่ย = 4.21, S.D. = 0.37) รองลงมาคือ ขอนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.11, S.D. = 0.84)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และได้สรุปผล อภิปรายผล แนะนำข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยหลังการเรียนการอ่านโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางอยู่ในระดับมาก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาไทย และวัฒนธรรมไทย ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ เขตวังทองหลาง จังหวัดกรุงเทพฯ กลุ่มที่ 2 จำนวน 19 คน

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาไทย และวัฒนธรรมไทย ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ เขตวังทองหลาง จังหวัดกรุงเทพฯ กลุ่มที่ 2 จำนวน 19 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตัวแปรตาม

1. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย
3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้

กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง วิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย 6 แผน แผนละ 4 คาบ คาบเรียนๆละ 50 นาที จำนวน 24 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
3. แบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานบุคคลและงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
4. แบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

6. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ขั้นตอนเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ เขตวังทองหลาง จังหวัดกรุงเทพฯ กลุ่มที่ 2 จำนวน 19 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางให้นักเรียนทราบ

2. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 15 ข้อและบันทึกคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนไว้เพื่อการนำไปใช้เปรียบเทียบกับแบบทดสอบหลังเรียน

3. ผู้วิจัยชี้แจงขั้นตอนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางและดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 6 แผน คาบละ 50 นาที รวม 24 คาบ ในแต่ละแผนการเรียนรู้นักเรียนต้องทำใบงานรายบุคคลคนละ 1 ใบ และแบบฝึกหัดรายกลุ่ม กลุ่มละ 1 ใบ เมื่อดำเนินการครบทั้ง 6 แผนแล้ว นักเรียนจะต้องมีใบงานรายบุคคลคนละ 6 ใบงานและใบงานกลุ่ม กลุ่มละ 6 ใบงาน

4. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางนอกชั้นเรียน โดยจัดมุมหนังสือที่แบ่งหนังสือตามระดับความสามารถในการอ่านไว้ในชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนยืมหนังสือกลับไปอ่านได้ตามความถนัดและความสนใจของตนเอง โดยบันทึกผลจากการตรวจแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนหลังการใช้แบบบันทึก 3 ครั้งในแผนที่ 2, 4 และ 6 เพื่อยืนยันว่ากิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นได้

5. หลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียนแก่นักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย จำนวน 15 ข้อซึ่งเป็นข้อสอบคนละชุดกับแบบทดสอบก่อนเรียน

6. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย หลังเรียนจบการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 20 ข้อ

7. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยประเมินด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

8. นำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางก่อนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่าสถิติ t-test (Dependent Sample)
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนรายบุคคลและรายกลุ่ม และแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและการพรรณนา
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน โดยค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.2 จากการศึกษาแบบฝึกหัดทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดรายบุคคลในชั้นเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 และนักเรียนที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 นอกจากนี้นักเรียนมีคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดรายกลุ่มมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ

100 และนักเรียนยังมีคะแนนของการทำแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน และยังพบว่าจากการศึกษาผลคะแนนจากแบบฝึกหัดทั้งในและนอกชั้นเรียนยังพบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นทุกคน

5.1.3 จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง มีนักเรียนคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 17 คน เป็นร้อยละ 89.47 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

5.1.4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.19)

5.2 การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ตามสมมติที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล (2544) ที่ศึกษาความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษและนิสัรกรการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากได้รับการสอนด้วยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นได้ และนิสัรกรการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นด้วย

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนวัตน์ ชาญสมร (2551) ที่ได้ศึกษาพัฒนาการการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการส่งเสริมการอ่าน โดยใช้โปรแกรมการอ่านหนังสือนอกเวลา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนห้องเรียนละ 28 คน ซึ่งจัดระบบห้องเรียนแบบละความสามารถ รวมทั้งสิ้น 56 คน แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนและกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน กลุ่มทดลองได้รับการเสริมการอ่าน โดยใช้โปรแกรมการอ่านหนังสือนอกเวลา ซึ่งจัดให้นักเรียนอ่านหนังสือนอกเวลาตามความสามารถและความสนใจของแต่ละคน รวมทั้งจัดกิจกรรมเสริมการอ่านและกลุ่มควบคุมได้รับการเสริมการอ่าน โดยไม่ใช้โปรแกรมการอ่านหนังสือนอกเวลา ผลวิจัยพบว่า 1.กลุ่มทดลองที่ได้รับการเสริมการอ่าน โดยใช้โปรแกรมการอ่านหนังสือนอกเวลา ซึ่งจัดให้นักเรียนอ่าน

หนังสือนอกเวลาตามความสามารถและความสนใจของแต่ละคน รวมทั้งจัดกิจกรรมเสริมการอ่าน มีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการเสริมการอ่าน โดยไม่ใช้โปรแกรมการอ่านหนังสือนอกเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.012 หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการด้านการอ่านสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ในขณะที่กลุ่มควบคุมไม่พบความแตกต่างในการอ่าน

ผลที่ได้ในงานวิจัยเรื่องนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสิตรา ศรีเหรา (2560) ที่ได้ศึกษาพัฒนาการการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โรงเรียนบ้านหลังเขา อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 16 คน ซึ่งพบว่านักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เช่นกัน

สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางช่วยทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะทุกด้านให้นักเรียนได้นำความรู้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตได้และไม่เฉพาะในวิชาภาษาไทยเท่านั้น ยังพัฒนาความสามารถทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่นๆ ได้อีกด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1. ลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอน เอื้อต่อการพัฒนาการอ่าน กล่าวคือ

ขั้นที่ 1 การแนะนำหนังสือ ครูผู้สอนเลือกหนังสือที่มีเนื้อหาที่น่าสนใจ โครงเรื่องมีจุดเด่นให้ถ่ายทอดการจดจำและเน้นการเลือกเรื่องที่มีตัวละครตัวเอกที่มีบุคลิกลักษณะที่โดดเด่น จากนั้นแนะนำองค์ประกอบบนหน้าปกหนังสือ เพื่อให้นักเรียนรู้จักการสังเกตชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง และผู้วาดภาพประกอบของเรื่องและเล่าประวัติผู้เขียนเพิ่มเติม ต่อไปจึงเล่าเรื่องอย่างคร่าวๆโดยไม่เล่าตอนจบของเรื่อง

ขั้นตอนนี้ยังเปิดโอกาสให้นักเรียนให้ได้ช่วยกันระดมสมอง ทำนายทิศทางของเนื้อหาที่ควรจะเป็นผ่านการเดาจากรูปภาพ ชื่อเรื่อง และลักษณะตัวละครหลัก การระดมสมองในขั้นแนะนำหนังสือนี้ จะใช้ทั้งการที่ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ หรือการที่นักเรียนถามตอบกันเอง

กระบวนการระดมสมองถือเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการทำนายเนื้อเรื่อง ประเด็นหลัก และคำศัพท์ที่น่าจะปรากฏในเรื่องได้ (Feather, 2004) นอกจากนี้ยังถือเป็นกระบวนการเรียนสำคัญที่นำไปสู่การอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพ (Labiod, 2007) เพราะมีการกระตุ้นความคิดที่เคมี (Schema)

นอกจากนี้การที่ครูแนะนำหนังสือก่อนที่จะให้นักเรียนอ่านเอง ยังเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ใคร่รู้ที่จะอ่าน เพื่อติดตามเนื้อเรื่องว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป และเป็นอย่างไรที่

ตนเองได้คาดเดาไว้หรือไม่ ดังที่ Day และ Bamford (2002) ได้กล่าวว่า การพัฒนาการอ่านของนักเรียนขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ได้แก่ ความยากง่ายของเรื่องที่อ่าน ความยาวของเรื่องที่อ่าน และสิ่งที่สำคัญสิ่งที่จะกระตุ้นให้ผู้อ่านสนใจที่จะอ่าน และการแนะนำหนังสือก็ถือว่าเป็นเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยกระตุ้นความสนใจที่จะอ่านได้

ขั้นที่ 2 การอ่านออกเสียง ครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังโดยใช้ท่าทาง น้ำเสียง และอารมณ์ในการอ่านก่อนหนึ่งครั้ง และให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครั้งที่สอง เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการฟังและอ่านออกเสียงให้คล่อง ชัดเจนและถูกต้อง การอ่านออกเสียงเน้นคำยังทำให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ใหม่และคำศัพท์ที่เป็นคำสำคัญของเรื่องได้ (Grabe and Stoller, 2011) ทั้งยังช่วยให้นักเรียนสังเกตขอบเขตของประโยคแต่ละประโยค (Sentence Boundary) จากการหยุดเพื่อเว้นวรรคตอน การที่นักเรียนแยกขอบเขตของประโยคได้ไม่เพียงช่วยเรื่องการเพิ่มพูนความรู้ทางไวยากรณ์ (Zhang, 2005) หากยังช่วยการจดจำรูปประโยค ในลักษณะที่เป็นประโยคสำเร็จรูป หรือ Ready Made Sentence อันช่วยในการอ่านได้เร็ว และเข้าใจได้อีกด้วย

ขั้นที่ 3 การอ่านในใจด้วยตนเอง เป็นขั้นที่นักเรียนได้เลือกอ่านเรื่องโดยเลือกตามความสนใจและความสามารถของตนเอง นักเรียนจะต้องอ่านในใจตามเวลาที่ครูกำหนดไว้ 2 ครั้ง เมื่อหมดเวลานักเรียนจะต้องวงกลมคำที่อ่านเป็นคำสุดท้าย และเปรียบเทียบความเร็วในการอ่านครั้งแรกและครั้งที่สองซึ่งเป็นการฝึกอ่านเร็ว ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีความรู้สึกตื่นตัวกับการฝึกอ่านแบบจับเวลาและรู้สึกท้อแท้เมื่อต้องอ่านให้เร็วขึ้นในครั้งที่สอง ทำให้นักเรียนมีความพยายามในการอ่านเรื่องให้เร็วขึ้นด้วย จากนั้นครูจึงสอบถามนักเรียนรายบุคคลว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เพื่อตรวจสอบความเข้าใจการอ่านเรื่อง

การเพิ่มการจับเวลาเข้าไปในกิจกรรมขั้นนี้ ถือได้ว่าเป็นการสร้างเกมที่มีการแข่งขัน การให้รางวัล อันถือเป็นการจูงใจผู้เรียนให้เข้าร่วมกิจกรรม ดังที่ จริยาพร ศรีพิทักษ์พลรบ และรุ่งทิพย์ คำจ่าง (2551) ได้แนะนำ การใช้เกมประกอบการสอนจะช่วยให้บรรยากาศในการเรียนรู้เป็นไปด้วยความเข้าใจสนุกสนาน รวมทั้งยังช่วยให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนอีกด้วย อันจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Ersoz (2000: 19) ที่ได้กล่าวว่า เกมเป็นการตัวกระตุ้นอย่างดีที่ทำให้ผู้เรียนเพลิดเพลินและสนใจ อันไปสู่การพัฒนาทักษะทางภาษา

ขั้นที่ 4 การอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอ่าน เป็นขั้นที่นักเรียนได้เล่าเกี่ยวกับเนื้อหาที่ตนเองจดจำได้จากเรื่องที่อ่านได้ฟังเพื่อนและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ทำให้นักเรียนบางคนที่ยังไม่เข้าใจเรื่องดีนัก สามารถสอบถามและช่วยกันตรวจสอบความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน ได้ดียิ่งขึ้น จากนั้นครูผู้สอนจึงให้นักเรียนช่วยกันระดมสมองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและบันทึกลงในใบงานกลุ่ม

โดยใช้หลักการการตั้งคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร หากคำตอบตามที่ Chun (2004, 2006) ได้แนะนำว่า การใช้ชุดคำถามแบบ WH Question มีผลช่วยให้นักเรียนเกิดความจำและความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านดีขึ้น นอกจากนี้การถามตอบ ยังนำไปสู่การคิดวิเคราะห์ (Miri, David and Uri, 2007)

ขั้นที่ 5 การเล่าทวนเรื่องที่อ่านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ หลังจากการอภิปรายเป็นรายกลุ่มแล้ว ครูผู้สอนจะให้เวลานักเรียนเตรียมตัวออกมานำเสนอการเล่าทวนเรื่องหน้าชั้นเรียนเป็นรายกลุ่ม นักเรียนสามารถเลือกสถานที่ตามต้องการ ในชั้นเรียนและมีอิสระในการนำเสนอตามความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละกลุ่ม ส่วนใหญ่นักเรียนเลือกการแสดงเล่าเรื่องและบางกลุ่มมีการเล่าบรรยายเรื่องประกอบการแสดงให้เพื่อน ๆ ดูและฟังเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน การทำกิจกรรมในขั้นนี้ถือว่าการสร้างบรรยากาศความผ่อนคลาย มากกว่าจะแข่งขันกัน ด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงสนใจและสนุกที่จะเข้าร่วมกิจกรรม

กิจกรรม 5 ขั้นของการอ่านแบบกว้างขวาง ถือว่าเป็นกิจกรรมที่สร้างการเรียนรู้ตามกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (Bonwell, C. C., & Eison, J. A., 1991) เนื่องจากผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการรับฟังเพียงอย่างเดียว ซึ่งกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการอ่านผ่านบทอ่านต่างๆ การฝึกเขียนตอบคำถาม และสรุปเรื่อง การพูดคุยถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และการวิเคราะห์ปัญหาจากเรื่องที่อ่านซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์และการประเมินค่าและตลอดจนการนำเสนอผลงานรายกลุ่มที่นักเรียนเลือกวิธีนำเสนอเองได้ ทำให้นักเรียนได้ทำงานและแก้ไขปัญหาพร้อมกัน จึงเป็นการเรียนที่มีกิจกรรมหลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ประการที่สอง การจะพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ บทอ่าน หนังสือหรือเนื้อหาที่ใช้สอนทั้งในและนอกชั้นเรียนเป็นบทอ่านที่น่าสนใจ ผู้สอนเลือกนิทาน บทอ่านสั้นและการ์ตูนที่มีเนื้อหาที่เร้าใจ ตัวละครมีลักษณะโดดเด่นและมีโครงเรื่องที่น่าติดตามไม่สลับซับซ้อน ส่วนบทอ่านเชิงให้ความรู้ เช่น บทความ โฆษณาหรือข่าว ก็มีเนื้อหาสาระที่ใกล้เคียงกับชีวิตของผู้เรียนมากที่สุดก่อนแล้วจึงขยายขอบเขตความยากของเนื้อหาที่เป็นเรื่องไกลตัวออกไป และเป็นเรื่องที่มีประโยชน์หรือให้ข้อคิดแก่นักเรียน ทั้งนี้ระดับความยากง่ายของภาษาในบทอ่านมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการอ่านของผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านไม่เท่ากัน Nuttall (1989 อ้างถึงใน ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร, 2548) ได้เสนอวิธีการเลือกหนังสืออ่าน ไว้ 2 ประการ คือ หนังสือสั้น ๆ จะต้องมิลักษณะที่ผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างเข้าใจ นั่นคือมีระดับภาษาที่สามารถอ่านได้ (Readability) และเนื้อหาเองมีความเหมาะสมในตัวเอง เหมาะสมสำหรับผู้อ่าน (Suitability of Content) และยังคงว่า

เสริมไว้ว่า หากต้องการพัฒนาให้นิสัยรักการอ่าน หนังสือที่จัดสรรมาให้อ่าน ต้องน่าอ่านจริง ๆ ซึ่งส่วนนี้จะสำคัญกว่าแรงจูงใจอื่นใด ซึ่งสอดคล้อง

นอกจากนี้บทอ่านและหนังสือที่ผู้วิจัยนำมาใช้ทั้งในและนอกชั้นเรียนมีเนื้อหาสาระที่สนุก มีโครงเรื่องที่ น่าสนใจ ได้ความรู้และเป็นเรื่องใกล้ตัวจนไปถึงเรื่องใกล้ตัวของนักเรียนพร้อมทั้งจัดเรียงระดับความยากง่ายการอ่านที่สร้างความท้าทายให้แก่ นักเรียน ยิ่งไปกว่านั้นการใช้บทอ่านที่มีภาพประกอบชัดเจนสวยงาม สีสันสดใส และสอดคล้องกับเนื้อหาที่น่าติดตาม ช่วยสร้างความเข้าใจเบื้องต้นให้แก่ นักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านที่มีระดับแตกต่างกันให้เข้าใจประเด็นหลักของเรื่อง ที่อ่านได้เร็วยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความสนใจและมีความตั้งใจอ่านให้จบเรื่อง แนวคิดนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิตรา ศรีหระ(2560) ที่กล่าวถึงการเลือกหนังสือประกอบการอ่านนั้นหนังสือที่ใช้ในกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางจะเป็นหนังสือหรือเอกสารที่มีลักษณะเดียวกันคือนักเรียนทุกคนใช้หนังสือหรือเอกสารที่เหมือนกันทั้งชั้นเรียนก็ได้ หรือจะเป็นหนังสือที่จัดไว้ตามมุมอ่านหนังสือภายในห้องเรียนหรือหนังสือที่จัดไว้ภายในห้องสมุดของโรงเรียนที่มีความหลากหลายก็ได้ ซึ่งหนังสือที่จัดไว้สำหรับนักเรียนในการทำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางควรเป็นหนังสือที่สนุกสนาน มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตรอบตัว ครอบครัว สัตว์ หรือเรื่องการผจญภัยแฟนตาซีต่างๆ เป็นต้น หนังสือจะต้องอ่านง่าย ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่าย เนื้อหา มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน รวมทั้งมีภาพประกอบที่สวยงามเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

สรุปได้ว่า หนังสือและบทอ่านในการวิจัยครั้งนี้เป็นหนังสือและบทอ่านที่มีโครงเรื่อง น่าสนใจ เนื้อหาเป็นประโยชน์ ทั้งยังมีภาพประกอบที่สวยงาม ชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหาเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนต้องการอ่านและเข้าใจในเรื่องที่เร็วขึ้น การเลือกบทอ่านที่เหมาะสมจึงช่วยให้นักเรียนคลายความกังวล สร้างเสริมแรงจูงใจและมีความกล้าในการอ่านเพิ่มขึ้นด้วยจึงช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนให้สูงขึ้น

5.2.2 จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง พบว่า นักเรียนที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 17 คน นักเรียนที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์จำเพียง 2 คน

เนื่องจากการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางช่วยให้นักเรียนอ่านหนังสือมากขึ้น กล่าวคือยิ่งอ่านหนังสือมากเท่าไร ก็ยิ่งเพิ่มพูนทักษะการอ่าน ไม่ว่าจะอ่านเร็ว อ่านเพื่อจับใจความ อ่านสรุปความ หรืออ่านเพื่อความเข้าใจมากเท่านั้น (Pichette, 2005)

จากการศึกษาแบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม และแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง พบว่า คะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนรายบุคคลนักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 17 คนและนักเรียนที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 2 คนนี้ มีสาเหตุจากนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์คนที่ 1 เป็นนักเรียนต่างชาติที่มีทักษะทางด้านการสื่อสารพูด ฟัง อ่านและเขียนภาษาไทยไม่เทียบเท่ากับนักเรียนที่มีสัญชาติไทย เนื่องจากยังจำสระและหลักการสะกดคำไม่ได้ บางครั้งครูผู้สอนต้องให้ความช่วยเหลือเรื่องการสะกดคำและอธิบายความหมายคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จำมาก่อน แต่เมื่อเข้าใจสิ่งที่อ่านก็สามารถตอบคำถามจากเรื่องได้เป็นอย่างดี จากการสอบถามความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนคนนี้ในช่วงแผนการเรียนที่ 2 พบว่าเมื่อนักเรียนได้อ่านเรื่องที่มีความยาวเพิ่มขึ้นหรือมีคำศัพท์ใหม่ในเรื่องที่อ่านเยอะเกินไป จะมีความรู้สึกกดดันในตัวเองก่อน เนื่องจากคิดว่าเป็นเรื่องที่ยากและยังไม่เข้าใจวิธีการอ่านแบบกว้างขวางชัดเจนจึงทำให้รู้สึกท้อในการเริ่มอ่านในช่วงแรกและยังมีบริบทของครอบครัวที่เป็นต่างชาติล้วนมีเพียงพี่เลี้ยงชาวไทยคนเดียวเท่านั้นที่เป็นผู้สื่อสารภาษาไทยกับนักเรียนที่บ้าน ซึ่งเป็นการสื่อสารตามปกติในชีวิตประจำวันและช่วยเหลือเรื่องการทำการบ้านเป็นบางครั้ง แต่ไม่ได้มีการทบทวนหลักภาษาไทยอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ ซึ่งภายหลังผู้วิจัยได้ให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมในการทบทวนเรื่องหลักภาษาไทย โดยจัดหนังสือสำหรับการฝึกทบทวนสระภาษาไทยและขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้ช่วยดูแลการทบทวนที่บ้าน รวมถึงนักเรียนมีความตั้งใจพัฒนาตนเองและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี จึงมีผลพัฒนาการอ่านดีขึ้นในการทำแบบฝึกหัดรายกลุ่มและแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน

และนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์คนที่ 2 เป็นนักเรียนสัญชาติไทยที่มีทักษะการอ่านอ่อน ยังจดจำเสียงพยัญชนะไทยและหลักการสะกดคำไม่ได้เช่นกัน เนื่องจากคุณแม่มีสัญชาติไทย- ญี่ปุ่นที่ใช้ภาษาอังกฤษ ไม่ได้ใช้ภาษาไทยสื่อสารกับนักเรียนในครอบครัว ซึ่งบางครั้งมีคุณยายช่วยเหลือเรื่องการทำการบ้านทางโทรศัพท์แทน ทำให้นักเรียนไม่ได้ฝึกฝนและได้รับการช่วยเหลือทบทวนการใช้ภาษาไทยเท่าที่ควร จึงเป็นผลให้นักเรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับภาษาไทยว่าเป็นวิชาที่ยากและไม่อยากเรียน ในชั้นเรียนผู้วิจัยต้องคอยให้ความช่วยเหลือเรื่องการสะกดคำและคอยเสริมแรงให้กำลังใจให้นักเรียนเริ่มปรับเปลี่ยนมุมมองต่อทัศนคติเกี่ยวกับภาษาไทย จากนั้นจึงกระตุ้นให้นักเรียนฝึกอ่านจากคำที่อ่านได้เองก่อนและคาดเดาเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านว่าเกี่ยวกับอะไร ให้อิสระในการสอบถามเพื่อนหรือครู ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายและสามารถร่วมกิจกรรมการอ่านได้ดีขึ้นเรื่อยๆ ตลอดระยะเวลาการเรียนการอ่านแบบกว้างขวาง

เมื่อนักเรียนทั้งสองจะมีพัฒนาการด้านการใช้ภาษาไทยไม่เท่าเทียมกับเพื่อนในชั้นเรียน แต่เพราะมีผลพัฒนาการด้านการอ่านดีขึ้นหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ส่วนคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนรายกลุ่มที่นักเรียนทุกคนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 มีปัจจัยมาจากการทำงานเป็นกลุ่มที่นักเรียนได้ร่วมเลือกสิ่งที่อ่านตามความสนใจและระดับการอ่านของกลุ่ม ได้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันจึงมีความผ่อนคลายมากกว่าการเรียนกับครู ทำให้เกิดความสนุกสนานในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่ต่างคนมีความเข้าใจต่อเรื่องที่อ่าน แม้จะมีความเข้าใจเรื่องไม่เท่ากัน สมาชิกในกลุ่มพยายามช่วยกันคิดและหาข้อสรุปเรื่องตามความเข้าใจของกลุ่มเป็นหลัก โดยผู้สอนจะไม่บอกว่าการคิดหรือถูกแต่จะใช้คำถามนำเพื่อกระตุ้นให้ทุกกลุ่มช่วยกันตรวจสอบสิ่งที่อ่านให้เข้าใจถึงเนื้อหาของเรื่องอีกครั้ง จนนักเรียนช่วยกันหาและค้นพบประเด็นสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง แต่ละกลุ่มมีการแบ่งบทบาทหน้าที่การทำงานได้ดี ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นการทำงานคนเดียวที่หนักจนเกินไป โดยเฉพาะนักเรียนที่มีทักษะการอ่านและการเขียนอ่อน นอกจากนี้การนำเสนอผลงานหลังการอ่านหน้าชั้นเรียนเป็นรายกลุ่ม เป็นกิจกรรมที่นักเรียนชื่นชอบ เพราะได้เห็นบทบาทและความสามารถที่หลากหลายของเพื่อนๆ ทั้งยังสร้างความประทับใจ เสียใจหัวเราะและได้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ชัดเจนมากขึ้นและทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีสีสัน สนุกสนานและไม่น่าเบื่อ

จากผลการวิจัยยืนยันได้ว่ากิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้ และยังพบว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนคิดเป็นร้อยละสูงขึ้นหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

นอกจากนี้การที่นักเรียนมีคะแนนการอ่านนอกชั้นเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 และทุกคนมีผลการอ่านสูงขึ้นทุกคนจากแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน พบว่ามีปัจจัยสำคัญที่มาจากผลการแสดงความคิดเห็นในคำถามข้อเสนอแนะในแบบบันทึกการอ่าน จำนวน 17 คน จากจำนวนทั้งหมด 19 คน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นและทัศนคติในการอ่านนอกชั้นเรียนจากแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนคิดเป็นร้อยละที่ได้แสดงความคิดเห็นมากที่สุดคือ ประเด็นด้านมีความพอใจในเรื่องอิสระของเวลาที่ทำกิจกรรม จากจำนวนนักเรียนที่แสดงความคิดเห็น ทั้งหมด 16 คน คิดเป็นร้อยละ 84.2 เนื่องจากนักเรียนได้อ่านตามเวลาที่สะดวกและต้องการ ไม่มีปัญหาเรื่องการจำกัดเวลาที่อาจทำให้อึดอัดกดดันในการอ่าน มีอิสระในการเลือกปริมาณการอ่านตามเวลาที่ต้องการ ปัจจัยต่อมาคือด้านมีความความพอใจที่ได้เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจและความถนัดของตนเอง จากจำนวนนักเรียนที่แสดงความคิดเห็น ทั้งหมด 15 คน คิดเป็นร้อยละ 78.9 การที่นักเรียนได้เลือกอ่านสิ่งที่ตนเองสนใจตามอิสระและเหมาะสมกับระดับการอ่านของตนเองก่อน ทำให้นักเรียน

ไม่รู้สึกรู้สึกถูกปิดกั้นหรือถูกบังคับในการเลือกสิ่งที่จะอ่าน จึงส่งผลให้เกิดแรงจูงใจมากขึ้นในการอ่าน และพัฒนาระดับความสามารถในการอ่านของตนเองให้อ่านในระดับที่สูงขึ้นได้ และปัจจัยด้านมีความประทับใจเนื้อเรื่อง และตัวละคร จากจำนวนนักเรียนที่แสดงความคิดเห็น ทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 73.6 ที่มีผลต่อเนื่องมาจากปัจจัยการได้เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มักเลือกเรื่องที่มีเนื้อหา สนุก ตื่นเต้น ใฝ่ใจและมีตัวละครที่มีบุคลิกชัดเจน ตลกและมีลักษณะโดดเด่นเป็นที่น่าจดจำ

กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางยังช่วยพัฒนาความสามารถ ในด้านการเขียนอีกด้วย ตามความเห็นจากนักเรียนที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์หลังการเรียนกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางแล้ว ได้กล่าวว่า

“การอ่านในชั้นเรียนทำให้ผมอ่านหนังสือได้เก่งขึ้นและยังฝึกการเขียน รู้จักหาคำตอบ จากเรื่องมาเขียนตอบเป็นประโยคได้ ทำให้ผมเขียนได้เก่งขึ้นด้วย ”

และนักเรียนอีกคนยังได้กล่าวว่า

“เพราะหนูได้อ่านหนังสือเยอะขึ้น มีหนังสือหลายแบบให้อ่านที่ครูจัดไว้ ที่บ้านหนูไม่ค่อยมีหนังสือภาษาไทย พอมีหนังสือกลับไปอ่าน ทำให้หนูได้รู้จักคำใหม่ๆจากเรื่องที่อ่าน และดูคำจากเรื่อง หนูเลยเขียนคำได้ถูกต้องมากขึ้นค่ะ”

ผลการแสดงความเห็นข้างต้นทำให้ทราบว่า การอ่านมากขึ้นสามารถช่วยพัฒนาทักษะการเขียนได้ สอดคล้องกับคำกล่าวของ เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2531 อ้างถึงใน บุญรอด โชติวชิรา, 2547) ที่กล่าวว่า ทักษะการเขียนต้องอาศัยประสบการณ์จากการอ่านมากๆ จนเกิดความชำนาญแล้ว จะสามารถถ่ายโยงมาสู่ทักษะการเขียน หรือกล่าวได้ว่าผู้ที่อ่านได้ดีย่อมจะเป็นผู้ที่เขียนได้ดีด้วย

นอกจากนี้ยังส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน ตามความเห็นจากนักเรียนที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ ได้กล่าวว่า

“ชอบตอนที่ได้ทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนๆค่ะ เมื่ออ่านเรื่องเสร็จ หนูชอบที่ได้คุยกันกับเพื่อนตอนที่เรากำลังทำงานด้วยกันค่ะ”

“ผมชอบที่ได้ฝึกทำงานเป็นทีม ได้ช่วยกันคิด เพราะพอผมอ่านไม่ออก หรือบางที่อ่านผิดเพื่อนก็ช่วยบอกได้ครับ”

5.2.3 ความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.19, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาเรียงลำดับเป็นรายด้าน จากมากไปหาน้อย พบว่า ความพึงพอใจด้านสื่อการเรียนรู้อ่าน (ค่าเฉลี่ย = 4.25, S.D. = 0.69) รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้อ่าน (ค่าเฉลี่ย = 4.16, S.D. = 0.55) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ (ค่าเฉลี่ย = 4.16, S.D. = 0.75)

จะเห็นได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจในด้านสื่อการเรียนรู้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเบญจมาศ โกมลไสย (2537 อ้างถึงใน บุญรอด โชติวชิรา, 2547) ว่านักเรียนจะมีความสนใจในการอ่านและสามารถอ่านได้เป็นเวลา หากรู้สึกสนใจ เพลิดเพลิน และเข้าใจในการอ่านยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกอ่านเรื่องที่ตรงตามความสนใจของแต่ละคนได้อย่างสะดวกเพราะนักเรียนแต่ละคนมีความสนใจแตกต่างกัน เช่น ในขณะที่บางคนชอบอ่านนิทาน แต่บางคนกลับชอบอ่านการ์ตูน เป็นต้น ฉะนั้นเมื่อนักเรียนมีโอกาสเลือกอ่านเรื่องที่ตนเองสนใจจะทำให้นักเรียนอ่านอย่างอิสระ เกิดความกระตือรือร้น รู้สึกพึงพอใจเมื่อได้อ่านเรื่องเองตามใจชอบ ได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ จักริน โปธิทอง (2545) ได้เสนอแนะว่าหากผู้เรียนจะเต็มใจที่จะอ่าน หากได้เลือกบทอ่านเองตามความสนใจ และเมื่อสนใจ ก็จะพยายามทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างกระตือรือร้น

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ในการวิจัยครั้งนี้ บทอ่านมีเนื้อหาหลากหลายที่น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและตรงตามความต้องการของผู้เรียน ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านสื่อการเรียนรู้มากที่สุด เนื่องจากช่วยพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนให้ดีขึ้น ได้ใช้สื่อในการอ่านที่มีเนื้อหาหลากหลายตรงตามความสนใจของผู้อ่าน มีภาพประกอบสีสันสดใส รวมถึงลักษณะรูปแบบของตัวอักษรที่ดึงดูดใจ จึงพยายามอ่านมากขึ้น อ่านแล้วรู้สึกสนุกที่ได้เข้าใจเรื่อง ได้ทำกิจกรรมการอ่านร่วมกับครูและเพื่อนๆ และยังได้รับความรู้และประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้สื่อในการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

5.3 ข้อค้นพบของงานวิจัยชิ้นนี้

5.3.1 กิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางสามารถช่วยให้บรรยากาศในการเรียนผ่อนคลายผ่านการให้นักเรียนเลือกบทอ่านอย่างอิสระตามระดับความสามารถของตนเอง ได้ทำงานเป็นกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ เพื่อนำความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านมาสร้างเป็นผลงานและได้เลือกวิธีนำเสนอตามที่กลุ่มของตนเองต้องการได้ สิ่งนี้ทำให้นักเรียนรู้สึกชอบและสนุกกับการอ่านมากขึ้น นอกจากนี้ยังได้นำสิ่งที่ตนเองอ่านมาสร้างผลงานตามความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง ซึ่งแต่ละกลุ่มมีการนำเสนอที่แตกต่างกัน ทำให้นักเรียนได้ฝึกวิจารณ์และให้คำแนะนำในการชมผลงานของเพื่อนๆ อีกทั้งนักเรียนยังได้พัฒนาการนำเสนอหน้าชั้นเรียนของตนเองหลังจากรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนแล้ว ได้ฝึกเป็นผู้ชมและผู้ฟังที่ดี ได้เข้าใจถึงความสำคัญการเรียนรู้การอ่านอย่างเป็นระบบที่ส่งผลต่อทักษะด้านการฟัง พูด อ่านและเขียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น

5.3.2 กิจกรรมการอ่านนอกชั้นเรียนที่ผู้สอนได้จัดมุมหนังสือและเตรียมหนังสือไว้หลากหลายประเภทที่แบ่งตามระดับความสามารถในการอ่านให้นักเรียนได้ยืมกลับไปอ่านนอกชั้นเรียน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีการเลือกหนังสือที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง และรู้จักสังเกตองค์ประกอบและรายละเอียดต่างๆ ที่อยู่บนหน้าปกหนังสือมากขึ้น และได้เข้าใจว่าหนังสือทุกเล่มเป็นผลงานที่มีค่าของนักเขียนและนักวาดภาพประกอบ รวมถึงทำให้นักเรียนต้องการพัฒนาการอ่านของตนเองโดยการลองอ่านหนังสือที่อยู่ในระดับที่ยากขึ้น จนเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและเป็นการกำลังใจให้นักเรียนชอบอ่านหนังสือต่อไป

5.3.2 บทอ่านที่ใช้ต้องมีเนื้อหาที่ไม่ยาวมากเกินไป หรือควรจัดแบ่งเนื้อหาอย่างง่ายตามความสามารถของนักเรียน และควรมีภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหาที่ชัดเจน น่าติดตาม และสวยงามเพื่อดึงดูดใจผู้อ่าน การใช้รูปภาพยังเป็นการสร้างความเข้าใจเบื้องต้นให้แก่เด็กที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำ เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยในการเดาศัพท์ของเรื่อง

5.3.3 การเลือกบทอ่านต้องคำนึงถึงความสนใจและระดับความสามารถในการอ่านของผู้เรียน หากเป็นนักเรียนต่างชาติเรียนร่วมกับนักเรียนสัญชาติไทย ผู้สอนต้องระวังและหลีกเลี่ยงการเลือกใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเชิงลึกลับด้านวัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่งมากเกินไป เพราะนักเรียนต่างชาติหรือนักเรียนไทยที่มีการใช้ภาษาไทยน้อยและอยู่ในบริบทของต่างชาติเป็นส่วนใหญ่จะไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ทั้งหมดซึ่งจะมีผลในการคิดหาข้อประโยชน์ที่จะนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นผู้สอนจึงควรเลือกบทอ่านที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับประสบการณ์ในชีวิตของนักเรียนให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมของตนเองเข้ากับบทอ่านและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันของตนเองได้

5.3.4 กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง สามารถนำมาใช้กับงานกลุ่ม (Group Work) ได้ กล่าวคือนักเรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มจะได้รับข้อมูลเพียงส่วนหนึ่งและจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตนมีกับเพื่อนหรือหา โดยการไปอ่าน นำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนด้วยการถาม-ตอบ จึงจะมีข้อมูลที่ครบถ้วนได้ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลนี้ ช่วยให้นักเรียนฝึกการสรุปความ การสื่อสารภาษาไทย และการเรียนรู้เทคนิคการอ่านจากเพื่อน

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการเรียนการสอน

1. ครูผู้สอนต้องสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจหนังสือและส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน โดยเลือกบทอ่านที่มีเนื้อหาสาระที่สนุก ตลก เร้าใจ ตัวละครมีลักษณะโดดเด่นและให้ข้อคิดที่ดี การเชิญนักเขียนและนักวาดภาพประกอบมาร่วมทำกิจกรรมหรือเปิดวิดิทัศน์เกี่ยวกับชีวิตของนักเขียน และการทำหนังสือในกิจกรรมการแนะนำหนังสือให้แก่นักเรียนเพื่อสร้างความประทับใจในช่วงก่อนการเรียนการสอน จะช่วยให้นักเรียนมีความสนใจการอ่านมากขึ้น

2. การจัดเตรียมบทอ่านและหนังสือที่นำมาใช้สอนควรมีรูปภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อหาในเรื่อง เพื่อเป็นการเร้าความสนใจของนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น ควรให้นักเรียนเลือกอ่านตามความต้องการ โดยจัดแบ่งบทอ่านและหนังสือทั้งในและนอกชั้นเรียนตามระดับการอ่านตั้งแต่ง่ายไปจนถึงยากเพื่อให้นักเรียนได้เลือกตามความถนัดของตนเองและเป็นการท้าทายให้นักเรียนกล้าที่จะอ่านเรื่องที่ยากขึ้นตามลำดับต่อไป

3. การจัดกิจกรรมการอ่านให้น่าสนใจ ผู้สอนสามารถเลือกบทอ่านหรือหนังสือที่มีเนื้อหาความรู้ที่หลากหลายจากรายวิชาอื่นๆ เพื่อนำมาบูรณาการเข้ากับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ ที่มีรูปแบบแตกต่างกันและแบ่งตามระดับความสามารถของผู้เรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ฟัง อ่านและเขียนให้เป็นระบบและสร้างองค์ความรู้ที่กว้างขวางมากขึ้นให้แก่ นักเรียน

4. ควรจัดให้มีการเรียนรู้นอกห้องเรียน เช่นการเรียนในห้องสมุด ในสวนหรือตามสถานที่ต่างๆ ในโรงเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาในบทอ่านที่เรียน เป็นการสร้างบรรยากาศให้สนุกสนานและใกล้ชิดกับความจริง ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย สามารถคิดเชื่อมโยงและฝึกคิดวิเคราะห์ถึงสถานการณ์ในเรื่องได้ดีขึ้น

5.4.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทดลองใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางกับการเรียนการสอนด้วยเครื่องมือทางเทคโนโลยีและสื่อออนไลน์เพื่อเชื่อมโยงทักษะการทำทันที

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเปรียบเทียบระหว่างการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางกับการสอนแบบอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างและข้อดีข้อเสียจากการสอนในแบบอื่นๆ หรือไม่

3. ควรนำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางไปใช้ในการเรียนการสอนของนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์.(2556) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). การกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กัลยา ยวนมา. (2539). การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จริยาพร ศรีพิทักษ์พลรบ และรุ่งทิพย์ คำจำง. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอน โดยใช้เกมประกอบและสอนตามคู่มือครู. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จักรินทร์ โพธิ์ทอง. (2545). การสอนอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในภาษาอังกฤษ ความรู้ศัพท์และทัศนคติเชิงบวกต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บำหยัน อิ่มตำราญ. (2553). ภาษากับการสื่อสาร (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์.
- ไฉน อรุณกล้า. (2550). เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อส่งเสริมความสารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียน สรุปความ วิชาภาษาอังกฤษ 7 (อ 42102) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเวียงเชียงรุ้งวิทยาคม (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ชัยภพ เสรีผล. (2550). การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน โรงเรียนนานาชาติเซนต์สตีเฟ่นส์ (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (2539). ระเบียบวิธีวิจัย. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัย นเรศวร.
- มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2548). อ่านเป็น : เรียนก่อนสอนเก่ง. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊กส์ พับลิเคชั่นส์.

- แม่นมาศ ชาวลิต. (2544). *แนวทางส่งเสริมการอ่าน(ฉบับแก้ไขและเพิ่มเติม)* (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991 จำกัด.
- ภาณุวัฒน์ รั้งสรรค์. (2555). *การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความรู้ศัพท์และความสามารถ ด้านการเขียนภาษาอังกฤษของพระนิสิต* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภัทธีรา มณีเลิศ. (2546). *การเพิ่มพูนความเข้าใจและความเร็วในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นาวทศน์ ชาญสมร. (2551). *การศึกษาพัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการส่งเสริมการอ่าน โดยใช้โปรแกรมการอ่านหนังสือนอกเวลา* (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นพรัตน์ วิสาสุข. (2551). *การศึกษาผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์เขต 1* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). สุรินทร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- นภวรรณ เกตุกำจร. (2545). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยที่สอนโดยวิธีกลุ่มช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชินี* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- บรรเทา กิตติศักดิ์. (2542). *การอ่านงานประพันธ์เฉพาะเรื่อง*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญรอด โชติวชิรา. (2547). *ผลการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เบญจมาศ โกมลไสย. (2537). *ผลของการสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4* (รายงานผลงานวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ตะออบ โปษะกฤษะ. (2532). *ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย การเขียน การอ่าน การพูด การฟัง และราชาศัพท์*. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- พนิตนันท์ บุญพามี. (2542). *เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์*. นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.

- พิศิษฐ์ พวงมลิวัลย์. (2547). *การใช้การอ่านหนังสือนอกเวลาเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านการ เรียนรู้คำศัพท์และเจตคติในการอ่าน* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- พรทิพย์ ชะตะรัตน์. (2545). *การอ่าน: เครื่องมือในการแสวงหาความรู้*. กรุงเทพฯ: วิชาการ.
- เพ็ญยุพา สุขเอม. (2550). *ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการอ่าน ความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- เพ็ญศรี รังสิตากุล. (2531). *การอ่านภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พื่อน เปรมพันธ์. (2542). *ศาสตร์แห่งการใช้ภาษาไทย*. กาญจนบุรี: สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.
- ระพีพรรณ พัฒนาเวช และคณะทำงาน. (มปป.). *คู่มือการคัดเลือกหนังสือสำหรับเด็กแต่ ละวัย*, สืบค้น เมื่อ 15 พฤศจิกายน 2561, จาก <https://www.tkpark.or.th/stocks/extra/000597.pdf>
- รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์. (2557). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ละออ คันธวงศ์. (2551). *ผลการใช้กิจกรรมพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4* (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต). ลำปาง: มหาวิทยาลัย ราชภัฏลำปาง.
- ลินจง จันทรวราทิตย์. (2542). *การอ่านเพื่อชีวิต*. นครปฐม: สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- วาสนา โพธิ์วัลย์. (2549). *การศึกษาผลการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธี ACR ที่มีต่อความสามารถ ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- แวมยุรา เหมือนนิล. (2541). *การอ่านจับใจความ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร. (2548). *การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมนิสัย รักการอ่านภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2540). *การอ่านเพื่อชีวิต*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อแกรมมี.

- ศิริวรรณ เสนา. (2541). การศึกษาลักษณะของเนื้อความสำหรับฝึกคัดลายมือที่ส่งผลต่อพัฒนาการและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศิริรัตน์ เจริญจันทร์. (2536). การอ่านและการสร้างนิสัยการอ่าน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). พื้นฐานการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สนิท ตั้งทวี (2538). อ่านไทย. มหาสารคาม: โอเดียนสโตร์.
- ลิตรา ศรีเหรา. (2560). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สมุท เซ็นต์เชาวนิช. (2542). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล. (2544). การใช้กิจกรรมการอ่านกว้างขวางเพื่อเพิ่มพูนความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2558). คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. มาตรฐานภาษาและวัฒนธรรมไทยโรงเรียนนานาชาติ. สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2561, จาก <https://sites.google.com/site/prachasampan56/prapheth-khxng-rongreinyxekchn>.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ. (2531). การพัฒนาการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเล่ม 1. กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์จำกัด.
- หลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ. (2558). กรุงเทพฯ: โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ.
- อัจฉรา วงษ์โสธร. (2538). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาต่างประเทศ

- Apple, M. (2005d). *Extensive reading and the motivation to read: A preliminary study*. In T. Matikainen (Ed.), *The Proceedings of the Seventh Temple*. University Japan Applied Linguistics Colloquium.
- Azabdaftari, B. (1992). *The Concept of Extensive Reading in the Light of the L1=L2 Hypothesis*. Paper presented at the Annual Meeting of the Teachers of English to Speakers of Other Languages, Vancouver. ERIC Document Reproduction Service No. ED350864.
- Bell, T. (2011). Extensive reading: speed and comprehension. *The Reading Matrix*, 1(1), 32.
- Bonwell, C. C., & Eison, J. A., (1991). *Active Learning: Creating Excitement in the Classroom*. NW: George Washington University.
- Brown, J. D. (2005). *Testing in language program: A comprehensive guide to English language assessment*. New York: McGraw- Hill.
- Chun, E. (2004). Effects of text types and tasks on Korean college students' reading comprehension. *English Teaching*, 59(2), 59-84.
- Day, R., and Bamford, J. (2002). *Extensive Reading in the Second Language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Dubin, F., & Bycina, D. (1991). *Academic reading and the ESL/EFL teacher*. In M. Celce-Murcia (Ed.), *Teaching English as a second or foreign language (2nd ed., pp. 195-209)*. Boston, MA: Heinle & Heinle.
- Ersoz, A. (2000). Six games for EFL/ESL classroom. *The Internet TESL Journal*, 6(6), Retrieved February 11, 2005 from <http://iteslj.org/Lessons/Ersoz-Games.html>
- Grabe, W. & Stoller F. (2011). *Teaching and researching reading*. London: Routledge
- Feathers, K.M. (2004). *Info Text: Reading and learning*. Ontario: Pippin Publishing Corporation.
- Hayashi, K. (1999). Reading strategies and extensive reading in EFL classes. *RELC Journal*, 30(2), 114-132.
- Iwahori, Y. (2008). Developing Reading Fluency: A study of extensive reading in FFL. *Reading in a foreign language*, 20(1), 70-79.
- Krashen, D. S. (1985). *Principles and practice in second language acquisition*. California: University of Southern California.

- Krashen, S. D. & Terrell, T.D. (1983). *The natural approach: Language acquisition in the classroom*. New York : Pergamon Press.
- Lapp, D. & Flood, J. (1986). *Teaching Students to Read*. New York: Macmillian Publishing company.
- Labiod, A. (2007). *Prior Knowledge Activation through Brainstorming to Enhance EFL Learners' Reading Comprehension*. The Case of Second Year Learners at the ENS, Constantine. Dissertation submitted in partial fulfillment of the requirements for the magister degree in Teaching English as a Foreign Language (Reading and Writing Convergences).
- Lai, F, K. . (1993). Effect of Extensive Reading on English Learning in Hongkong. *CUHK Education Journal* 21, (1),22-36. Retrieved from:
<http://w.w.w.sunzi1.lib.hku.hk/hkjo/view/33/3300530.pdf>[2010,August,10]
- Macalister, I. (2008). Integrating extensive reading into an English for a cademic purposes. Program. *The reading Matrix*, 8(1), 23-24
- Miri, B., David, B.-C., & Uri, Z. (2007). Purposely teaching for the promotion of higher-order thinking skills: A case of critical thinking. *Research in Science Education*, 37(4), 353–369. doi: 10.1007/s11165-006-9029-2
- Nuttal, C. (1982). *Teaching skills in a foreign language*. London: Heinemann.
- Pichette, F. (2005). Time Spent on Reading and Reading Comprehension in Second Language Learning. *The Canadian Modern Language Review*, 62(2). 243–262.
- Reis, S. M., & Fogarty, E. (2008). Savoring reading, schoolwide. *Educational Leadership*, 64, 32-36.
- Richard J. S. (1976). *Teaching children to read*. Addison-Wesley Educational Publishers Inc.
- Rivers, W. M., & Temperley, M. S. (1978). *A practical guide to the teaching of English*. New York: Oxford University Press..
- Schmidt, K. (1996). Extensive reading in English: rationale and possibilities for a program at shirayuriGakuen. SeadaiShirayuri. *Journal of General Research*, 24(2), 81-92.
- Smith, C. R. (1999). *Learning disabilities The interaction of learner, task, and setting*. Boston: Allyn&Bacon.
- Susser, B. & Robb, Th. N. (1990). EFL Extensive Reading Instruction: Research and Procedure. *JALT Journal*, 12 (2).

Valmont, W.J. (1997). *Creating videos for School use*. Boston: Allyn&Bacon

Zhang, F. (2005). *Making feedback last: An integrated approach to feedback in language learning*. In J.-B. Son (Ed.), *Computer-assisted language learning: Concepts, contexts and practices* (pp. 145-164). APACALL Book: iUniverse, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

รายวิชา ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 วันเกิดของฉัน วันเกิดของเธอ แผนการเรียนรู้ที่ 1 นิทานเรื่อง ของขวัญของ
หอยทาก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 คาบคาบเรียนละ 50 นาที

1.มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ป 3/3 ตั้งคำถาม/ตอบคำถามเชิงเหตุผล ลำดับคาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้

ป 3/4 แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ป 3/6 มีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน

2.จุดประสงค์การเรียนรู้

1.สามารถเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน

2.ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

3.แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

4. มีนิสัยรักการอ่าน

3.สาระสำคัญ

- ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการ
ดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

- อ่านร้อยแก้วร้อยกรองนิทาน เรื่องสั้นๆ บทความจากสื่อสารสนเทศ หนังสือที่มีคุณค่า
ตามความสนใจ

4.เนื้อหาสาระ

- เนื้อหาจากหนังสือนิทาน ของขวัญจากหอยทาก วันเกิดของเสือน้อย ขนมหักของคุณ
ยาย น้ำแข็งไสไสน้ำหวานและหนังสือที่ครูจัดไว้ให้อ่านนอกชั้นเรียน

5. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
คาบเรียนที่ 1 ขั้นที่ 1 การสนทนา เกี่ยวกับหนังสือ	- ครูแนะนำหนังสือเรื่องของขวัญของหอยทากที่คัดเลือกมาให้ให้นักเรียน อ่านจำนวน 1 เรื่อง โดยครูเปิดหนังสือ เล่าเรื่องคร่าวๆ เพื่อกระตุ้นให้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักอยากอ่านหนังสือนิทานเรื่องดังกล่าว
ขั้นที่ 2 การปฏิบัติ (การอ่านในชั้น เรียน)	1. ครูแจกบทอ่านนิทานเรื่อง ของขวัญจากหอยทากให้นักเรียนทุกคน 2. ครูอ่านนิทานให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู 3. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนช่วยกันคิดจากชื่อเรื่องที่อ่าน เช่น นิทานเรื่อง ของขวัญจากหอยทาก ว่าเป็นเรื่อง เกี่ยวกับอะไร 4. นักเรียนตอบคำถามจากการอ่านชื่อเรื่อง 5. ครูตั้งคำถามเป็นระยะ ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่ อ่าน 6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านและให้เขียนตามเข้าใจของ ตนเอง โดยครูคอยตรวจดูแลการเขียนของนักเรียนที่มีปัญหา
คาบเรียนที่ 2 ขั้นที่ 3 ชั้นการอ่าน ในใจด้วยตนเอง	1. ครูจัดเตรียมบทอ่านนิทาน 4 เรื่อง คือวันเกิดของเสือน้อย เตรียมงาน เลี้ยง ขนมเค้กของคุณชาย และน้ำแข็งไสใส่น้ำหวาน 2. แบ่งนักเรียนเป็น 7 กลุ่มและให้นักเรียนเลือกหนังสือตามความสนใจ ของตนเอง 3. ครูให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ตนเลือกและอ่านในใจแล้วครูจับเวลาใน การอ่าน 2-3 นาที เมื่อหมดเวลาให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำสุดท้ายที่อ่าน แล้ว ทำซ้ำอีก 1 ครั้งเพื่อทดสอบความเร็วในการอ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียน อ่านจนจบเรื่อง 4. ครูแจกใบงานให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 5. ครูอธิบายมุมหนังสือในชั้นเรียน และนักเรียนยืมหนังสือกลับไปอ่าน เองนอกชั้นเรียน

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
<p>คาบเรียนที่ 3 ขั้นที่ 4 การอภิปรายเรื่องที่อ่าน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1.ครูจัดกลุ่มนักเรียน จำนวน 7 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน 5 กลุ่มและ กลุ่มละ 2 คน 2 กลุ่มและแต่ละกลุ่มเลือกหนังสือนิทานที่สนใจอ่าน 2.แจกใบงานกลุ่มให้นักเรียนและนักเรียนแบ่งหน้าที่กันเพื่อเลือกทำในแต่ละหัวข้อคำถามที่ครูให้ไว้ 3.ครูนำใบงานเดี่ยว 1 ใบงานและอธิบายการทำใบงานให้นักเรียนทราบ 4.ตรวจสอบผลงานนักเรียนและเลือกผลงานที่ดีที่สุดในแต่ละใบงานมานำเสนอหน้าชั้นเรียน 5.ครูเปิดวิทัศน์เกี่ยวกับการเล่านิทาน เพื่อให้ให้นักเรียนได้เข้าใจประโยชน์ของการนำนิทานมาใช้และนำความเข้าใจจากการอ่านนิทานมาสร้างผลงานเพื่อนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน 6.ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องที่เรียนอีกครั้ง และให้ปรึกษากันเพื่อนำมาเสนอหน้าชั้นเรียนในครั้งต่อไป
<p>คาบเรียนที่ 4 ขั้นที่ 5 การเล่าทวนเรื่อง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1.ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มเดิมจากคาบเรียนที่แล้ว 2.ให้นักเรียนช่วยกันทบทวนสิ่งที่ได้เรียนไปในคาบที่แล้ว 3.ให้เวลาแต่ละกลุ่มเตรียมตัวออกมานำเสนอการเล่าทวนเรื่องตามที่กลุ่มตนได้อ่านร่วมกันหน้าชั้นเรียน 4.ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอการเล่าทวนเรื่องตามวิธีที่แต่ละกลุ่มต้องการนำเสนอ จากนั้นครูให้คะแนนของแต่ละกลุ่มและให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นและสรุปหลังการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม

สื่อการเรียนรู้

1. บทอ่านนิทาน เรื่อง ของขวัญของหอยทาก วันเกิดของเสือน้อย เตรียมงานเลี้ยง ขนมเค้กของคุรยายและน้ำแข็งไสใส่น้ำหวาน
2. หนังสือนิทานสำหรับเด็กอายุ 7-10 ปี ที่แบ่งตามระดับความสามารถในการอ่าน ระดับ ก ข ค ง
3. ใบงานกลุ่ม 1 ใบงาน
4. ใบงานเดี่ยว 1 ใบงาน
 - ใบงานการตอบคำถามและเขียนสรุปความ
 - ใบงานการเล่าปากเปล่า
5. สมุดบันทึกการอ่านนอกเวลาเรียน

แผนการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
 รายวิชา ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 วันเกิดของฉัน วันเกิดของเธอ แผนการเรียนรู้ที่ 2 บทอ่านเรื่อง จู๊บกับจ๊ีบ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 คาบคาบเรียนละ 50 นาที

1.มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
 แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

- ป 3/3 ตั้งคำถาม/ตอบคำถามเชิงเหตุผลลำดับคาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้
- ป 3/4 แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ป 3/6 มีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน

2.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.สามารถเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน
- 2.ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
- 3.แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
4. มีนิสัยรักการอ่าน

3.สาระสำคัญ

- ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการ
 ดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

- อ่านร้อยแก้วร้อยกรองนิทาน เรื่องสั้นๆ บทความจากสื่อสารสนเทศ หนังสือที่มีคุณค่า
 ตามความสนใจ

4.เนื้อหาสาระ

- เนื้อหาจากบทอ่านเรื่อง เรื่องจู๊บกับจ๊ีบ โลงออกไปที่ จักรยานคันใหม่ เตะสุดแรง เต็มขอมแพ้ว
 และหนังสือนิทานที่ครูจัดไว้ให้อ่านนอกชั้นเรียน

5. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
คาบเรียนที่ 1 ขั้นที่ 1 การสนทนา เกี่ยวกับหนังสือ	- ครูแนะนำบทอ่านเรื่องจู้กับจิบที่คัดเลือกมาให้ให้นักเรียนอ่านจำนวน 1 เรื่อง โดยครูเล่าเรื่องคร่าวๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากอ่านบทอ่านเรื่องดังกล่าว
ขั้นที่ 2 การปฏิบัติ (การอ่านในชั้นเรียน)	1. ครูแจกบทอ่านบทอ่านเรื่อง จู้กับจิบให้นักเรียนทุกคน 2. ครูอ่านนิทานให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู 3. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนช่วยกันคิดจากชื่อเรื่องที่อ่าน เช่น บทอ่านนี้ ว่าเป็นเรื่อง เกี่ยวกับอะไร 4. นักเรียนตอบคำถามจากการอ่านชื่อเรื่อง 5. ครูตั้งคำถามเป็นระยะ ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามจาก เรื่องที่อ่าน 6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านและให้เขียนตามเข้าใจของ ตนเองโดยครูคอยตรวจดูแลการเขียนของนักเรียนที่มีปัญหา
คาบเรียนที่ 2 ขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านใน ใจด้วยตนเอง	1. ครูจัดเตรียมบทอ่าน 4 เรื่องที่มีเนื้อหาแตกต่างกันคือ เต๋ไม่ยอมแพ้ โล่งอกไปที จักรยานคันใหม่ และพัคและนัค 2. แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่มและให้นักเรียนเลือกหนังสือตามความ สนใจของตนเอง 3. ครูให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ตนเลือกและอ่านในใจแล้วครูจับเวลา ในการอ่าน 2-3 นาที เมื่อหมดเวลาให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำสุดท้ายที่ อ่าน แล้วทำซ้ำอีก 1 ครั้งเพื่อทดสอบความเร็วในการอ่าน หลังจากนั้น ให้นักเรียนอ่านจนจบเรื่อง 4. ครูแจกใบงานให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
<p>คาบเรียนที่ 3 ขั้นที่ 4 การอภิปรายเรื่องที่อ่าน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1.ครูจัดกลุ่มนักเรียน จำนวน 7 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน 5 กลุ่มและ กลุ่มละ 2 คน 2 กลุ่มและ เป็นกลุ่มเดิมและให้เลือกบทอ่านที่สนใจอ่าน 2.แจกใบงานกลุ่มให้นักเรียนและนักเรียนแบ่งหน้าที่กันเพื่อเลือกทำในแต่ละหัวข้อคำถามที่ครูให้ไว้ 3.ครูนำใบงานเดี่ยว 1 ใบงานและอธิบายการทำใบงานให้นักเรียนทราบ 4.ตรวจสอบผลงานนักเรียนและเลือกผลงานที่ดีที่สุดในแต่ละใบงานมานำเสนอหน้าชั้นเรียน 5.ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องที่เรียนอีกครั้ง และให้ปรึกษาเพื่อนำมาเสนอหน้าชั้นเรียนในครั้งต่อไป 6. ครูตรวจแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนและบันทึกผล
<p>คาบเรียนที่ 4 ขั้นที่ 5 การเล่าทวนเรื่อง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1.ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มเดิมจากคาบเรียนที่แล้ว 2.ให้นักเรียนช่วยกันทบทวนสิ่งที่ได้เรียนไปในคาบที่แล้ว 3.ให้เวลาแต่ละกลุ่มเตรียมตัวออกมานำเสนอการเล่าทวนเรื่องตามที่กลุ่มตนได้อ่านร่วมกันหน้าชั้นเรียน 4.ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอการเล่าทวนเรื่องตามวิธีที่แต่ละกลุ่มต้องการนำเสนอ จากนั้นครูให้คะแนนของแต่ละกลุ่มและให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นและสรุปหลังการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม

6.สื่อการเรียนรู้

1. บทอ่าน เรื่อง จู๊บกั๊กจู๊บ เต้ไม่ยอมแพ้ โลงอกไปที จักรยานคันใหม่ และพัดและนัค
2. หนังสือนิทานสำหรับเด็กอายุ 7-10 ปี
- 3.ใบงานกลุ่ม 1 ใบ
- 4.ใบงานเดี่ยว 1 ใบงาน
 - ใบงานการเขียนสรุปความ
 - ใบงานการเล่าปากเปล่า
5. สมุดบันทึกการอ่านนอกเวลาเรียน

แผนการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

รายวิชา ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 กิจวัตรประจำวัน แผนการเรียนรู้ที่ 3 การ์ตูนเรื่อง เมืองเลอะเทอะ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 คาบคาบเรียนละ 50 นาที

1.มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
 แก้ปัญหาในการดำเนิน

ชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ป 3/3 ตั้งคำถาม/ตอบคำถามเชิงเหตุผลลำดับคาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้

ป 3/4 แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ป 3/6 มีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน

2.จุดประสงค์การเรียนรู้

1.สามารถเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน

2.ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

3.แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

4. มีนิสัยรักการอ่าน

3.สาระสำคัญ

-ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนิน

ชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

-อ่านร้อยแก้วร้อยกรองนิทาน เรื่องสั้นๆ บทความจากสื่อสารสนเทศ หนังสือที่มีคุณค่าตามความ
 สนใจ

4.เนื้อหาสาระ

- เนื้อหาจากการ์ตูนและหนังสือนิทานที่ครูจัดไว้ให้อ่านนอกชั้นเรียน

5. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
<p>คาบเรียนที่ 1</p> <p>ขั้นที่ 1 การสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ</p>	<p>- ครูแนะนำการ์ตูนเรื่อง เมืองเลอะเทอะ ที่คัดเลือกมาให้ให้นักเรียนอ่านจำนวน 1 เรื่อง โดยครู เล่าเรื่องคร่าวๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักอยากอ่านสื่อโฆษณาเรื่องดังกล่าว</p>
<p>ขั้นที่ 2 การปฏิบัติ (การอ่านในชั้นเรียน)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูแจกบทอ่านการ์ตูนเรื่อง เมืองเลอะเทอะให้นักเรียนทุกคน 2. ครูอ่านการ์ตูนให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู 3. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนช่วยกันคิดจากชื่อเรื่องที่อ่าน เช่น การ์ตูนเรื่อง เมืองเลอะเทอะนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และสังเกตล่องหนสนทนาของตัวละครที่เป็นแบบคำพูด ความคิด และการแสดงอารมณ์ 4. ครูตั้งคำถามเป็นระยะ ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านและให้วาดภาพสรุปเรื่องตามเข้าใจของตนเอง โดยครูคอยตรวจดูแลการลำดับเหตุการณ์ของนักเรียนที่มีปัญหา 6. ครูเปิดวิดีโอทัศน์การพากษ์การ์ตูน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวิธีการใช้น้ำเสียงทำเสียงประกอบบทบาทให้กับตัวละคร
<p>คาบเรียนที่ 2</p> <p>ขั้นที่ 3</p> <p>ขั้นการอ่านในใจด้วยตนเอง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูจัดเตรียมการ์ตูน 5 เรื่องเมืองเลอะเทอะ, ยักษ์ดำ, แมวน้อยกับยักษ์ตัวโต, กิ้งกือชื่อมือถือและเสื้อขี้เปื้อน 2. แบ่งนักเรียนเป็น 7 กลุ่มและให้นักเรียนเลือกอ่านการ์ตูนตามความสนใจของตนเอง 3. ครูให้นักเรียนอ่านการ์ตูนที่ตนเลือกและอ่านในใจแล้วครูจับเวลาในการอ่าน 2-3 นาที เมื่อหมดเวลาให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำสุดท้ายที่อ่านแล้วทำซ้ำอีก 1 ครั้งเพื่อทดสอบความเร็วในการอ่าน จากนั้นให้นักเรียนอ่านจนจบเรื่อง 4. ครูแจกใบงานให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
<p>คาบเรียนที่ 3 ขั้นที่ 4</p> <p>การอภิปรายเรื่องที่อ่าน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1.ครูจัดกลุ่มนักเรียน จำนวน 7 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน 5 กลุ่มและ กลุ่มละ 2 คน 2 กลุ่มและ เป็นกลุ่มเดิมและให้เลือกการ์ตูนเรื่องที่สนใจอ่าน 2.แจกใบงานกลุ่มให้นักเรียนและนักเรียนแบ่งหน้าที่กันเพื่อเลือกทำในแต่ละหัวข้อคำถามที่ครูให้ไว้ 3.ครูนำใบงานเดี่ยว 1 ใบงานและอธิบายการทำใบงานให้นักเรียนทราบ 4.ตรวจสอบผลงานนักเรียนและเลือกผลงานที่ดีที่สุดในแต่ละใบงานมานำเสนอหน้าชั้นเรียน 5.ครูเปิดวิดีโอทัศน์เกี่ยวกับการ์ตูนและการพากย์การ์ตูน เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจประโยชน์ของการนำการ์ตูนมาใช้และนำความเข้าใจจากการ์ตูนที่อ่านมาสร้างผลงานเพื่อนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน 6.ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องที่เรียนอีกครั้ง และให้ปรึกษากันเพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียนในครั้งต่อไป
<p>คาบเรียนที่ 4 ขั้นที่ 5</p> <p>การเล่าทวนเรื่อง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1.ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มเดิมจากคาบเรียนที่แล้ว 2.ให้นักเรียนช่วยกันทบทวนการ์ตูนที่กลุ่มตนเองเลือกอ่านไปในคาบที่แล้ว 3. นักเรียนแบ่งหน้าที่และเตรียมการนำเสนอเล่าเรื่องโดยวิธีการทำเสียงประกอบบทบาท 4.ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอการเล่าเรื่องโดยทำเสียงประกอบบทบาท จากนั้นครูให้คะแนนของแต่ละกลุ่มและให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นและสรุปหลังการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม

สื่อการเรียนรู้

1.การ์ตูนเรื่อง เมืองเลอะเทอะ, ยักษ์ดำ, แมวน้อยกับยักษ์ตัวโต, กิ้งกือชื่อมือถือ และเสือขี้เปื้อน

2. หนังสือนิทานสำหรับเด็กอายุ 7-10 ปี

3.ใบงานกลุ่ม 1 ใบงาน

4.ใบงานเดี่ยว 1 ใบงาน – ใบงานการวาดรูปสรุปเรื่อง - ใบงานการเล่าปากเปล่า

5. สมุดบันทึกการอ่านนอกเวลาเรียน

แผนการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
 รายวิชา ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 กิจวัตรประจำวัน แผนการเรียนรู้ที่ 4 สื่อ โฆษณาเรื่อง การใช้ถุงผ้าช่วย
 โลกร้อนได้มาก
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 คาบคาบเรียนละ 50 นาที

1.มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
 แก้ปัญหาในการดำเนิน
 ชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

- ป 3/1 อ่านออกเสียงเรื่องสั้นและบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว
- ป 3/3 ตั้งคำถาม/ตอบคำถามเชิงเหตุผลลำดับความคิด เน้นเหตุการณ์ สรุปความรู้
- ป 3/4 แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

2.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.สามารถเล่าเรื่องและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
- 2.แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- 3.สามารถอ่านได้อย่างมั่นใจได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว

3.สาระสำคัญ

- ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนิน
 ชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
- อ่านร้อยแก้วร้อยกรองนิทาน เรื่องสั้นๆ บทความจากสื่อสารสนเทศ หนังสือที่มีคุณค่าตามความ
 สนใจ

4.เนื้อหาสาระ

- เนื้อหาจากสื่อโฆษณาและหนังสือนิทานที่ครูจัดไว้ให้อ่านนอกชั้นเรียน

5. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
<p>คาบเรียนที่ 1 ขั้นที่ 1 การสนทนา เกี่ยวกับหนังสือ</p>	<p>- ครูแนะนำสื่อโฆษณาเรื่อง การใช้ถุงผ้าช่วยโลกร้อนได้มาก ที่คัดเลือกมาให้ให้นักเรียนอ่านจำนวน 1 เรื่อง โดยครู เล่าเรื่องคร่าวๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกลอยอยากอ่านสื่อโฆษณาเรื่องดังกล่าว</p>
<p>ขั้นที่ 2 การปฏิบัติ (การอ่านในชั้นเรียน)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูแจกบทอ่านสื่อโฆษณา เรื่อง การใช้ถุงผ้าช่วยโลกร้อน ได้มาก ให้นักเรียนทุกคน 2. ครูอ่านสื่อโฆษณาสื่อเรื่อง การใช้ถุงผ้าช่วยโลกร้อนได้มากให้ นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู 3. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนช่วยกันคิดจากชื่อเรื่องที่อ่าน เช่น สื่อ โฆษณานี้ว่าเป็นเรื่อง เกี่ยวกับอะไรและจุดประสงค์ของโฆษณา 4. นักเรียนตอบคำถามจากการอ่านชื่อเรื่อง 5. ครูตั้งคำถามเป็นระยะ ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามจาก เรื่องที่อ่าน 6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านและให้เขียนตามเข้าใจของ ตนเอง โดยครูคอยตรวจดูแลการเขียนของนักเรียนที่มีปัญหา
<p>คาบเรียนที่ 2 ขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านในใจด้วย ตนเอง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูจัดเตรียมสื่อโฆษณา 4 เรื่องที่มีเนื้อหาแตกต่างกัน คือ งานที่ระลึก วัน ไปรษณีย์โลก, น้ำดื่มฮาวดี, MRT พาผู้สูงอายุโดยสารฟรีวัน สงกรานต์และบ้านขนมละมุน 2. แบ่งนักเรียนเป็น 7 กลุ่มและให้นักเรียนเลือกโฆษณาตามความ สนใจของตนเอง 3. ครูให้นักเรียนอ่านสื่อโฆษณาที่ตนเลือกและอ่านในใจแล้วครูจับ เวลาในการอ่าน 2-3 นาที เมื่อหมดเวลาให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำ สุดท้ายที่อ่าน แล้วทำซ้ำอีก 1 ครั้งเพื่อทดสอบความเร็วในการอ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านจนจบเรื่อง 4. ครูแจกใบงานให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

คาบเรียน/ชั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
<p>คาบเรียนที่ 3 ชั้นที่ 4</p> <p>การอภิปรายเรื่องที่อ่าน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1.ครูจัดกลุ่มนักเรียน จำนวน 7 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน 5 กลุ่มและ กลุ่มละ 2 คน 2 กลุ่มและ เป็นกลุ่มเดิมและให้เลือกโฆษณาเรื่องที่สนใจอ่าน 2.แจกใบงานกลุ่มให้นักเรียนและนักเรียนแบ่งหน้าที่กันเพื่อเลือกทำในแต่ละหัวข้อคำถามที่ครูให้ไว้ 3.ครูนำใบงานเดี่ยว 1 ใบงานและอธิบายการทำใบงานให้นักเรียนทราบ 4.ตรวจสอบผลงานนักเรียนและเลือกผลงานที่ดีที่สุดในแต่ละใบงานมานำเสนอหน้าชั้นเรียน 5.ครูเปิดวิดีโอทัศน์เกี่ยวกับโฆษณาที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจประโยชน์ของการนำโฆษณามาใช้และนำความเข้าใจจากโฆษณาสร้างผลงานเพื่อการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน 6.ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องที่เรียนอีกครั้ง และให้ปรึกษากันเพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียนในครั้งต่อไป 7. ครูตรวจแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนและบันทึกผล
<p>คาบเรียนที่ 4 ชั้นที่ 5</p> <p>การเล่าทวนเรื่อง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1.ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มเดิมจากคาบเรียนที่แล้ว 2.ให้นักเรียนช่วยกันทบทวนสิ่งที่ได้เรียนไปในคาบที่แล้ว 3.ให้เวลาแต่ละกลุ่มเตรียมตัวออกมานำเสนอการเล่าทวนเรื่องตามที่กลุ่มตนได้อ่านร่วมกันหน้าชั้นเรียน 4.ครูให้คะแนนการนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่มและให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นและสรุปหลังการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม

สื่อการเรียนรู้

1. สื่อโฆษณาเรื่อง บ้านขนมละมุน น้ำดื่มชาวตี้ MRT พาผู้สูงอายุโดยสารฟรีวันสงกรานต์ งานที่ระลึกวันไปรษณีย์โลก และการใช้ถุงผ้าช่วยลดโลกร้อนได้มาก
2. หนังสือนิทานสำหรับเด็กอายุ 7-10 ปี
- 3.ใบงานกลุ่ม 1ใบงาน - ใบงานสรุปสาระสำคัญ
- 4.ใบงานเดี่ยว 1ใบงาน- ใบงานการออกแบบโฆษณา
5. สมุดบันทึกการอ่านนอกเวลาเรียน

แผนการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
 รายวิชา ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 กิจวัตรประจำวัน แผนการเรียนรู้ที่ 5 บทความเรื่อง ฟิ่ง
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 คาบคาบเรียนละ 50 นาที

1.มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
 แก้ปัญหาในการดำเนิน

ชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

- ป 3/1 อ่านออกเสียงเรื่องสั้นและบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว
- ป 3/3 ตั้งคำถาม/ตอบคำถามเชิงเหตุผลลำดับคาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้
- ป 3/4 แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

2.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.สามารถเล่าเรื่องและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
- 2.แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- 3.สามารถอ่านได้อย่างมั่นใจ ได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว

3.สาระสำคัญ

-ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนิน
 ชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

-อ่านร้อยแก้วร้อยกรองนิทาน เรื่องสั้นๆ บทความจากสื่อสารสนเทศ หนังสือที่มีคุณค่าตามความ
 สนใจ

4.เนื้อหาสาระ

- เนื้อหาจากสื่อโฆษณาเรื่อง ฝิ่งวินัย และหนังสือนิทานที่ครูจัดไว้ให้อ่านนอกชั้นเรียน

5. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
คาบเรียนที่ 1 ขั้นที่ 1 การสนทนา เกี่ยวกับหนังสือ	- ครูแนะนำหนังสือที่คัดเลือกมาให้ให้นักเรียนอ่านจำนวน 1 เรื่อง โดยครูเปิดหนังสือ เล่าเรื่องคร่าวๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากอ่านหนังสือนิทานเรื่องดังกล่าว
ขั้นที่ 2 การปฏิบัติ (การอ่านในชั้นเรียน)	1. แจกบทความเรื่อง วันเกิดให้นักเรียนทุกคน 2. ครูอ่านบทความเรื่องดังกล่าวให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู 3. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนช่วยกันคิดจากชื่อเรื่องที่อ่าน เช่น บทความเรื่องวันเกิด ว่าเป็นเรื่อง เกี่ยวกับอะไร 4. นักเรียนตอบคำถามจากการอ่านชื่อเรื่อง 5. ครูตั้งคำถามเป็นระยะ ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านและให้เขียนตามเข้าใจของตนเอง โดยครูคอยตรวจดูแลการเขียนของนักเรียนที่มีปัญหา
คาบเรียนที่ 2 ขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านใน ใจด้วยตนเอง	1. ครูจัดเตรียมบทความ 4 เรื่อง ผึ้ง อาหารมีสีส้ม ช่วยกันประหยัดพลังงานและพี่ช่างคือผู้บุกเบิกแหล่งน้ำ 2. แบ่งนักเรียนเป็น 7 กลุ่มและให้นักเรียนเลือกบทความตามความสนใจของตนเอง 3. ครูให้นักเรียนอ่านบทความที่ตนเลือกและอ่านในใจแล้วครูจับเวลาในการอ่าน 2-3 นาที เมื่อหมดเวลาให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำสุดท้ายที่อ่าน แล้วทำซ้ำอีก 1 ครั้งเพื่อทดสอบความเร็วในการอ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านจนจบเรื่อง 4. ครูแจกใบงานให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
คาบเรียนที่ 3 ขั้นที่ 4 การอภิปรายเรื่องที่อ่าน	1. ครูจัดกลุ่มนักเรียน จำนวน 7 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน 5 กลุ่มและ กลุ่มละ 2 คน 2 กลุ่มและ เป็นกลุ่มเดิมและให้เลือกบทความเรื่องที่สนใจอ่าน 2. แจกใบงานกลุ่มให้นักเรียนและนักเรียนแบ่งหน้าที่กันเพื่อเลือกทำในแต่ละหัวข้อคำถามที่ครูให้ไว้

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
คาบเรียนที่ 3 ขั้นที่ 4 การอภิปรายเรื่องที่อ่าน	3.ครูนำใบงานเดี่ยว 1 ใบงานและอธิบายการทำใบงานให้นักเรียนทราบ 4.ตรวจสอบผลงานนักเรียนและเลือกผลงานที่ดีที่สุดในแต่ละใบงานมานำเสนอหน้าชั้นเรียน 5.ครูเปิดวิดิทัศน์เกี่ยวกับรายการทางสารคดีที่เกี่ยวกับบทอ่าน เพื่อให้ นักเรียนได้เข้าใจประโยชน์ของการนำบทความมาใช้และนำความเข้าใจจากบทอ่านมาสร้างผลงานเพื่อการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน 6.ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องที่เรียนอีกครั้ง และให้ปรึกษากันเพื่อนำมาเสนอหน้าชั้นเรียนในครั้งต่อไป
คาบเรียนที่ 4 ขั้นที่ 5 การเล่าทวนเรื่อง	1.ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มเดิมจากคาบเรียนที่แล้ว 2.ให้นักเรียนช่วยกันทบทวนสิ่งที่ได้เรียนไปในคาบที่แล้ว 3.ให้เวลาแต่ละกลุ่มเตรียมตัวออกมานำเสนอการเล่าทวนเรื่องตามที่กลุ่มตนได้อ่านร่วมกันหน้าชั้นเรียน 4.ครูให้คะแนนการนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่มและให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นและสรุปหลังการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม

สื่อการเรียนรู้

1. บทความ เรื่อง ผึ้ง อาหารมีสีส้ม ช่วยกันประหยัดพลังงานและพี่ช้างคือผู้บุกเบิกแหล่งน้ำ
2. หนังสือนิทานสำหรับเด็กอายุ 7-10 ปี
3. ใบงานกลุ่ม 1 ใบงาน
4. ใบงานเดี่ยว 1 ใบงาน
 - ใบงานการเขียนสรุปความ
 - ใบงานการเล่าปากเปล่า
5. สมุดบันทึกการอ่านนอกเวลาเรียน

แผนการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
 รายวิชา ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 กิจวัตรประจำวัน แผนการเรียนรู้ที่ 6 ขำ เรื่อง แม่มะลิจัดปาร์ตี้
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 คาบคาบเรียนละ 50 นาที

1.มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
 แก้ปัญหาในการดำเนิน

ชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

- ป 3/1 อ่านออกเสียงเรื่องสั้นและบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว
- ป 3/3 ตั้งคำถาม/ตอบคำถามเชิงเหตุผลลำดับความคิดเนเหตุการ์ณ์ สรุปความรู้
- ป 3/4 แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

2.จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.สามารถเล่าเรื่องและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
- 2.แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- 3.สามารถอ่าน ได้อย่างมั่นใจ ได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว

3.สาระสำคัญ

-ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนิน
 ชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

-อ่านร้อยแก้วร้อยกรองนิทาน เรื่องสั้นๆ บทความจากสื่อสารสนเทศ หนังสือที่มีคุณค่าตามความ
 สนใจ

4.เนื้อหาสาระ

- เนื้อหาจากหนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์และหนังสือนิทานที่ครูจัดไว้ให้อ่านนอกชั้น
 เรียน

5. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
คาบเรียนที่ 1 ขั้นที่ 1 การสนทนา เกี่ยวกับข่าว	- ครูแนะนำข่าวที่คัดเลือกมาให้ให้นักเรียนอ่านจำนวน 1 เรื่อง เรื่องแม่ มะลิจัดปาร์ตี้ โดยครูเล่าเรื่องคร่าวๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิด ความรู้สึกรักอยากอ่านข่าวเรื่องดังกล่าว
ขั้นที่ 2 การปฏิบัติ (การอ่านในชั้นเรียน)	1.ครูแจกข่าวเรื่องแม่มะลิจัดปาร์ตี้ ให้ให้นักเรียนทุกคน 2.ครูอ่านข่าวให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู 3. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนช่วยกันคิดจากชื่อเรื่องที่อ่าน เช่น แม่มะลิ จัดปาร์ตี้ว่าเป็นเรื่อง เกี่ยวกับอะไร 4. นักเรียนตอบคำถามจากการอ่านชื่อเรื่อง 5. ครูตั้งคำถามเป็นระยะ ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามจาก เรื่องที่อ่าน 6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่านและให้เขียนตามเข้าใจของ ตนเองโดยครูคอยตรวจดูแลการเขียนของนักเรียนที่มีปัญหา
คาบเรียนที่ 2 ขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านใน ใจด้วยตนเอง	1.ครูจัดเตรียมข่าว 4 เรื่องที่มีเนื้อหาแตกต่างกัน คือ แม่มะลิจัดปาร์ตี้ พลิกชีวิตใหม่ ลงจอดบนดวงจันทร์ บินโซว์วันเด็กและเจอฟูงวาฟ เพชฌฆาต 2.แบ่งนักเรียนเป็น 7 กลุ่มและให้นักเรียนเลือกข่าวตามความสนใจ ของตนเอง 3.ครูให้นักเรียนอ่านข่าวที่ตนเลือกและอ่านในใจแล้วครูจับเวลาใน การอ่าน 2-3 นาที เมื่อหมดเวลาให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำสุดท้ายที่อ่าน แล้วทำซ้ำอีก 1 ครั้งเพื่อทดสอบความเร็วในการอ่าน หลังจากนั้นให้ นักเรียนอ่านจนจบเรื่อง 4. ครูแจกใบงานให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

คาบเรียน/ชั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
<p data-bbox="363 353 513 389">คาบเรียนที่ 3</p> <p data-bbox="400 412 477 448">ชั้นที่ 4</p> <p data-bbox="304 470 572 506">การอภิปรายเรื่องที่อ่าน</p>	<ol data-bbox="603 360 1385 1137" style="list-style-type: none"> 1.ครูจัดกลุ่มนักเรียน จำนวน 7 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน 5 กลุ่มและ กลุ่มละ 2 คน 2 กลุ่มและ เป็นกลุ่มเดิมและให้เลือกบทความเรื่องที่สนใจอ่าน 2.แจกใบงานกลุ่มให้นักเรียนและนักเรียนแบ่งหน้าที่กันเพื่อเลือกทำในแต่ละหัวข้อคำถามที่ครูให้ไว้ 3.ครูนำใบงานเดี่ยว 1 ใบงานและอธิบายการทำใบงานให้นักเรียนทราบ 4.ตรวจสอบผลงานนักเรียนและเลือกผลงานที่ดีที่สุดในแต่ละใบงานมานำเสนอหน้าชั้นเรียน 5.ครูเปิดวิดีโอทัศน์เกี่ยวกับการรายงานข่าว เพื่อให้ นักเรียน ได้เข้าใจประโยชน์ของการนำข่าวมาใช้และนำความเข้าใจจากการอ่านข่าวมาสร้างผลงานเพื่อการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน 6.ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องที่เรียนอีกครั้ง และให้ปรึกษากันเพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียนในครั้งต่อไป 7. ครูตรวจแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนและรวมผลทุกครั้ง
<p data-bbox="363 1160 513 1196">คาบเรียนที่ 4</p> <p data-bbox="400 1218 477 1254">ชั้นที่ 5</p> <p data-bbox="344 1276 533 1312">การเล่าทวนเรื่อง</p>	<ol data-bbox="603 1167 1385 1659" style="list-style-type: none"> 1.ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มเดิมจากคาบเรียนที่แล้ว 2.ให้นักเรียนช่วยกันทบทวนสิ่งที่ได้เรียนไปในคาบที่แล้ว 3.ให้เวลาแต่ละกลุ่มเตรียมตัวออกมานำเสนอการเล่าทวนเรื่องตามที่กลุ่มตนได้อ่านร่วมกันหน้าชั้นเรียน 4.ครูให้คะแนนการนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่มและให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นและสรุปหลังการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม 5. ครูแสดงผลคะแนนการอ่านนอกชั้นเรียนและประกาศชื่อนักเรียนที่อ่านหนังสือได้มากที่สุดจำนวน 3 คน และมอบของรางวัลให้แก่ นักเรียนที่เป็นสุดยอดนักอ่าน

สื่อการเรียนรู้

1. ข้าว เรื่อง แม่มะลิจัดปาร์ตี้ พลิกชีวิตใหม่ ลงจอดบนดวงจันทร์และบินโซววันเด็ก
2. หนังสือนิทานสำหรับเด็กอายุ 7-10 ปี
3. ใบงานกลุ่ม 1 ใบงาน
4. ใบงานเดี่ยว 1 ใบงาน
 - ใบงานการเขียนสรุปความข่าว
 - ใบงานการเล่าปากเปล่า
5. สมุดบันทึกการอ่านนอกเวลาเรียน

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแบบฝึกหัดกิจกรรมการอ่านในและนอกชั้นเรียน

ตัวอย่างนิทาน

1. เรื่อง ของขวัญของหอยทาก

ในป่าใหญ่แห่งหนึ่งสัตว์ทั้งหลายช่วยกันเตรียมจัดงานวันเกิดให้นางฟ้า พวกมันพยายามหาของขวัญที่โดนใจนางฟ้ามากที่สุด สัตว์แต่ละตัวต่างอวดว่า นางฟ้าจะต้องชอบของขวัญของมันมากที่สุด เหลือเพียงหอยทากที่ยังหาของขวัญไม่ได้ มันจึงเดินไปหาในป่า

“สวัสดีจ๊ะหอยทาก มาดูของขวัญของฉันสิจ๊ะ นี่เป็นไข่มุกใหญ่ที่สุดเท่าที่ฉันเคยออกมาไข่มุกมาเลยนะ นางฟ้าต้องชอบของขวัญที่ฉันให้แน่ๆเลย” แม่เป็ดอวด “หอยทากให้อะไรเป็นของขวัญสำหรับนางฟ้าละจ๊ะ” แม่เป็ดถาม “ยังไม่มีเลยครับ” หอยทากตอบแล้วเดินต่อไป

“สวัสดีจ๊ะหอยทาก มาดูของขวัญของฉันสิจ๊ะ นี่เป็นพัดหางนกยูงที่สวยงามที่สุดเท่าที่ฉันเคยทำมาเลยนะ นางฟ้าต้องชอบของขวัญที่ฉันให้แน่ๆเลย” นกยูงอวด “หอยทากให้อะไรเป็นของขวัญสำหรับนางฟ้าละจ๊ะ” นกยูงถาม “ยังไม่มีเลยครับ” หอยทากตอบแล้วเดินต่อไป

“สวัสดีจ๊ะหอยทาก มาดูของขวัญของฉันสิจ๊ะ นี่เป็นนมสดรสหวานมันที่อร่อยที่สุดที่ฉันมีเลยนะ นางฟ้าต้องชอบของขวัญที่ฉันให้แน่ๆเลย” แม่วัวอวด “หอยทากให้อะไรเป็นของขวัญสำหรับนางฟ้าละจ๊ะ” แม่วัวถาม “ยังไม่มีเลยครับ” หอยทากตอบแล้วเดินต่อไป

“สวัสดีจ๊ะหอยทาก มาดูของขวัญของเราสิจ๊ะ นี่เป็นผ้าพันคอที่ทำจากขนนกที่สวยงามที่สุดเลยนะ นางฟ้าต้องชอบของขวัญที่พวกเราให้แน่ๆเลย” ฝูงนกอวด “หอยทากให้อะไรเป็นของขวัญสำหรับนางฟ้าละจ๊ะ” ฝูงนกถาม “ยังไม่มีเลยครับ” หอยทากตอบ แล้วเดินต่อไป

“สวัสดีจ๊ะหอยทาก พวกเรากำลังขนน้ำหวานไปทำลูกกวาดให้นางฟ้าจ๊ะ นางฟ้าต้องชอบของขวัญที่พวกเราให้แน่ๆเลย” ฝูงมดอวด แล้วถามว่า “หอยทากให้อะไรเป็นของขวัญสำหรับนางฟ้าละจ๊ะ” “ยังไม่มีเลยครับ” หอยทากตอบ “ไปหาของที่หอยทากชอบสิ นางฟ้าต้องชอบแน่ๆเลย” หัวหน้านมดบอก

หอยทากเดินจนเหนื่อยล้า จึงนั่งพักใต้ต้นไม้ได้กลิ่นหอมชื่นใจ โขยมา มันมองหาไปทั่ว แล้วก็พบว่า เป็นกลิ่นของดอกไม้ที่บ้านอยู่บนต้นไม้ที่นั่นเอง มันอยากจะนำดอกไม้ไปมอบเป็นของขวัญแก่นางฟ้า หอยทากพยายามเดินขึ้นไปบนต้นไม้ไม่ว่าจะเหนื่อยแค่ไหนก็ไม่ทอดย จนในที่สุดมันเก็บดอกไม้ที่สวยงามที่สุดได้

สัตว์ทั้งหลายพากันออกเดินทางไปงานเลี้ยงวันเกิดของนางฟ้า ส่วนหอยทากเพิ่งลงมาจากต้นไม้ มันจึงรีบเดินตามไป หอยทากมาถึงเป็นตัวสุดท้าย มันเสียใจที่ดอกไม้ที่หิวเฉาและไม่มีกลิ่นหอมแล้ว ขณะที่หอยทากยื่นดอกไม้ให้นางฟ้า น้ำตาของมันก็หยดใส่ดอกไม้ ทันใดนั้น ดอกไม้กลับสดสวย และมีกลิ่นหอมอีก นางฟ้ารับดอกไม้มาทักทายด้วยความยินดี หอยทากจึงยิ้มออกมาอย่างมีความสุข

ที่มา หนังสือนิทาน

2. เรื่อง วันเกิดของเสือน้อย

วันนี้เป็นวันพิเศษของเสือน้อย เพราะเป็นวันที่เสือน้อยจะมีอายุเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งปี เสือน้อยตื่นตื่นจังเลย “วันนี้จะทำอะไรดีนะ...” เสือน้อยนึกถึงสิ่งที่อยากจะทำในวันเกิดแล้วรีบลุกออกจากที่นอน เสือน้อยออกไปรดน้ำต้นไม้ตอนเช้าที่สวนหลังบ้านตามปกติ แต่ดูเหมือนว่าวันนี้จะเป็นวันพิเศษกว่าทุกวัน “สุขสันต์วันเกิดนะเสือน้อย” คุณป้ายีราฟที่กำลังรดน้ำต้นไม้อยู่ข้างบ้านชะโงกหน้ามาอวยพรวันเกิดให้เสือน้อย ด้วยน้ำเสียงสดใส เสือน้อยจึงยกมือไหว้พร้อมกล่าวขอบคุณ คุณป้ายีราฟ เสือน้อยมีความสุขจังเลย จากนั้นเสือน้อยก็เดินออกไปเก็บผักสวนครัวที่ปลูกไว้ในแปลงผักของเสือน้อย มีทั้งแครอท ผักโขมและหอมใหญ่ เสือน้อยเริ่มลงมือเก็บผักอย่างอารมณ์ดี พลังนึกถึงอาหารที่อยากจะกินในวันเกิด “เอ...วันนี้จะเอาผักไปทำอะไรดีนะ” เมื่อเก็บผักเสร็จแล้ว เสือน้อยก็นำผักไปทำอาหารกับคุณแม่ในห้องครัวจึงมีทั้งเสียงหั่นผัก ฟุบ ฟุบ ฟุบ และเสียงน้ำเดือด ปุด ปุด ปุด ทำอาหารกับคุณแม่สนุกจัง เสือน้อยมีความสุขจังเลย ในที่สุดอาหารฝีมือของเสือน้อยกับคุณแม่ก็เสร็จเรียบร้อย ไม่ว่าจะเป็นแครอทอบน้ำผึ้ง ผักโขมอบชีส หรือซูปหอมหัวใหญ่ มองไปทางไหนก็มีแต่อาหารจานโปรดของเสือน้อยทั้งนั้นเลย อยากให้ถึงงานเลี้ยงวันเกิดเย็นนี้เร็วๆจัง เมื่อคุณพ่อกลับมาถึงบ้าน เสือน้อยจึงรีบวิ่งไปหาทันที “เฮ้! คุณพ่อกลับมาแล้ว” แต่เอ๊ะ...คุณพ่อก็ดูล่อง

ของขวัญใหญ่เบ้อเริ่มมาด้วยนี่นา ข้างในกล่องจะมีอะไรอยู่กันนะ “โอ้โฮ! เก๋ก๊อ้นใหญ่ น่ากินจังเลย” เสือน้อยส่งเสียงดีใจเมื่อเปิดกล่องออกมาเจอเค้กวันเกิด จากนั้นคุณพ่อ คุณแม่ก็จุดเทียนบนเค้กแล้วเริ่มร้องเพลงวันเกิดให้เสือน้อย “แฮปปี้เบิร์ธเดย์ทูยู แฮปปี้เบิร์ธเดย์ทูยู แฮปปี้เบิร์ธเดย์ แฮปปี้เบิร์ธเดย์ แฮปปี้เบิร์ธเดย์ทูยู...” เมื่อเพลงจบลง เสือน้อยก็อธิษฐานในใจ แล้วเป่าเทียนบนเค้กวันเกิดฟู... “สุขสันต์วันเกิดนะเสือน้อย... พ่อกับแม่วะรักลูกนะจ๊ะ” คุณพ่อ คุณแม่อวยพรวันเกิดแล้วกอดเสือน้อยอย่างอบอุ่น จากนั้นเสือน้อยก็กล่าวขอบคุณคุณพ่อคุณแม่และยิ้มอย่างสดใส วันนี้ช่างเป็นวันที่พิเศษจริงๆ เสือน้อยมีความสุขจังเลย

ที่มา หนังสือนิทาน

3. เรื่อง เตรียมงานเลี้ยง

คูตี ไมโลตื่นนอนแล้ว แต่มะลิยังหลับอยู่เลย นี้อย่างเข้าตัวอยู่นี่นา วันนี้เป็นวันพิเศษมาก เพราะเป็นวันเกิดของมะลิ ทั้งคู่จะจัดงานวันเกิดกัน ไมโลแทบอดใจรอไม่ไหว เขาอยากลุกจากเตียงเร็วๆ ไมโลรีบแต่งตัวและย่องลงไปชั้นล่าง เขาอยากไปตกแต่งห้องให้มะลิประหลาดใจ

เราต้องตกแต่งห้องให้สวยงามในงานเลี้ยง ไมโลเจอมาลัยคริสต์มาสสีเขียว ธงประดับสีสดใสและลูกโป่งสีสวย ลูกโป่งอันไหนเหมาะสำหรับฉลองวันเกิดของมะลินะ ไมโลเลือกธงประดับและลูกโป่ง เวลาถึงงานฉลอง เราต้องสวมหมวกสวยๆ ด้วย มีหมวกหลายใบให้เลือก ไมโลเห็นหมวกกันแดด หมวกกันหนาวอุ่นสบายและหมวกสีสวย ใบ หมวกใบไหนถึงจะเหมาะกับงานเลี้ยงนะ ไมโลเลือกมงกุฎวันเกิดลายทางให้มะลิ ส่วนตัวเองสวมหมวกสีแดงลายจุดขาว ในงาน

เราต้องนั่งกินบนโต๊ะที่จัดอย่างสวยงาม ไมโลจะปูโต๊ะด้วยอะไรดีนะ เขาเจอผ้าเช็ดจานลายตารางผืนเล็ก ผ้าปูโต๊ะลายดอกไม้ผืนใหญ่ และผ้าขนหนูนุ่มๆ ผ้าผืนไหนเหมาะสำหรับงานเลี้ยงวันเกิดของมะลินะ ไมโลเลือกผ้าปูโต๊ะลายดอกไม้ ผืนใหญ่จัง ผ้าปูโต๊ะต้องอยู่บนโต๊ะ แต่จะขนไปไม่ใช่่ง่ายๆ เลย อ้าว ไมโลหายไปไหนแล้ว ในที่สุด ผ้าปูโต๊ะแสนสวยก็มาอยู่บนโต๊ะ คราวนี้ก็ต้อง

วางของกินอร่อยๆไว้ด้วย มีแครอทหวานกรอบ แอปเปิ้ลสีเขียวและเค้กครีมก้อนใหญ่ให้ไมโลเลือก มะลิกับไมโลจะกินอะไรในงานวันเกิดดิเนะ ไมโลเลือกเค้ก อิมอร่อยจัง ไมโลวางเค้กไว้บนโต๊ะแน่นอน มีเค้กแล้วก็ต้องมีเครื่องดื่มไว้กินคู่กันสิ มีของให้ไมโลเลือกอยู่อย่าง นั่นคือ น้ำเย็นชื่นใจ นมสดและน้ำส้มพร้อมหลอด มะลิกับไมโลจะดื่มอะไรคู่กับเค้กวันเกิดดิเนะ ไมโลเลือกน้ำส้มพร้อมหลอด เขาค่อยๆวางแก้ว ไปไว้บนโต๊ะอย่างระมัดระวัง

คราวนี้ต้องมีเสียงเพลงด้วย ไมโลเจอแคโรลลีชมพู กลองลายทางสีขาวแดงและขลุ่ยสีเขียว ไมโลจะใช้เครื่องดนตรีชิ้นไหนสร้างเสียงเพลงดิเนะ “ไซโยแต่่มะลิ” ไมโลร้อง เขาตีกลองและร้องเพลง “แฮปปี้ เบิร์ทเดย์ ทัชชู โยโยโห้อิ้ว” มะลิได้ยินเสียงเพลงที่รื่นเริงจึงรีบวิ่งลงมาดู เธอเห็นอะไรนะ “โอ้โฮ ไมโล” มะลิร้อง “เอาล่ะได้เวลาฉลองแล้ว” ไมโลบอกมะลิหัวเราะ “ออกไปเลย ไมโลเรามาช่วยกันจัดงานให้เสร็จเถอะ แล้วจะได้เริ่มงานเลี้ยงกัน”

มะลิสวมมงกุฎวันเกิดแสนสวยเพื่อให้ทุกคนรู้ว่าวันนี้เธอเป็นเจ้าของวันเกิด มะลิกับไมโลกินเค้กกับน้ำส้มอย่างเอร็ดอร่อย แต่เอ๊ะ ไมโลซ่อนอะไรไว้ข้างหลังนะ ไมโลมอบของขวัญวันเกิดให้มะลิและหอมเธอฟอดใหญ่ มะลิลittleๆแกะห่อของขวัญ “ลูกบอลนี้” มะลิร้องดีใจ ไมโลก็ชอบลูกบอลเหมือนกัน งานเลี้ยงวันนี้สนุกจังเลย แฮปปี้ เบิร์ทเดย์มะลิ ไซโยโห้อิ้ว

ที่มา หนังสือนิทาน

4. นิทานเรื่อง ขนมหักของคุณยาย

ณ บ้านหลังเล็ก ๆ ของครอบครัวหางกลม แม่กระต่ายตื่นแต่เช้าขึ้นมาเตรียมทำขนมเค้ก กระต่ายน้อยแสนสงสัยว่าแม่จะทำขนมเค้กไปให้ใคร แม่บอกว่าจะทำขนมเค้กไปให้คุณยาย กระต่ายน้อยจึงอาสาจะเป็นคนเอาขนมเค้กไปให้คุณยายเอง พอขนมเค้กอบเสร็จ คุณแม่ก็เตรียมใส่

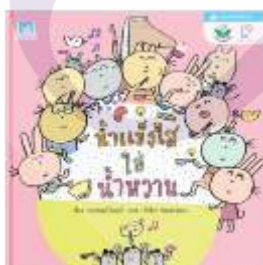
ตะกร้าอย่างดีให้กระต่ายน้อยเอาไปให้คุณยาย กระต่ายน้อยออกเดินทางจากบ้านอย่างร่าเริง โดยมีแม่มาส่งที่หน้าบ้าน

ระหว่างเดินไป กลิ่นของขนมเค้กช่างส่งกลิ่นหอมเหลือเกิน กระต่ายน้อยทนไม่ไหวแอบเปิดขนมเค้กดู และในที่สุดก็ห้ามใจไม่ไหว แอบกินสตอเบอร์รี่บนหน้าขนมเค้กไปหลายอัน แต่พอทานหน้าขนมเค้กไปหลายอัน กระต่ายน้อยก็ต้องกลุ้มใจ เพราะหน้าขนมเค้กแห้งไปไม่เหมือนเดิม

ขณะนั้นเองแม่กระรอกและลูกกระรอกหางฟูผ่านมาพอดี หลังจากไปเก็บผลไม้ในป่า มาพบกระต่ายน้อยนั่งเศร้าอยู่จึงเข้ามาถาม แม่กระรอกผู้ใจดี จึงช่วยแก้ปัญหาให้ โดยการแบ่งผลไม้ที่เก็บมาใส่บนหน้าขนมเค้ก ลูกกระรอกก็ช่วยด้วย และแม่กระรอกก็สอนลูกกระต่ายน้อยว่า ที่หลังอย่าแอบกินของๆคนอื่น ก่อนที่จะได้รับอนุญาต กระต่ายน้อยดีใจที่ขนมเค้กมีหน้าเต็มเหมือนเดิม กระต่ายน้อยดีใจมากรีบเอาขนมเค้กไปให้คุณยาย แม่กระรอกเองก็ตั้งใจจะเอาผลไม้ไปฝากคุณยายด้วย จึงเก็บดอกไม้ไปฝากแทน ทั้งหมดเดินทางมาด้วยกัน จนมาถึงบ้านคุณยาย ต่างก็มีของติดไม้ติดมือมาฝากคุณยายกันทุกคน คุณยายดีใจมากที่มีคนมาเยี่ยม จึงให้ทุกคนเข้าไปดื่มน้ำชาในบ้าน แล้วคุณยายก็เอาดอกไม้ปักแจกัน ตัดขนมเค้กแบ่งให้ทุกคน และยังชงน้ำชาสมุนไพรให้กับทุกคนด้วย กระต่ายน้อยแอบขยิบตากับกระรอกน้อย เรื่องความลับของขนมเค้กของคุณยาย ทุกคนมีความสุขกันมาก โดยเฉพาะกระต่ายน้อย

ที่มา หนังสือนิทาน

5. เรื่อง น้ำแข็งใสใส่น้ำหวาน

คืนหนึ่งพี่หมานัดชุมนุม เพื่อนๆทั้งหมู่บ้าน ชุบชิบ...ชุบชิบ...ชุบชิบ... แมวน้อยถูกทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยว..ตามลำพัง วันรุ่งขึ้น พี่หมากับพี่หมูแบกแผ่นไม้มาไว้ข้างบ้านแล้วลงมือเลื่อยไม้ ใสกบ ทำงานง่วนอยู่ เพื่อนๆหายไปไหนกันหมดก็ไม่รู้ แมวน้อยถูกทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยว ...ตามลำพัง... แมวน้อยแอบมองดูอยู่ห่างๆ...อย่างสงสัย

วันต่อมา พี่แมวกับพวกหนูแบกมะพร้าวหัวลูกใหญ่ไปที่บ้านหนูจะเอาไปทำอะไรกันก็ไม่รู้ แมวน้อยถูกทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยว...ตามลำพัง...แมวน้อยแอบมองดูอยู่ห่างๆ...อย่างสงสัย... วันต่อมา พวกพี่กระต่ายเก็บผักผลไม้มามากมายจะเอาไปทำอะไรกันก็ไม่รู้ แมวน้อยถูกทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยว...ตามลำพัง...แมวน้อยแอบมองดูอยู่ห่างๆ...อย่างสงสัย...

เมื่อเงยหน้ามองบนท้องฟ้า ก็เห็นพวกพีนกคาบลูกศรอว์เบอร์รี่บินตรงไปยังบ้านพี่กระต่าย จะเอาไปทำอะไรกันก็ไม่รู้ แมวน้อยรู้สึกสงสัยจนทนไม่ไหว พี่ๆและเพื่อนๆกำลังสาละวณกันอยู่ในครัว ข้าวของเคลื่อนกลาด กระจัดกระจาย ไม่มีใครสนใจจะคุยกับแมวน้อยเลย แมวน้อยเดินไปดูที่บ้านพี่หมา พี่หมากับพี่หมูก็ยังยุ่งกันอยู่กับงานช่างที่ข้างบ้าน ลุงม้าแบกกระสอบใส่อะไรก็ไม่รู้มาส่งให้ ไม่มีใครสนใจคุยกับแมวน้อยเลย แมวน้อยทั้งเหงาทั้งเศร้า จนผลอหลับทั้งน้ำตา

“จ๊ีบ...จ๊ีบ...” แมวน้อยตกใจตื่น เมื่อพีนกมาร้องเรียกชวน ไปบ้านพี่หมา แมวน้อยค่อยๆแง้มประตูเข้าไป ทันใดนั้น เสียงเพลงก็ดังลั่น “สุขสันต์วันเกิดของเธอ สุขสันต์วันเกิดของเธอ สุขสันต์วันเกิดของคุณแมว สุขสันต์วันเกิดของเธอ” วันเกิดปีนี้ แมวน้อยมีความสุขที่สุดเลย !

ที่มา หนังสือนิทาน

ตัวอย่างบทอ่าน

1. เรื่อง จู๊บกับจ๊ีบ

ภาพ <https://www.tollebild.com/bilden/boys-character-piggy-banks-4f.html>

จู๊บกับจ๊ีบเป็นพี่น้องกัน จู๊บเป็นพี่ชาย ส่วนจ๊ีบเป็นน้องสาว คุณพ่ออยากให้ลูกรู้จักอดออม และเก็บเงิน จึงซื้อกระปุกออมสินมาให้คนละ 1 ใบ แล้วบอกให้ทั้งสองนำเงินที่เหลือจากไปโรงเรียน ในแต่ละวันมาหยอดใส่กระปุกออมสินไว้ กระปุกออมสินของใครเต็มก่อน คุณพ่อจะให้รางวัล คุณพ่อก็ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยและเป็นแบบอย่างที่ดีให้จู๊บและจ๊ีบทำตาม ทุกวันจู๊บจะไม่ซื้อขนมที่ไม่มีประโยชน์และไม่ซื้อของเล่นใหม่ จ๊ีบอยากได้รางวัลจากคุณพ่อเหมือนกัน จึงเริ่มเก็บสะสมเงินโดยการไม่ซื้อข้าวกลางวันกินและเก็บเงินไว้ วันหนึ่งจ๊ีบปวดท้อง จู๊บเดินมาเห็นน้องนั่งเอามือกุมท้อง เพราะปวดท้องหลังจากที่ไม่ได้กินข้าวกลางวันมาหลายวัน เพราะอยากเก็บเงินใส่กระปุกออมสิน

ที่มา หนังสือแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย อักษรเจริญทัศน์

2. เรื่อง เต้ไม่ยอมแพ้

ภาพ https://www.123rf.com/photo_19389519_illustration-of-a-kid-swimming-on-a-white-background.html

เมื่อวานนี้มีการแข่งขันว่ายน้ำที่โรงเรียน มีผู้เข้าแข่งขันทั้งหมด 5 คน คือ บิ๊ก แอม เกม ยิม และเต้ เมื่อออกมา ปรากฏว่า เต้ไม่ใช่ผู้ชนะ เขาได้อันดับที่ 2 แม่เห็นเต้เสียใจ จึงปลอบเต้ว่า “ ไม่เป็นไรหรอกเต้ ครั้งนี้แพ้ แต่ถ้าเต้ฝึกมากขึ้น ครั้งหน้าเต้ก็อาจจะชนะ ต้องขยันซ้อมนะลูก” ตั้งแต่

นั้นมาแต่ก็หมั่นฝึกซ้อม เขาใช้เวลาหลังเลิกเรียนฝึกว่ายน้ำทุกวัน จนกระทั่งมีการแข่งขันว่ายน้ำ เติจึงเข้าร่วมการแข่งขันอีกครั้ง คราวนี้เต้ชนะการแข่งขันได้ด้วยและเงินรางวัลกลับบ้าน เขาดีใจมาก แม่จึงพูดกับเต้ว่า “เห็นไหมล่ะเต้ เชื่อแม่หรือยังว่าถ้าเรามีความพยายาม ความสำเร็จก็จะตามมา” เต้ยิ้มและตอบแม่ว่า “เชื่อแล้วครับแม่แต่มันเหนื่อยใจแทบขาดเลยครับ ผมหวังว่าสักวันตัวเองจะได้เป็นนักว่ายน้ำทีมชาติครับ”

ที่มา หนังสือ ทักษะการเขียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักพิมพ์ธารปัญญา

3. เรื่อง โโล่อกไปที

ภาพ <https://www.wikihow.com/Help-a-Baby-Bird-That-Has-Fallen-Out-of-a-Nest>

โปเต้ได้ยินเสียง “จ๊ิบ จ๊ิบ” ดังอยู่ไม่ไกล เขาจึงมองหา แล้วพบว่ามีรังนกตกอยู่ โปเต้เดินไปดูใกล้ๆ ก็เห็นว่าในรังนกนั้น มีลูกนก 1 ตัว และไข่นก 2 ฟอง โปเต้คิดว่า รังนกคงหล่นลงมาจากต้นไม้ จึงปีนต้นไม้ขึ้นไปแล้ววางรังนกบนกิ่งไม้ จากนั้นก็ปีนลงมา โปเต้ที่อยู่คอยดูจนเย็น ก็เห็นแม่นกบินกลับมา โปเต้โล่งใจแล้วพูดกับตัวเองว่า “โโล่อกไปทีที่แม่นกบินกลับมาหาลูกของมัน”

ที่มา หนังสือ ทักษะการเขียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักพิมพ์ธารปัญญา

4. เรื่อง จักรยานคันใหม่

ภาพ <https://newvitruvian.com/explore/bike-clipart-bike-rider/>

ป๊อบอยากได้จักรยานคันใหม่ คันที่มีอยู่เดิม มันเล็กไปเสียแล้วและยางก็แบนอยู่บ่อยๆ ป๊อบจึงคิดว่า วันเกิดปีนี้จะขอจักรยานคันใหม่กับพ่อ เพื่อเป็นของขวัญวันเกิด พอถึงวันเกิดของป๊อบ พ่อก็ซื้อจักรยานให้ป๊อบจริงๆ ป๊อบดีใจมาก พ่อได้จักรยาน ก็ชวนป๊อบออกไปขี่เล่นที่ป่ากชอยทันที แต่ป๊อบยังไม่คุ้นกับจักรยานคันใหม่ จึงบังคับรถไม่ได้ ในที่สุดก็เกิดปัญหาที่คาดไม่ถึงคือ ป๊อบบังคับจักรยานไม่อยู่ตอนเลี้ยวกลับเข้าบ้าน ทำให้จักรยานของป๊อบล้มลง และป๊อบก็มีแผลที่หัวเข่าทั้งสองด้าน คุณพ่อรีบวิ่งออกมาดูว่าเกิดอะไรขึ้นและเห็นป๊อบร้องไห้เพราะเจ็บแผลอยู่หน้าบ้าน

ที่มา หนังสือ ทักษะการเขียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักพิมพ์ธารปัญญา

ตัวอย่างการ์ตูน

1.เรื่อง เมืองเลอะเทอะ

แต่ก่อนเมืองนี้ไม่ได้ชื่อเมืองเลอะเทอะหรอกนะ แต่เดี๋ยวนี้ กลายเป็นเมืองเลอะเทอะที่มีเมื่อกเหนียวเหนอะเปรอะเปื้อนอยู่ทั่วเมือง ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ยักษ์เซอะชะที่มีเมื่อกเหนียวเหนอะเดินผ่านเมือง จึงทำให้ทั้งเมืองมีเมื่อกเยอะเยอะและเหนอะแฉะ เวลาใครเดินผ่านจะติดเมื่อกเหนียวเหนอะ ชาวเมืองจึงเข้าร้องเรียนต่อพระราชา พระราชาจึงให้มหาดเล็กติดประกาศหาผู้มีความสามารถมาทำให้เมืองเลอะเทอะกลับมาสะอาดเหมือนเดิม ชาวเมืองมากมายรวมทั้งพวกแมวน้อยสนใจอ่านประกาศเพราะต่างก็อยากได้รางวัล แต่ในที่สุด ผู้สมัครทำความสะอาดเมืองเลอะเทอะ ก็มีเพียงแมวน้อย หมีน้อยและหมาน้อยเท่านั้น สิ่งแรกที่พวกแมวน้อยทำคือ สร้างกำแพงป้องกันยักษ์เซอะชะ ต่อมาใช้ความร้อนละลายคราบเซอะ เก็บขยะที่มีอยู่เยอะเยอะและชาวเมืองก็พากันออกมาล้างรอยเปื้อนเปรอะตามบ้านเรือน จนกระทั่งเมืองสะอาดเหมือนเดิม พระราชาจึงมอบรางวัลให้พวกแมวน้อยคือ เจ้าหญิงคุ่มเบอะ เจ้าหญิงคุ่มงอะ และเจ้าหญิงคุ่มเปอะตัวอ้วนเทอะทะ แต่พวกแมวน้อยตกใจเลยพากันหนีไป

ที่มา หนังสือการ์ตูนเพื่อการเรียนรู้ นิทานสระสนุก เล่ม 5

2. เรื่องแมวน้อยกับยักษ์ตัวโต

วันหนึ่ง แมวน้อยกับเพื่อนๆ ไปเที่ยวในป่า ระหว่างทางพบลิงหิวโง่จนเป็นลมนอนอยู่บนต้นไม้ พวกแมวน้อยจึงเอาน้ำให้ลิงดื่ม ลิงชอบใจและเตือนพวกแมวน้อย “ในป่าลึกมีอันตรายมากนะ” ลิงบอก พวกแมวน้อยชอบใจลิง แล้วลิงโหนกิ่งไม้ขึ้นไป เมื่อเดินทางต่อก็เจออีกานอนหมดแรงอยู่ “เป็นอะไรรี” แมวถาม “โถ ... น่าสงสาร” หนูปบอก อีกาเล่าให้พวกแมวน้อยฟังว่าไม่ได้กินอาหารมาหลายวันแล้ว ทำให้ไม่มีแรงจะบิน พวกแมวน้อยจึงแบ่งอาหารให้อีกากินแล้วเดินทางต่อไป พวกแมวน้อยเดินลึกเข้าไปในป่าจนพบ... “โอ้โห! แดงโมลูกโตโต” “โอ้โห ส้มโอลูกโตโต” “โอ้โห ข้าวโพดฝักโตโต” พวกแมวน้อยตะโกนด้วยความประหลาดใจ ทันใดนั้น ยักษ์ตัวโตก็โผล่มา “โฮ โฮ โฮ ใครมาบุกรุกสวนของข้า” ยักษ์ตัวโตถาม “โอ้โห ตัวโตจัง” แมวน้อยตกใจ ยักษ์ตัวโตจับพวกแมวน้อยไว้ “โฮ โฮ โฮ มาทำงานให้ข้าซะดีๆ” งานของยักษ์ตัวโตคือเก็บแดงโมลูกโต เก็บส้มโอลูกโต แกะเมล็ดข้าวโพดฝักโต พอดีอีกาบินผ่านมา จึงไปเรียกเพื่อนกาและเพื่อนลิงให้มาช่วย ลิงช่วยแบกแดงโม ลิงช่วยแบกส้มโอ อีกาช่วยแกะเมล็ดข้าวโพด เมื่องานเสร็จ ยักษ์ตัวโตขอบคุณพวกแมวน้อย โดยให้ส้มโอและแดงโมชิ้นโตเป็นสิ่งตอบแทน

ที่มา หนังสือนิทานการ์ตูนเพื่อการเรียนรู้ นิทานสระสนุก เล่ม 4

3. เรื่อง กิ่งกือซื้อมือถือ

ตืด...ตืด...ตืด...ตืด “ฮัลโหล แมวน้อยพูดครับ” แมวน้อยตอบรับโทรศัพท์ “แมวน้อย วันนี้ว่างรหรือเปล่า” หนูน้อยถาม กิ่งกือเห็นแมวน้อยมีโทรศัพท์มือถือ ก้อยากมีบ้าง จึงเข้าไปถามแมวน้อย “แมวน้อยซื้อมือถือที่ไหน” กิ่งกือถาม เมื่อแมวน้อยแนะนำร้านขายโทรศัพท์มือถือ กิ่งกือจึงไปซื้อโทรศัพท์มือถือ แต่กิ่งกือไม่ได้มีแค่ 2 มือ ดังนั้นกิ่งกือจึงถือ โทรศัพท์มือถือ 20 เครื่อง จึงทำให้เกิดเรื่อง คือ ตืด... มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้นพร้อมๆกัน กิ่งกือจึงโยน โทรศัพท์มือถือทิ้งด้วยความตกใจ ตั้งแต่นั้นมา กิ่งกือก็ไม่ใช่โทรศัพท์มือถืออีกเลย

ที่มา หนังสือนิทานการ์ตูนเพื่อการเรียนรู้ นิทานสระสนุก เล่ม 4

4. เรื่อง เสือซีเปื้อ

ณ หมู่บ้านเสือ “ซีอ๊ะเปื้อใหม่จ๊ะ” แม่ค้าถาม “ไม่เอาละ...เปื้อ” เสือลายตอบ “เอ๊ะ เสือลายวันนี้เป็นอะไรจ๊ะ” แม่ค้าเสือดาวถาม “เปื้อ..” เปื้อ... เปื้อ... ลูกเสือ” เสือลายบ่น “วันนี้เสือลายเป็นอะไรนะ ทำทางเปื้อๆ” เสือตัวหนึ่งพูดอย่างแปลกใจ “เปื้อ...เปื้อ...เปื้อ...เปื้อ” เสือลายยังบ่นต่อไป

เสื่อลายจึงไปพายเรือเล่นเพื่อให้หายเบื่อ “เบื่อ...เบื่อ...ขณะเดียวกันนั้น “ช่วยด้วย!” มีเสียงขอความช่วยเหลือดังมาจากต้นมะเดื่อ “ช่วยด้วย!” เสื่อลายจึงรีบพายเรือเพื่อไปช่วยเหลือ “ช่วยด้วย! ...ช่วยด้วย!” เสื่อร้ายกำลังแย่งกระเป๋าเงินจากเสื่อสาว “ช่วยด้วย!” เสื่อสาวร้องเรียกให้คนช่วย “ไม่มีใครมาช่วยหรอก” เสื่อร้ายตะโกนบอก ทันใดนั้น เสื่อลายรีบเข้าไปช่วยเสื่อสาว “อย่าทำผมเลยครับที่เสื่อลาย” เสื่อร้ายร้องขอด้วยความความกลัว เสื่อลายไล่เสื่อร้ายจนหนีเตลิดไป “รังแกผู้หญิงอยู่ได้น่าเบื่อ” เสื่อลายตะโกนว่าเสื่อร้ายจนวิ่งหนีไป “ขอบคุณที่ช่วยเหลือค่ะ” เสื่อสาวบอกขอบคุรเสื่อลาย จากนั้นเสื่อลายจึงชวนเสื่อสาวพายเรือเล่น เมื่อไปถึงต้นมะเดื่อ เสื่อลายก็ปู้เสื่อ นั่งคุยกะเสื่อสาว “เดี๋ยวนี้เสื่อลายไม่เบื่ออีกแล้ว” “ใช่...เมื่อก่อนบ่นเบื่อๆอยู่ได้ น่าเบื่อ” “จบดีกว่า...เบื่อ” เสียงเพื่อนๆบ่นเสื่อลายเมื่อเห็นเสื่อลายมีความสุขกับเสื่อสาว

ที่มา หนังสือนิทานการ์ตูนเพื่อการเรียนรู้ นิทานสระสนุก เล่ม 2

5.เรื่อง ยักษ์ดำ

ยักษ์ดำอาศัยอยู่ในถ้ำใกล้ลำธาร ยักษ์ดำจะกินอาหารแต่ละคำก็ลำบาก อ้า...อ้า...อ้า... จะพูดแต่ละคำก็ลำบาก จิมง่า...จิมง่า...จิมง่า เพราะยักษ์ดำมีฟันซี่โตและปากกว้างใหญ่ราวกับถ้ำ ยักษ์ดำชอบดำน้ำไปแก่งพวกแมวน้อยอยู่เป็นประจำ ค่ำวันหนึ่ง ยักษ์ดำแอบไปยังที่พักของพวกแมวน้อย ยักษ์ดำมาถึง ก็ทำลายเรือดำน้ำของพวกแมวน้อย “ยักษ์ดำ! ทำไมมาพังเรือของเรา พวกแมวน้อยจึงช่วยกันสร้างเรือดำน้ำขึ้นมาใหม่ โดยนำเอาชิ้นส่วนที่พังแล้วมาประกอบ ในที่สุดพวกแมวน้อยก็สร้างเรือดำน้ำจนสำเร็จ จากนั้น พวกแมวน้อยทดลองขับเรือดำน้ำ แต่....เรือดำน้ำไม่ยอมดำน้ำ !?! พวกแมวน้อยจึงขึ้นจากเรือ เพื่อดูว่าทำไมเรือไม่ดำน้ำ ทันใดนั้น พวกแมวน้อยได้ยินเสียงแปลกๆ อ้าๆ จิมง่าๆ อ้าๆ จิมง่าๆ พวกแมวน้อยจึงวิ่งไปดู ก็เห็นยักษ์ดำนั่งร้อง อ้าๆ จิมง่าๆ อ้าๆ

จิ้มง่ำๆ อยู่หน้าถ้ำ เพราะโดนก้างปลาสำลีตำเหงือก แมวน้อยช่วยเอาก้างปลาสำลีออกจากเหงือก
ของยักษ์ดำ ยักษ์ดำจึงช่วยพวกแมวน้อยเพื่อเป็นการตอบแทน

ที่มา หนังสือนิทานการ์ตูนเพื่อการเรียนรู้ นิทานสระสนุก เล่ม 7

ตัวอย่างสื่อโฆษณา

การอ่านสื่อโฆษณา

1. บ้านขนมละมุน

ขนมชั้น
ขนมไทยรสแสนสดใส
เนื้อเหนียวนุ่ม หอมละมุน
หวานกำลังดี
มีทั้งแบบ มีไส้ (มีไส้, ไม่มีไส้) และไม่มีไส้

บ้านขนมละมุน
ดิธรมุณ
La-Moon
หอม นุ่ม อร่อย ใต้ทุกวัน
จะทานเล่น จะเป็นของฝาก
หรือจะใช้ในงานพิธีต่างๆ
ชายปลีก-ชายส่ง

เค้กกล้วยหอม
เนื้อนุ่ม หอมละมุน
หวานกำลังดี
มีทั้งแบบ ถ้วยเล็ก และถ้วยใหญ่

09-1045-7118
Line: nuch.themoon

ที่มา <https://talung.gimyong.com/index.php?topic=426964.0>

2. น้ำดื่มฮาวดี

“สดชื่นดี ดื่ม ฮาวดี”

ความสะอาดที่มีมากกว่าน้ำดื่ม
เพื่อสุขภาพของคุณและครอบครัวที่คุณรัก
กับบริการใหม่ จาก
“น้ำดื่มฮาวดี” ไส้ ธรรมชาติ บริสุทธิ์ เพื่อสุขภาพที่ดีของคุณ
ส่งตรงถึงบ้านคุณ...

HOWDY

น้ำดื่มฮาวดี

สดชื่นดี ดื่มฮาวดี

ลูกค้าสัมพันธ์ 02-375-6473
<http://www.howdydrink.com>

ที่มา <http://howdy.igetweb.com/index.php?mo=14&newsid=182774>

3.MRT พาผู้สูงอายุโดยสารฟรีวันสงกรานต์

MRT
พาผู้สูงอายุโดยสารฟรี
วันสงกรานต์

13 - 15
เมษายน 2561

ผู้โดยสารที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป
โดยสารรถไฟฟ้า MRT สายสีน้ำเงิน และ สายสีม่วง **ฟรี**

สำหรับผู้โดยสารที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป เพียงแสดงตัวที่ห้องออกบัตรโดยสารเพื่อ
รับคูปองโดยสารรถไฟฟ้า MRT ตลอดระยะเวลาให้บริการ (1 ท่าน / 1 ใบ เท่านั้น)

MRT Blue Line and Purple Line offer Elderly (60+) free ride.
Activity was held on April 13-15, 2018 by providing free MRT rides for elders
aged 60 or over throughout the service hours.

Easily to get free coupon at MRT Ticket Offices. (1 Person / 1 Ticket only)

@BEM MRT
 BEM MRT
 ไลน์ @เอ็มบีเอ็ม
 www.BEMPLC.CO.TH

การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย
 MASS RAIL TRANSIT AUTHORITY OF THAILAND

www.bangkokmetroapp.com
 ศูนย์บริการข้อมูล
 0 2624 5200

BANGKOK MRT
 APPLICATION
 (Available on Google Play and App Store)

ที่มา <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/797246>

4.งานที่ระลึกวันไปรษณีย์โลก

WORLD POST DAY 9 OCTOBER

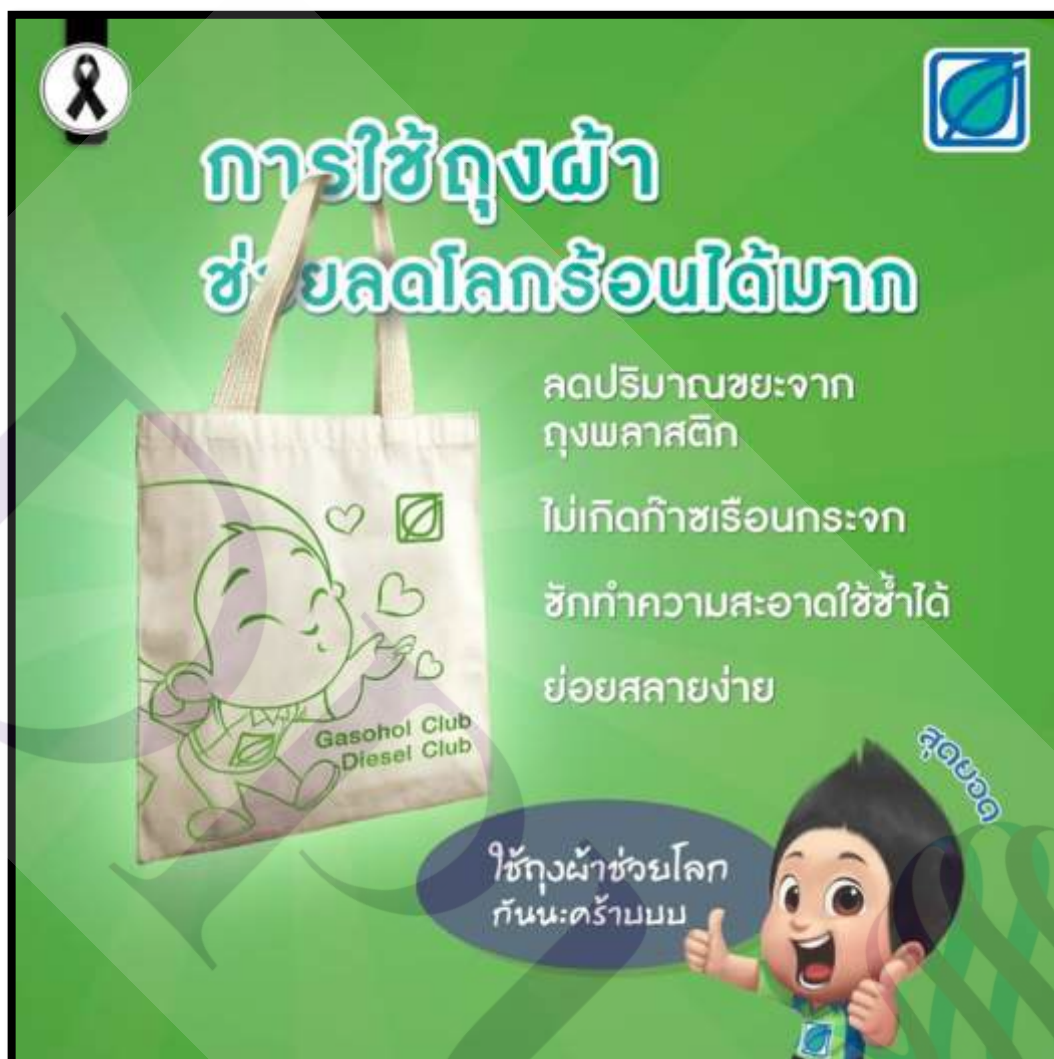
ไปรษณีย์ไทย
 สนับสนุนคนไทย **“รักการเขียน”**
 โดยถ่ายทอดความรู้สึกถึงกันผ่านลายมือ
 แล้วส่งความประทับใจผ่านจดหมายและไปรษณีย์การ์ด

เตรียมพบกับ... งานที่ระลึกวันไปรษณีย์โลก 2561
9 -15 ตุลาคม ณ โรงแรมเดอะไนน์ ซิดนีย์ กรุงเทพฯ
 ZPELL @ FUTURE PARK

ไปรษณีย์ไทย
 THAILAND POST

ที่มา https://twitter.com/Thailand_Post/status/1045162861293527040

5. การใช้ถุงผ้าช่วยลดโลกร้อนได้มาก

ที่มา <https://web.facebook.com/BangchakOmyai/posts/การใช้ถุงผ้าช่วยลดโลกร้อนได้นะ-ลดการใช้ถุงพลาสติก-เพราะยังใช้ถุงพลาสติกมาก-ยิ่งท/>

ตัวอย่างบทความ

1. เรื่อง ผึ้ง

ผึ้งงาน

ผึ้งนางพญา

ผึ้งตัวผู้

ภาพ <https://beezz.noventity.com/th/น้ำผึ้ง/>

ผึ้งรังหนึ่งจะมีผึ้งอยู่ 3 ชนิดคือ ผึ้งงาน ทำหน้าที่หาอาหารและปกป้อง รังผึ้งนางพญาทำหน้าที่วางไข่ และผึ้งตัวผู้ทำหน้าที่ผสมพันธุ์กับผึ้งนางพญา โดยทั่วไปในรังผึ้งหนึ่งรังจะมีผึ้งนางพญาเพียง 1 ตัว ผึ้งงานหาอาหารโดยดูดน้ำหวานในดอกไม้และนำมาใส่ในถุงน้ำผึ้งที่อยู่ภายในรัง มันจะดูดน้ำหวานจากดอกไม้ประมาณ 1,000 ดอก น้ำตาลที่อยู่ในดอกไม้จะมีน้ำระเหยออกไปเกิดเป็นน้ำผึ้งที่สามารถเก็บไว้เพื่อเป็นอาหารได้นาน โดยไม่เน่าเสีย น้ำผึ้งประกอบด้วยสารอาหารหลายชนิด ทำให้น้ำผึ้งเป็นอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพของเรา

ที่มา หนังสือทักษะการอ่านจับใจความป.3

2. เรื่อง อาหารมีสีสัง

ภาพ <https://potatorolls.com/blog/colorful-food-party/>

อาหารมีสีสังเพื่อให้ดูสวยงามน่ารับประทาน อาหารบางชนิดก็เป็นสีของสิ่งที่เรานำมาปรุง เช่น สีเหลืองของขนมถั่วแปบมาจากสีเหลืองของถั่วเหลือง สีเขียวของไบเตยสีม่วงจากดอกอัญชัน สีเหลืองจากขมิ้น สีแดงจากครั่ง สีเหล่านี้เป็นสีที่ได้มาจากธรรมชาติไม่เป็นอันตรายต่อร่างกาย แต่ในปัจจุบันมีการนำสีผสมอาหารที่ผลิตจากสารเคมีมาใช้ในอาหารมากขึ้น หากเรารับประทานอาหารที่มีสีผสมอาหารมากเกินไปอาจส่งผลร้ายแรงต่อร่างกายได้

ที่มา หนังสือทักษะการอ่านจับใจความป.3

3.เรื่อง ช่วยกันประหยัดพลังงาน

ภาพ http://www.yamjard.ac.th/news-detail_1159_24919

การประหยัดพลังงานจากการใช้หลอดไฟ ทำได้ด้วย 3 วิธีง่ายๆ คือ วิธีที่หนึ่ง การปิดไฟเมื่อไม่ใช้หรือเมื่อออกจากห้องทุกครั้ง วิธีที่สอง คือการใช้แสงสว่างจากธรรมชาติแทนเท่าที่ทำได้ เช่นอ่านหนังสือในที่ที่มีแสงสว่างธรรมชาติเพียงพอหรือเปิดม่าน หรือเปิดหน้าต่างให้กว้างขึ้นเพื่อให้แสงสว่างจากพระอาทิตย์ผ่านเข้ามาในห้อง และวิธีที่ 3 ทำความสะอาดหลอดไฟบ่อย ๆ ไม่ให้ฝุ่นจับ จะช่วยให้หลอดไฟส่องสว่างได้เต็มที่

ที่มา หนังสือทักษะการอ่านจับใจความป. 3

4.เรื่อง พี่ช้างคือนักบุกเบิกแหล่งน้ำ

ภาพ <https://www.facebook.com/naturetoon/posts/1839685159439659/>

พี่ช้างมีจมูกที่สุดยอดเยี่ยม ในฤดูแล้ง พี่ช้างสามารถกลิ่นน้ำที่อยู่ใต้ดินได้ พี่เขาจะใช้วง ขาและงา ในการขุดเปิดผิวดินให้น้ำซึมขึ้นมา แหล่งน้ำที่พี่ช้างขุดนี้ สัตว์อื่น ๆ ก็ได้มาใช้ประโยชน์และได้ดื่มด้วย ขอบุณณะพี่ช้าง ไม่มีพี่ช้างน้องกวางหิวน้ำแยะเลย

ที่มา นิตยสาร ซูเปอร์จิว ฉบับที่ 38

ตัวอย่าง ข่าว

1.เรื่อง แม่มะลิจัดปาร์ตี้

สนุกสุดเหวี่ยง! ปาร์ตี้ แม่มะลิ ฉลองบ้านใหม่ที่เขาเขียว อบอุ่นเป็นกันเอง

วันที่ 10 ม.ค. นายอรรถพร ศรีเจริญ ผอ.สวนสัตว์เปิดเขาเขียว เปิดเผยว่า สวนสัตว์เปิดเขาเขียว จัดกิจกรรมฉลองบ้านใหม่ให้แก่ แม่มะลิ อีปโปโปแตมัส เพศเมีย อายุ 52 ปี ขวัญใจมหาชนจากสวนสัตว์คูสิต หรือ เขาดิน ซึ่งแม่มะลินับเป็นอีปโปโปแตมัสที่มีอายุมากที่สุดในประเทศไทยที่ยังมีชีวิตอยู่

นายอรรถพร กล่าวต่อว่า โดยในวันนี้สวนสัตว์เปิดเขาเขียว ได้จัดของขวัญสุดพิเศษ มีผักผลไม้หลายชนิดให้แก่หญ้าขน แก้วมังกร สาลี่ ฟรุ้ง แดงโม ถั่วฝักยาว กล้วยน้ำว้า มะละกอ มะเขือเทศ แครอท ฝักทองและมันเทศ ซึ่งเป็นของโปรดที่ชื่นชอบของแม่มะลิ

ท่ามกลางเสียงต้อนรับจากผู้คนนับร้อย ซึ่งทันทีที่เห็นแม่มะลิออกมากินผักผลไม้ สร้างความสุขรอยยิ้ม และเสียงหัวเราะให้กับเด็กๆ นักเรียน และประชาชนที่มาเที่ยวชม ต่างยกกล้องถ่ายภาพเก็บเป็นที่ระลึกอีกด้วย

ผอ.สวนสัตว์เขาเขียว กล่าวอีกว่า สำหรับวันเด็กแห่งชาติ ในวันที่ 12 ม.ค. นี้ ทางสวนสัตว์เปิดให้เด็กๆ เข้าชมฟรี (เด็กความสูงไม่เกิน 135 ซม.) สวนสัตว์เปิดเขาเขียวจึงขอเชิญชวนเด็กๆ ร่วมกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ จะมีกิจกรรมสนุกๆ สุดพิเศษให้เด็กๆ ได้ร่วมฉลองตลอดทั้งวัน

ที่มาหนังสือพิมพ์ข่าวสด ออนไลน์ https://www.khaosod.co.th/special-stories/news_2068630

2.ข่าวเรื่อง พลิกชีวิตใหม่

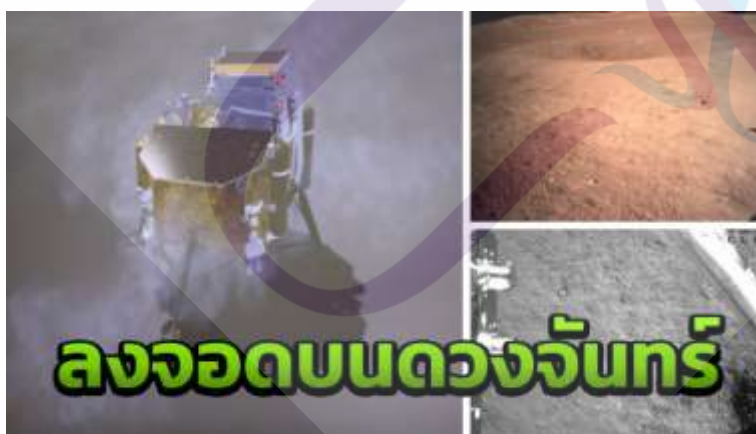

ยินดีชีวิตใหม่ “เจ้าหนูน้ำแข็ง”

วันที่ 6 ม.ค. เซาท์ไชน่ามอร์นิงโพสต์ อพเดตชีวิตของเจ้าหนูน้ำแข็งคนดัง ค.ช. หวัง ฝูมาน หรือที่รู้จักในฉายา “ไอซ์บอย” เด็กชายชาวจีนวัย 9 ขวบใน มณฑลยูนนาน ทางตะวันตกเฉียงใต้ ผู้รักการศึกษาและมีความมุ่งมั่นอยากขยับจากการเดินเท้าฝ่าความหนาวเย็นนานกว่าชั่วโมงครึ่งจากบ้านไปโรงเรียน จนหิมะเกาะผมขาวโพลนและกลายเป็นข่าวโด่งดังไปทั่วโลกเมื่อต้นปี 2561 นั้น ปรากฏว่า 1 ปีผ่านไปเด็กชายหวังและครอบครัวได้ย้ายบ้านหลังใหม่ที่มิดชิดอบอุ่น ที่สำคัญคือห่างจากโรงเรียนด้วยการเดินเท้าเพียง 10 นาทีเท่านั้น

ที่มาข่าวออนไลน์ ทูเดย์ไลน์ <https://today.line.me/th/pc/article>

3.เรื่อง ลงจอดบนดวงจันทร์

เมื่อวันที่ 3 ม.ค.2562 สำนักข่าวซินหัวของประเทศจีน รายงานว่า องค์การบริหารด้านอวกาศแห่งชาติของจีน ได้แถลงว่า ยานสำรวจแบบไร้มนุษย์ ฉางเอ๋อ-4 (Chang'e-4) ได้ประสบความสำเร็จในการลงจอดยังพื้นผิวด้านมืดของดวงจันทร์ เมื่อเวลา 10.26 น. ตามเวลาของประเทศ

จีน และสามารถส่งภาพถ่ายอีกด้านกลับมายังโลกได้ ทำให้กลายเป็นยานสำรวจลำแรกที่สามารถ
ร่อนลงจอดบนพื้นผิวดวงจันทร์ด้านที่มองไม่เห็นจากโลกได้สำเร็จ

ที่มาหนังสือพิมพ์ไทยรัฐออนไลน์ <https://www.thairath.co.th/content/1460581>

4. เรื่อง บินโชว์วันเด็ก

หนูๆได้เฮ "กองบินทหารเรือ" ส่งอากาศยานมาร่วมกิจกรรมการแสดงวันเด็ก

กองการบินทหารเรือ จัดงานวันเด็กแห่งชาติ 2562 เตรียมความพร้อมชมความสง่างาม
แสนยานุภาพอากาศยาน กองทัพเรือ เอฟ - 16 ทอ.ร่วมแสดงการบิน พร้อมแจกของขวัญ ของ
รางวัล และการละเล่นอีกมากมาย

ที่มาหนังสือพิมพ์ไทยรัฐออนไลน์ <https://www.thairath.co.th/content/1467356>

ตัวอย่างใบงานกลุ่ม นิทานเรื่องของขวัญจากหอยทาก

สมาชิกในกลุ่ม

1. 2. 3. 4.

หลังจากอ่านนิทานเรื่องของขวัญจากหอยทากและร่วมกันอภิปรายเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนเติมข้อความในหัวข้อต่อไปนี้

นิทานเรื่อง

.....

ตัวละคร

.....

ที่ไหน

.....

เหตุการณ์สำคัญ

1. ต้นเรื่อง

.....

2. กลางเรื่อง

.....

3. ตอนจบ

.....

ข้อคิดจากเรื่อง

.....

ตัวอย่างใบงานเดี่ยว ตอบคำถามจากเรื่องและสรุปความ

ชื่อ.....ชั้น.....วันที่.....

อ่านและตอบคำถามจากนิทานเรื่อง ของขวัญจากหอยทาก

๑. สัตว์ในป่าช่วยกันเตรียมงานอะไร

.....

๒. พวกสัตว์ต่างๆพากันเตรียมหาสิ่งใด

.....

๓. หอยทากเดินไปเจอใครบ้าง

.....

๔. ในที่สุดหอยทากได้อะไรเป็นของขวัญให้นางฟ้า

.....

๕. เกิดอะไรขึ้นกับของขวัญของหอยทาก

.....

๖. นางฟ้าทำอะไรกับของขวัญของหอยทาก

.....

๗. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานเรื่องนี้

.....

ใบงานกลุ่ม การ์ตูน

สมาชิกในกลุ่ม

1. 2..... 3..... 4.....

หลังจากอ่านการ์ตูนและร่วมกันอภิปรายเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนสรุปเรื่องตามหัวข้อต่อไปนี้

ชื่อเรื่อง

.....

ตัวละคร

.....

ที่ไหน

.....

ต้นเรื่อง

.....
.....
.....
.....

กลางเรื่อง

.....
.....
.....
.....

ตอนจบ

.....
.....
.....
.....

ความประทับใจจากเรื่องที่อ่าน

.....

ข้อคิดจากเรื่อง

.....

ใบงานเดี่ยว การวาดรูปสรุปเรื่องจากการอ่านการ์ตูน

ชื่อ.....ชั้น.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดภาพสรุปความการ์ตูนเรื่อง เมืองเลอะเทอะ โดยวาดภาพเล่าเหตุการณ์
ตามลำดับเรื่อง

การ์ตูนเรื่อง

ต้นเรื่อง

กลางเรื่อง

ตอนจบ

ตัวอย่างใบงานกลุ่ม การอ่านสื่อโฆษณา

สมาชิกในกลุ่ม

1. 2..... 3..... 4.....

หลังจากอ่านสื่อโฆษณาและร่วมกันอภิปรายเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนเติมข้อความลงในหัวข้อต่อไปนี้

ชื่อสื่อโฆษณา

.....

สินค้า/ กิจกรรมพิเศษ

.....

.....

จุดประสงค์ของสื่อโฆษณา

.....

.....

.....

สาระสำคัญของสื่อโฆษณานี้

.....

.....

ข้อคิดที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

.....

ตัวอย่างใบงานเดี่ยว การอ่านสื่อโฆษณา

ชื่อ.....ชั้น.....วันที่.....

ให้นักเรียนวาดรูปออกแบบสื่อโฆษณาใหม่จากโฆษณาที่นักเรียนเลือกอ่าน โดยนักเรียนเขียนสรุปสาระสำคัญ

สรุปสาระสำคัญของโฆษณา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อคิดที่ได้จากโฆษณา

.....

.....

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแบบประเมินกิจกรรมการอ่านในและนอกชั้นเรียน

แบบประเมินการตอบคำถามจากนิทาน เรื่อง ของขวัญของหอยทาก (งานกลุ่ม)

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

นิทาน เรื่อง ของขวัญของหอยทาก

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคุณภาพ				คะแนนรวม (16)
	1	2	3	4	
1.การเรียงลำดับเรื่อง					
2.เหตุการณ์สำคัญ					
3.ผลของเหตุการณ์					
4.ข้อคิดที่ได้จากการอ่าน					
คะแนนรวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

15 -16 ดีมาก

12-14 ดี

9-11 พอใช้

ต่ำกว่า 8 ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินผลการตอบคำถามจากเรื่องที่ย่าน (งานกลุ่ม)

ระดับ คุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน			
	จุดประสงค์ของเรื่องที่ย่าน	เหตุการณ์สำคัญ	ผลของเหตุการณ์	ข้อคิดที่ได้จากการอ่าน
4 ดีมาก	บอกจุดประสงค์ของเรื่องที่ย่านได้อย่างครบถ้วน ถูกต้อง	บอกเหตุการณ์สำคัญๆ ในเรื่องได้ ทุกเหตุการณ์	บอกผลของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน เขียนชัดเจนตรงประเด็น	บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านได้อย่างถูกต้อง แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
3 ดี	บอกจุดประสงค์ของเรื่องที่ย่านได้เป็นส่วนใหญ่	บอกเหตุการณ์สำคัญๆ ในเรื่องได้เป็นส่วนใหญ่	บอกผลของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้เป็นส่วนใหญ่ เขียนชัดเจนตรงประเด็น	บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านได้เป็นส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
2 พอใช้	บอกจุดประสงค์ของเรื่องที่ย่านได้ค่อนข้างน้อย อ่านแล้วยังพอเข้าใจได้บ้าง	บอกเหตุการณ์สำคัญๆ ในเรื่องได้ค่อนข้างน้อย อ่านแล้วยังพอเข้าใจได้บ้าง	บอกผลของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ค่อนข้างน้อยเขียนไม่ค่อยชัดเจน ไม่ค่อยตรงประเด็น แต่อ่านแล้วยังพอเข้าใจได้บ้าง	บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านได้ค่อนข้างน้อย แสดงความคิดเห็นอย่างไม่มีเหตุผล
1 ปรับปรุง	บอกจุดประสงค์ของเรื่องที่ย่านได้น้อยมาก ผู้อ่านไม่เข้าใจเลย	บอกเหตุการณ์สำคัญๆ ในเรื่องได้น้อยมาก ผู้อ่านไม่เข้าใจเลย	บอกผลของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ได้มาก และไม่สามารถเขียนให้ผู้อ่านไม่เข้าใจเลย	บอกข้อคิดจากการอ่านได้น้อยมาก ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้

แบบประเมินการสรุปความจากนิทานเรื่อง ของขวัญของหอยทาก (งานเดี่ยว)

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

นิทานเรื่อง ของขวัญของหอยทาก

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคุณภาพ				คะแนนรวม (16)
	1	2	3	4	
1.ลำดับความคิดเหตุการณ์					
2.เนื้อหา					
3.การใช้ภาษา					
4.การเขียน					
คะแนนรวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

15 -16	ดีมาก
12-14	ดี
9-11	พอใช้
ต่ำกว่า 8	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินผลการเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน (งานเดี่ยว)

ระดับ คุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน			
	ลำดับความคิด เหตุการณ์	เนื้อหา	การใช้ภาษา	การเขียน
4 ดีมาก	ลำดับความคิด ลำดับ เหตุการณ์ได้อย่าง ต่อเนื่องเหมาะสม และถูกต้องทั้งหมด	สรุปสาระสำคัญของ เนื้อเรื่องและใจความ สำคัญของเรื่องได้ ถูกต้องและครบทุก ประเด็น	เขียนโดยใช้ถ้อยคำและ สำนวนเป็นภาษาของ ตนเอง ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม	เขียนถูกต้องทุกคำ เว้น วรรคตอนถูกต้อง เหมาะสมตัวหนังสือ สวยงามเป็นระเบียบ อ่านง่าย สะอาด
3 ดี	ลำดับความคิด ลำดับ เหตุการณ์ได้อย่าง ต่อเนื่องเหมาะสม และถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	สรุปสาระสำคัญของ เนื้อเรื่องและใจความ สำคัญของเรื่องได้ ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	เขียนโดยใช้ถ้อยคำและ สำนวนเป็นภาษาของ ตนเอง เป็นส่วนใหญ่ แต่มีบางส่วนคัดลอกมา จากต้นฉบับ	เขียนคำผิดไม่เกิน 1-5 แห่ง เว้นวรรคตอนได้ เหมาะสม ตัวหนังสือ สวยงามเป็นระเบียบ อ่านง่าย มีรอยลบหรือ ขีดฆ่าเล็กน้อย
2 พอใช้	ลำดับความคิด ลำดับ เหตุการณ์ไม่ต่อเนื่อง และถูกต้องเป็น บางส่วน	สรุปสาระสำคัญของ เนื้อเรื่องและใจความ สำคัญของเรื่องได้ไม่ ครบทุกประเด็น เนื้อหาสำคัญบางส่วน ขาดหายไป	เขียนโดยใช้ถ้อยคำและ สำนวนเป็นภาษาของ ตนเองค่อนข้างน้อย ส่วนมากคัดลอกมาจาก ต้นฉบับ	เขียนคำผิดไม่เกิน 5-10 แห่ง เว้นวรรคตอนได้ เหมาะสมเป็นบางตอน ตัวหนังสืออ่านง่าย แต่ ไม่เป็นระเบียบมีรอยลบ หรือขีดฆ่ามาก
1 ปรับปรุง	ลำดับความคิด ลำดับ เหตุการณ์ไม่ได้ ววน สับสน อ่าน แล้วไม่เข้าใจ	สรุปสาระสำคัญของ เรื่องได้ไม่ดี เนื้อหา ใจความสำคัญของเนื้อ เรื่องไม่ถูกต้องและไม่ ตรงประเด็น	ไม่ใช้สำนวนภาษาของ ตนเองในการเขียน โดย คัดลอกประโยคมาจาก ต้นฉบับเกือบทั้งหมด	เขียนคำผิดเกิน 15 แห่ง เว้นวรรคตอนไม่ เหมาะสม ตัวหนังสือไม่ เป็นระเบียบ อ่านยาก มี รอยลบหรือขีดฆ่าหลาย จุด ไม่สะอาด

แบบประเมินการเล่าทวนเรื่อง จากนิทานเรื่อง ของขวัญของหอยทาก (งานกลุ่ม)

รายชื่อสมาชิก

1. 2. 3. 4.

จากนิทานเรื่อง ของขวัญของหอยทาก

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคุณภาพ				คะแนนรวม (16)
	1	2	3	4	
1.การเรียงลำดับเรื่อง					
2.สาระสำคัญของเนื้อหา					
3.ความคล่องแคล่ว					
4.การแสดงท่าทาง/สายตา/ น้ำเสียงประกอบการพูดที่ สามารถถ่ายทอดอารมณ์ของ เรื่องได้					
คะแนนรวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

15 -16 ดีมาก

12-14 ดี

9-11 พอใช้

ต่ำกว่า 8 ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินผลการเล่าทวนเรื่องที่อ่าน (งานกลุ่ม)

ระดับ คุณภาพ (16)	เกณฑ์การให้คะแนน			
	การเรียงลำดับเรื่อง	การออกเสียง	ความคล่องแคล่ว	การแสดงท่าทาง/ สายตา/น้ำเสียง ประกอบการพูด
4	เล่าเรื่องโดยเรียงลำดับเหตุการณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและครบถ้วน ผู้ฟังเข้าใจง่าย	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องทั้งหมด	พูดได้ต่อเนื่อง ไม่ติดขัด สื่อสารได้ชัดเจน	แสดงท่าทางประกอบที่ช่วยสื่อเนื้อหา พูดด้วยน้ำเสียงที่แสดงอารมณ์ของเรื่องได้เหมาะสม
3	เล่าเรื่องโดยเรียงลำดับเหตุการณ์เหมาะสมได้ เป็นส่วนใหญ่ผู้ฟังเข้าใจง่าย	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องส่วนใหญ่	พูดติดขัดบ้าง แต่ยังพอสื่อสารให้คนฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่	แสดงท่าทางประกอบที่ช่วยสื่อเนื้อหาบ้าง พูดด้วยน้ำเสียงที่แสดงอารมณ์ของเรื่องได้เหมาะสมพอสมควร
2	เล่าเรื่องโดยเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ แต่ขาดเหตุการณ์สำคัญในเรื่องไปหลายเหตุการณ์ ผู้ฟังเข้าใจเล็กน้อย	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคมีความถูกต้อง และผิดพลาดเท่ากัน แต่ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้	พูดเป็นคำๆ หยุดชะงักเป็นช่วงๆ ขาดความต่อเนื่องในการพูด ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจนผู้ฟังไม่ค่อยเข้าใจ	แสดงท่าทางประกอบที่ไม่ช่วยสื่อเนื้อหาเท่าที่ควร พูดด้วยน้ำเสียงที่ไม่สามารถแสดงอารมณ์ของเรื่องเท่าที่ควร
1	เล่าเรื่องโดยเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ไม่ถูกต้องไม่ครบถ้วน ผู้ฟังไม่เข้าใจ	ออกเสียงคำและประโยคได้ มีข้อผิดพลาดมากกว่าความถูกต้อง จนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจ	พูดเป็นคำๆ เหมือนการอ่าน เว้นช่วงนาน ทำให้สื่อสารไม่ได้ ผู้ฟังไม่เข้าใจ	ไม่สามารถแสดงท่าทางประกอบที่ช่วยสื่อเนื้อหาได้ และไม่สามารถพูดด้วยน้ำเสียงที่แสดงอารมณ์ของเรื่องได้

แบบประเมินสมุดบันทึกการอ่านนอกเวลาเรียน

ชื่อ..... ชั้น.....เลขที่.....

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				รวมคะแนน (12)
	1	2	3	4	
1.การสรุปเนื้อหาที่ได้ จากการอ่าน					
2.การสรุปข้อคิดและการ นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน					
3.การรับผิดชอบและตรง ต่อเวลา					
คะแนนรวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

11-12	ดีมาก
9-10	ดี
7-8	พอใช้
ต่ำกว่า 6	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินสมุดบันทึกการอ่านนอกเวลาเรียน

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	การสรุปเนื้อหาที่ได้จากการ อ่าน	การสรุปข้อคิดและการ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	การรับผิดชอบและตรง ต่อเวลา
4 (ดีมาก)	สรุปเนื้อหาสำคัญในเรื่องได้ อย่างถูกต้อง ครบถ้วนดีมาก	สรุปข้อคิดและบอก ประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่าง ถูกต้อง ครบถ้วนดีมาก	บันทึกการอ่าน สม่ำเสมอ ส่งงานตรง เวลา
3 (ดี)	สรุปเนื้อหาสำคัญในเรื่องได้ ดีเป็นส่วนใหญ่	สรุปข้อคิดและบอก ประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้เป็นส่วน ใหญ่	บันทึกการอ่านบ่อยครั้ง ส่งงานตรงเวลาเป็นส่วน ใหญ่
2 (พอใช้)	สรุปเนื้อหาสำคัญในเรื่องได้ เป็นส่วนน้อย	สรุปข้อคิดและบอก ประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้เป็นส่วน น้อย	บันทึกการอ่านบางครั้ง ส่งงานไม่ตรงเวลา
1 (ปรับปรุง)	สรุปเนื้อหาสำคัญในเรื่อง ไม่ได้เลย	สรุปข้อคิดและบอก ประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่ได้เลย	บันทึกการอ่านบางครั้ง ส่งงานไม่ตรงเวลา ครู ต้องทวงงานเป็นประจำ

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างแบบทดสอบการอ่าน

แบบทดสอบก่อนเรียนการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบ
กว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ
เวลา 50 นาที

คำชี้แจง 1. แบบทดสอบทั้งหมดมีจำนวน 15 ข้อ เป็นแบบปรนัย 3 ตัวเลือก ก ข ค

2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบและใส่เครื่องหมายกากบาท X ลงในกระดาษคำตอบ

อ่านเรื่องและตอบคำถามข้อที่ 1-3

ของขวัญปีใหม่...

วันนี้เป็นวันปีใหม่ ตรงกับวันที่ ๑ มกราคม
น้อยหน้ากับแพรวา ได้ของขวัญคนละ ๒ กล่อง
น้อยหน้าเปิดออกดู น้อยหน้าได้ตุ๊กตาหมี และผ้าพันคอ
แพรวาได้ตุ๊กตาหมา และขนมเค้ก
น้อยหน้าบอกว่า "ฉันอยากได้ตุ๊กตาหมา"
แพรวาบอกว่า "ฉันอยากได้ตุ๊กตาหมี"
คุณแม่บอกว่า "ไม่เป็นไร ก็เอามาเล่นด้วยกันสิ"

ที่มา หนังสือแบบเรียน ทักษะการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สักนักรพิมพ์ธารปัญญา

1. วันที่ 1 มกราคมเป็นวันอะไร
 - ก. วันเด็ก
 - ข. วันปีใหม่
 - ค. วันเกิด
2. ทำไมน้อยหน้าจึงไม่ชอบของขวัญของตนเอง
 - ก. เพราะน้อยหน้าไม่ชอบตุ๊กตา
 - ข. เพราะน้อยหน้าอยากได้แค่ขนมเค้ก
 - ค. เพราะน้อยหน้าชอบตุ๊กตาหมาแบบแพรวา

3. บทอ่านนี้ให้ข้อคิดอะไรกับนักเรียน

- ก. ให้ช่วยเหลือกัน
- ข. รู้จักมีน้ำใจและแบ่งปันกัน
- ค. ต้องเล่นอย่างระวัง

อ่านโฆษณาและตอบคำถามข้อ 4-6

**โลชั่นบำรุงผิว
ป้องกันยุง**
ห่างไกลจากโรคไข้เลือดออก

ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ
ปราศจากยาฆ่าแมลง ไม่มีสารตกค้าง
ใช้ได้ทุกเพศ ทุกวัย แม้เด็กที่ผิวบอบบาง

สอบถาม: คุณตุ๋น 085 288 0959 LINE triobiz

ที่มาสื่อโฆษณาออนไลน์ <http://cosmetics.classified108.com/ads/22>

4. โฆษณานี้ต้องการขายอะไร

- ก. ยาสระผม
- ข. ครีมทาผิว
- ค. ครีมกันยุง

5. สินค้าชนิดนี้มีข้อดีอย่างไร

- ก. ไร้แล้วผิวขาว
- ข. ใช้ทาผิวเพื่อป้องกันยุงและไม่มีอันตรายต่อผิว
- ค. กลิ่นหอมทำให้ผิวนุ่มลื่น

6. นักเรียนต้องอ่าน โฆษณานี้เมื่อไร

- ก. ไปร้านขายยา
- ข. เมื่อมียุกักัด
- ค. ซื้อยาทาแก้คันยุก

อ่านเรื่องและตอบคำถามข้อ 7-10

เรื่อง แมวกับฝูงนกกา

แมวตัวหนึ่ง เห็นนกบินมาเกาะอยู่ที่พุ่มไม้หน้าบ้านทุกวัน ก็คิดอยากจับมากินเป็นอาหาร มันพยายามไล่จับอยู่หลายครั้งแต่ก็ไม่ได้เสียที วันหนึ่งมันจึงออกอุบายฝูงนกมาร่วมงานวันเกิด ฝูงนกหลงเชื่อและตามมาตามคำเชิญของแมว ทันทีที่ฝูงนกเข้ามาในบ้าน แมวก็รีบปิดประตูทันที นกตัวหนึ่งมองไปรอบ ๆ บ้านไม่เห็นมีสัตว์ตัวอื่น จึงถามแมวว่า “นี่ท่านไม่ได้เชิญหนูหรือหามาด้วยหรือ” แมวตอบ “ถ้าข้าเชิญพวกนั้นมา ก็คงจะจัดการกับพวกเจ้าได้ยากขึ้นละสิ” พูดจับมันก็ค่อย ๆ ไล่ จับนกกินทีละตัวจนหมด

ที่มา นิทานอีสป https://www.kalyanamitra.org/th/Aesop_detail.php?page=4069

7. แมวคิดอยากทำอะไรเมื่อเห็นนกหน้าบ้าน

- ก. อยากไปเล่นด้วย
- ข. อยากนอน
- ค. อยากจับกิน

8.แมวทำอะไรเพื่อจะได้เข้าใกล้นก

- ก. เอาปลามาให้
- ข. แกล้งจัดงานวันเกิด
- ค. ปีนไปบนต้นไม้

9. ทำไมแมวไม่เชิญสัตว์ชนิดอื่นมางานวันเกิด

- ก. ต้องการจับนกกินให้หมดฝูง
- ข. นกเป็นเพื่อนรักที่สุด
- ค. หูและหมาไม่ว่าง

10. นิทานเรื่องนี้ให้ข้อคิดอะไร

- ก. อย่าไว้ใจใครง่าย ๆ
- ข. ไม่พูดโกหก
- ค. ต้องช่วยเหลือกัน

อ่านเรื่องและตอบคำถามข้อที่ 11-12

เรื่อง แมลงสาบ

แมลงสาบมีตัวยาว สีน้ำตาล ว่างเก่ง ชอบอยู่ในที่มีค่อนขึ้น มีปีกบินได้ แต่ชอบเดินในเวลากลางคืนแมลงสาบจะออกหากิน กลางวันแอบซ่อนตัวอยู่ตามซอกมุมบ้านหรือท่อน้ำ แมลงสาบกินอาหารได้หลายชนิด ถ้ามีอาหารหรือเศษอาหารวางทิ้งไว้ไม่ได้เก็บ หรือปิดให้มีคืด แมลงสาบจะเดินย่ำบนอาหารและถ่ายทิ้งไว้ ทำให้อาหารสกปรก มีกลิ่นเหม็นและมีเชื้อโรค

ที่มา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

11. แมลงชนิดนี้มีลักษณะอย่างไร

- ก. ตัวสั้นสีน้ำตาล มีหางและว่างซ่า
- ข. ตัวยาว สีน้ำตาล มีปีกและบินได้
- ค. ตัวยาว สีน้ำตาล มีหางและมีปีก บินซ่า

12. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากเรื่องนี้

- ก. กินขนมแล้ววางทิ้งไว้
- ข. วางจานที่มีเศษอาหารบนโต๊ะ
- ค. ปิดฝากล่องอาหารให้มีคืด

อ่านข่าวและตอบคำถามข้อที่ 13-15

เรื่อง เตือนงดออกกำลังกายตอนเช้า

ห่วงหญิงท้อง เสี่ยงอันตรายฝุ่นเมืองกรุง

โรงพยาบาลศิริราชห่วงค่าฝุ่นละอองในเมืองกรุง เนื่องจากกรุงเทพฯ มีลักษณะเป็นแอ่งกระทะ ทำให้อากาศชื้นและอับ อาจเป็นอันตรายต่อหญิงตั้งท้องและคนทั่วไป จึงไม่ควรออกกำลังกายตอนเช้าและควรงด หยุดกิจกรรมกลางแจ้งเช่น เดิน วิ่ง

ที่มาข่าวออนไลน์ <https://www.thairath.co.th/content/1469679>

13. ข่าวนี้กล่าวถึงสิ่งใด

- ก. ฝนตก
- ข. ฝุ่นในกรุงเทพฯ
- ค. ลมพายุ

14. ทุกคนไม่ควรทำอะไรในช่วงอากาศเป็นพิษจากฝุ่น

- ก. ออกไปเดินเล่นริมถนน
- ข. พักผ่อนอยู่ในบ้าน
- ค. ใส่น้ำกากปิดจมูกขึ้นรถเมล์

15. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากข่าวนี้

- ก. ต้องไม่ออกไปเดินหรือวิ่งนาน ๆ นอกบ้าน
- ข. ไปวิ่งเล่นกับเพื่อนที่สนามเด็กเล่น
- ค. จีจักรยานในสวน

เฉลยคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน

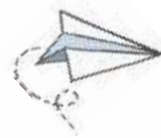
ข้อ	คำตอบที่ 1	คำตอบที่ 2	คำตอบที่ 3
1	ก	ข	ค
2	ก	ข	ค
3	ก	ข	ค
4	ก	ข	ค
5	ก	ข	ค
6	ก	ข	ค
7	ก	ข	ค
8	ก	ข	ค
9	ก	ข	ค
10	ก	ข	ค
11	ก	ข	ค
12	ก	ข	ค
13	ก	ข	ค
14	ก	ข	ค
15	ก	ข	ค

แบบทดสอบหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย
โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เวลา 50 นาที

- คำชี้แจง** 1. แบบทดสอบทั้งหมดมีจำนวน 15 ข้อ เป็นแบบปรนัย 3 ตัวเลือก ก ข ค
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบและใส่เครื่องหมายกากบาท X ลงในกระดาษคำตอบ

อ่านเรื่องและตอบคำถามข้อ 1-3

เรื่อง เครื่องบินกระดาษ

ภาพ https://www.clipartwiki.com/clip/wRiwo_airplane-clip-paper-paper-plane-clip-art/

ดิว เจ และโอ เรียนอยู่ชั้น ป.3 ตอนเที่ยงทั้งสามคนชวนกันพับเครื่องบินกระดาษ แล้วแข่งกันว่าเครื่องบินของใครจะร่อนได้ไกลกว่ากัน ดิว เจ และโอ ใช้กระดาษพับเครื่องบิน แล้วพุ่งเครื่องบินกระดาษไปทั่วห้อง แพรวามายืนดูเห็นว่ามีการตกเกลื่อนอยู่จึงบ่นว่า “เธอสามคนเล่นแล้วก็เก็บกระดาษด้วยสิ” ดิวพูดว่า “คุณนาย สะอาดมาแล้ว”

ที่มา หนังสือแบบเรียน ทักษะการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สักนักรพิมพ์ธารปัญญา

1. ดิว เจและโอไปทำอะไรกันตอนเที่ยง
 - ก. พับผ้า
 - ข. พับนกกระดาษ
 - ค. พับเครื่องบินกระดาษ
2. คนที่น่าจะมีระเบียบมากที่สุด คือใคร
 - ก. ดิว
 - ข. แพรว
 - ค. เจ

3. จากบทอ่านนี้ นักเรียนได้ข้อคิดอะไร

ก. ต้องทิ้งขยะลงในถังขยะ

ข. เป็นนักเรียนต้องช่วยกันดูแลห้องเรียนให้สะอาด

ค. ต้องเก็บกระดาษไว้ในชั้น

อ่านโฆษณาและตอบคำถามข้อ 4-6

ที่มาสื่อโฆษณาออนไลน์ <http://thainews.prd.go.th/th/news/detail/TCATG190108182019000>

4. การฝากเงิน Kids D เริ่มขึ้นเมื่อไร

ก. วันแม่แห่งชาติ 12 สิงหาคม 2561

ข. วันพ่อแห่งชาติ 5 ธันวาคม 2562

ค. วันเด็กแห่งชาติ 12 มกราคม 2562

5. เด็ก ๆ ต้องฝากเงินจำนวนเท่าไรจึงจะได้รับกระปุกออมสินฟรี

ก. ตั้งแต่ 300 บาทขึ้นไป

ข. ตั้งแต่ 500 บาทขึ้นไป

ค. ตั้งแต่ 550 บาทขึ้นไป

6. จากการอ่านโฆษณานี้ นักเรียนได้ข้อคิดอะไร

ก. รู้จักเก็บและออมเงิน

ข. ขอเงินพ่อแม่และแม่บ่อย ๆ

ค. ช้อปขนมให้เพื่อนทุกคน

อ่านเรื่องและตอบคำถามข้อ 7-10

เรื่อง ของขวัญของคุณปู่

ปิดเทอมนี้พ่อกับแม่พาฉันไปเที่ยวบ้านคุณปู่ที่ต่างจังหวัด คุณปู่ชอบปลูกต้นไม้ และสอนฉันให้ดูแลต้นไม้ด้วย คุณปู่รักสัตว์ และสอนให้ฉันรักสัตว์ด้วย คุณปู่ชอบปั่นจักรยานและสอนให้ฉันปั่นจักรยานด้วย คุณปู่ชอบทำอาหารและสอนให้ฉันทำอาหารด้วย เรากินข้าวเย็นกัน คุณปู่ถามฉันว่า วันเกิดอยากได้อะไร ฉันบอกคุณปู่ว่า ฉันอยากได้ตุ๊กตาสหมีสีชมพู คืนนี้คุณปู่พาฉันเข้านอนและยี้มให้ก่อนจะเดินออกจากห้องไป เสียงบางอย่างดัง ทำให้ฉันตื่น ฉันเดินออกไปดู คุณปู่ยังไม่นอน ท่านเข้บตุ๊กตาให้ฉันอยู่เน่เอง บางทีฉันควรจะทำของขวัญให้คุณปู่บ้าง เช้าวันรุ่งขึ้นคุณปู่ส่งกล่องของขวัญให้ฉัน ข้างในมีตุ๊กตาสหมีสีชมพูที่ฉันอยากได้ “ขอบคุนละคุณปู่ หนูชอบตุ๊กตาของคุณปู่มากเลยคะ” ฉันส่งแผ่นกระดาษที่ม้วนอยู่ให้คุณปู่ “นี่คือของขวัญที่หนูตั้งใจทำให้ เพื่อขอบคุนคุณปู่คะ” มันเป็นรูปที่ฉันวาดเอง คุณปู่ได้เห็นก็ชอบมาก วันเกิดปีนี้ฉันมีความสุขที่สุดเลย

ที่มา หนังสือนิทาน

7. บ้านของคุณปู่อยู่ที่ไหน

- ก. กรุงเทพฯ
- ข. ภูเก็ต
- ค. ต่างจังหวัด

8. จากเรื่องเป็นวันเกิดของใคร

- ก. ลูกของปู่
- ข. หลานของปู่
- ค. น้องของปู่

9. ทำไมคุณปู่จึงไม่เข้านอนตอนกลางคืน

- ก. เพราะต้องซ่อมของเล่นให้หลาน
- ข. เพราะเห็บของขวัญให้หลาน
- ค. เพราะทำเค้กให้หลาน

10. จากบทอ่านนี้ นักเรียนได้ข้อคิดอะไร

- ก. รู้จักตอบแทนคนที่รักเรา
- ข. ต้องสุภาพเรียบร้อย
- ค. เป็นมีความรับผิดชอบ

อ่านเรื่องและตอบคำถามข้อ 11-12

เรื่อง ว่าว

ว่าวเป็นกีฬาที่สนุกสนานอย่างหนึ่ง นิยมเล่นกันมานานในช่วงฤดูร้อน ประมาณเดือนมีนาคมของทุกปี การเล่นว่าวถือเป็นการแข่งขันกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถต่อสู้

ด้วยการบังคับว่า ความเร็วในการชัก ตามกระแสลมที่พัด ว่าวที่เป็นที่รู้จักกันดีทั่วไป คือ ว่าวอีลุ่ม ว่าวจุฬา ว่าวปักเป้าและว่าวคู่ยี่คู่ยี่

ที่มา หนังสือแบบฝึกการอ่านจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

11.คนไทยนิยมเล่นว่าวในช่วงเวลาใด

- ก. ฤดูร้อน ตั้งแต่เดือนมีนาคม
- ข. ฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนมกราคม
- ค. ฤดูร้อน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน

12. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้

- ก. การเล่นว่าวต้องปล่อยให้ปลิวไปตามลม
- ข. ต้องรู้จักบังคับว่าวไปตามกระแสลมและฝึกการดึงเชือกให้เร็ว
- ค. ควรใส่หมวกตอนเล่นว่าว

อ่านเรื่องและตอบคำถามข้อ 13-15

ข่าวเรื่อง เคลื่อนถนน

ชาวบ้านช่วยกันเก็บแดงโมเข้าข้างทางหลังรถกระบะ โตโยต้า สีขาว ทะเบียน ผห 287 นครราชสีมา ที่บรรทุกแดงโมมาเต็มคันรถ เกิดพลิกคว่ำขวางถนนลงเขาชัน อ. มวกเหล็ก จ.สระบุรี โชคดีที่คนขับไม่ได้รับบาดเจ็บ

ที่มาหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ไทยรัฐ <https://www.thairath.co.th/news/local/central/1419415>

13. รถกระบะขนอะไรมาเต็มคันรถ

ก. ผลไม้

ข. แดงไทย

ค. แดงโม

14. เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในสถานที่ใด

ก. บนสนามหญ้า

ข. บนถนน

ค. บนพื้นดิน

15. นักเรียนได้ซื้อคิอะไรจากข่าวนี

ก. ขนของใส่รถให้เต็มคันกระบะ

ข. โยนของออกจากรถเมื่อขับขึ้นถนน

ค. ขับรถอย่างระมัดระวังและไม่ชนของหนักเกินไป

เฉลยคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน

ข้อ	คำตอบที่ 1	คำตอบที่ 2	คำตอบที่ 3
1	ก	ข	ค
2	ก	ข	ค
3	ก	ข	ค
4	ก	ข	ค
5	ก	ข	ค
6	ก	ข	ค
7	ก	ข	ค
8	ก	ข	ค
9	ก	ข	ค
10	ก	ข	ค
11	ก	ข	ค
12	ก	ข	ค
13	ก	ข	ค
14	ก	ข	ค
15	ก	ข	ค

**แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่าน
แบบกว้างขวางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ
เวลา 50 นาที**

อ่านเรื่องและตอบคำถามข้อที่ 1-3

เรื่อง จักจั่น

ภาพ <https://news.kapook.com/topics/จักจั่น>

จักจั่น (จัก-กะ-จั่น) อาศัยอยู่บนต้นไม้ ทั้งไม้ต้นและไม้พุ่มในป่า แมลงนี้สามารถทำเสียงดังเป็นจังหวะ ฟังเป็นเพลงได้ยินไปไกลในเวลากลางคืน เสียงของจักจั่นไม่ใช่เสียงที่เกิดจากลำคอ แต่เกิดจากอวัยวะพิเศษสำหรับทำเสียงอยู่ที่ท้อง จักจั่นตัวผู้เท่านั้นที่ทำเสียงได้ เพื่อเรียกหาคู่หรือเตือนภัย เมื่อมีศัตรูเข้ามาใกล้

ที่มา หนังสือแบบฝึกการอ่านจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.แมลงชนิดนี้อาศัยอยู่ที่ใดในป่า

ก.อยู่บนดิน

ข.บนต้นไม้และพุ่มไม้

ค.รากไม้

2.แมลงชนิดนี้มีความพิเศษอย่างไร

ก.มันเดินร่าเริง

ข.บินได้เร็ว

ค.ทำเสียงดังเป็นจังหวะ

3. ข้อความนี้ต้องการบอกอะไรผู้อ่าน

ก. ให้ความรู้ชีวิตของจ๊กจั่น

ข. รู้จักอาหารของจ๊กจั่น

ค. เข้าใจการบินของจ๊กจั่น

อ่านเรื่องและตอบคำถามข้อ 4-6

ลูกแกะกับจระเข้

ลูกแกะตัวหนึ่งหิวน้ำจืด มันจึงเดินไปที่ริมฝั่งแม่น้ำ เพื่อจะดื่มน้ำดับกระหาย แต่เมื่อลูกแกะเดินไปถึงริมแม่น้ำ มันเห็นจระเข้ตัวหนึ่งนอนอยู่ใกล้ริมฝั่งแม่น้ำนั้น ลูกแกะจึงเลิกความคิดที่จะลงไปกินน้ำ มันรีบหันหลังกลับทันที จระเข้จึงร้องถามว่า “อ้าว! ลูกแกะน้อย เจ้าหิวน้ำ จะลงมากินน้ำไม่ใช่หรือ ทำไมเจ้ารีบกลับเสียเล่า” ลูกแกะเดินหนีและตอบโดยไม่หันกลับไปมองข้างหลังเพื่อไม่ให้เสียเวลาว่า “ไม่เป็นไร การดื่มน้ำของฉัน ไม่สำคัญเท่ากับการรอดกินลูกแกะของท่านหรอก”

ที่มา นิทานอีสป https://www.kalyanamitra.org/th/Aesop_detail.php?page=4004

4. ลูกแกะหิวน้ำมันจึงเดินไปที่ไหน

ก. ที่ริมทะเล

ข. ชายฝั่ง

ค. ริมฝั่งแม่น้ำ

5. ทำไมลูกแกะจึงไม่ยอมไปกินน้ำ

- ก. ลูกแกะอยากรีบไปเล่น
- ข. กลัวจะถูกจระเข้จับกิน
- ค. กลัวตกน้ำ

6. ลูกแกะสอนข้อคิดอะไรให้นักเรียน

- ก. ต้องไม่เสียเวลา
- ข. ต้องเชื่อฟังคนแปลกหน้า
- ค. ต้องคิดให้รอบคอบ เพื่อเอาตัวรอดเมื่อเวลา มีอันตราย

อ่านข่าวและตอบคำถามข้อ 7-9

เรื่อง รักคลอง

นายศุภชัย เอี่ยมสุวรรณ ผวจ.เชียงใหม่ นำข้าราชการ นักธุรกิจ พ่อค้าและประชาชนจิตอาสา เก็บกวาดขยะพัฒนาคลองแม่ข่า ที่บริเวณสะพานอัญญาธร ในกิจกรรมรณรงค์ “คน รัก คลอง” ... “ไม่ทิ้ง ไม่เท ห่มทำความดี” พัฒนาลำน้ำ คู คลองให้สดใสะอาดตาทั่วประเทศ

ที่มาหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

7. กิจกรรมคนรักคลองเกิดขึ้นที่ไหน

- ก. กรุงเทพฯ
- ข. ทั่วประเทศ
- ค. เชียงใหม่

8. ทุกคนต้องช่วยกันทำอะไรในกิจกรรมคนรักคลอง

- ก. ทิ้งขยะลงในถังขยะ
- ข. เก็บขยะออกจากแม่น้ำลำคลอง
- ค. กวาดขยะบนถนน

9. ข่าวนี้นำให้นักเรียนอยากทำอะไรมากขึ้น

- ก. กวาดล้างสะพานสะอาด
- ข. เก็บขยะออกจากแม่น้ำและไม่ทิ้งขยะลงใน แม่น้ำลำคลอง
- ค. เก็บของให้เป็นระเบียบ

อ่านโฆษณาและตอบคำถามข้อ 10-13

ที่มาสื่อโฆษณาออนไลน์ <https://infographic.kapook.com/view148735.html>

10. ประกาศนี้กล่าวถึงเรื่องใด

- ก. การแต่งตัว
- ข. การให้คำแนะนำในช่วงฤดูฝน
- ค. การเดินทาง

11. ประเทศไทยจะเข้าสู่ช่วงฤดูฝนเมื่อไร
- ต้นเดือนตุลาคม
 - กลางเดือนพฤษภาคม
 - กลางเดือนตุลาคม
12. จากโฆษณานี้ ในช่วงปลายฤดูฝนจะเป็นอย่างไร
- มีพายุเพิ่มขึ้น
 - ฝนจะตกเพิ่มมากขึ้น
 - อากาศจะหนาวเย็น
13. ข้อใดไม่ใช่การดูแลตัวเองช่วงฤดูฝน
- ออกจากบ้านอย่าลืมพกร่ม
 - ขับรถอย่างระมัดระวัง
 - ใส่หน้ากากปิดจมูก

อ่านเรื่องและตอบคำถามข้อ 14-16

เรื่อง เด็กเอ๋ย เด็กดี

อารี: คุณแม่คะ วันนี้คุณครูชมอารีด้วยค่ะ

แม่: ชมว่าอะไรจ๊ะ

อารี: คุณครูชมอารีว่าเป็นเด็กดี มีความซื่อสัตย์ เพราะอารีเก็บของของเพื่อนได้แล้วนำมาคืนค่ะ

แม่: การเป็นเด็กดีทำได้หลายวิธีนะจ๊ะลูก

14. ตัวละครในเรื่องเกี่ยวข้องกับกันอย่างไร

- ก. เพื่อนกับเพื่อน
- ข. ครูกับนักเรียน
- ค. แม่กับลูก

15. ทำไมครูถึงชมอริ

- ก. เพราะอริช่วยครูเก็บของ
- ข. เพราะอริเก็บของของเพื่อนได้แล้วนำมาคืน
- ค. เพราะอริช่วยเพื่อนทำการบ้าน

16. จากเรื่องของอริ นักเรียนได้ข้อคิดอะไร

- ก. เด็กดีต้องไม่พูดโกหก
- ข. เด็กดีต้องทำการบ้านให้เสร็จ
- ค. เด็กดีต้องรู้จักนำของที่ไม่ใช่ของตัวเองมาคืนเจ้าของ

อ่านเรื่องและตอบคำถามข้อ 17-20

เรื่อง โมโต้หายไปไหน

ภาพ <https://www.kissclipart.com/cartoon-robot-png-clipart-robot-clip-art-09nlk1/>

นาวีมีหุ่นยนต์ของเล่นตัวหนึ่ง เขาตั้งชื่อให้มันว่า “โมโต้” วันนี้โมโต้หายไป ตอนแรกนาวีไปหาดูบนชั้นของเล่น ต่อมาก็หาดูใต้เตียง หาจนทั่วบ้านก็ไม่เจอ สุดท้ายนาวีก็เจอ หมาของเขาคือชื่อ “เจ้าดีก” มันคาบโมโต้ไปพักผ่อนในกรง นาวีดูเจ้าดีกว่า “นี่เป็นหุ่นยนต์ตัวที่ห้าแล้วนะ ที่แกคาบไปเล่นนะ”

ที่มา หนังสือแบบเรียน ทักษะการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สักนักรพิมพ์ธารปัญญา

17. ของเล่นของนาวิ “โมโต้” คืออะไร

ก. ตุ๊กตา

ข. หุ่นยนต์

ค. รถแข่ง

18. “เจ้าคึก” คือชื่อของใคร

ก. ของเล่น

ข. เพื่อน

ค. สัตว์เลี้ยง

19. ของเล่นของนาวิหายไปได้อย่างไร

ก. นาวิลืมไว้ที่โรงเรียน

ข. แม่ของนาวิเก็บไว้ในกล่อง

ค. หมาของนาวิคาบไปเล่นในกรงของมัน

20. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากเรื่องของนาวิ

ก. เล่นแล้วต้องเก็บของ

ข. ต้องเปิดกรงสัตว์ทิ้งไว้

ค. แบ่งของเล่นให้น้อง

เฉลยคำตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน

ข้อ	คำตอบที่ 1	คำตอบที่ 2	คำตอบที่ 3
1	ก	ข	ค
2	ก	ข	ค
3	ก	ข	ค
4	ก	ข	ค
5	ก	ข	ค
6	ก	ข	ค
7	ก	ข	ค
8	ก	ข	ค
9	ก	ข	ค
10	ก	ข	ค
11	ก	ข	ค
12	ก	ข	ค
13	ก	ข	ค
14	ก	ข	ค
15	ก	ข	ค
16	ก	ข	ค
17	ก	ข	ค
18	ก	ข	ค
19	ก	ข	ค
20	ก	ข	ค

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามความพึงพอใจกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย

โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

แบบสอบถามความพึงพอใจ

การเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำถามแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจ

ระดับคะแนน

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. ได้เลือกอ่านหนังสือได้ตามความถนัดแล้วความต้องการของตนเอง					
2. ได้ฝึกการทำงานเป็นทีม					
3. ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ					
ด้านสื่อการเรียนรู้					
4. บทอ่านมีเนื้อหาที่หลากหลาย					
5. บทอ่านที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
6. บทอ่านที่ใช้ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็ว					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
7. ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ					
8. นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล

นางสาวรพีภรณ์ เผือกจันทิก

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ. 2551

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ครูสอนภาษาไทยระดับอนุบาลและประถมศึกษา

โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพมหานคร เขตวังทองหลาง

กรุงเทพฯ

